

॥ अथ आहुविवेकः प्रारभ्यते ॥

16067

आ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ प्रसीदतु ममो हरिस्त्रिदशवैरिणी मंतिनी नवीनविधवा जनव्रतविधानदीप्ता गुरुः ॥ यदीययदयं कजस्मा
 विगवीत सर्वतः पुनर्भवगतागतजहति वीतमोहा बुधाः ॥ १ ॥ चिंतनानेकनिबंधसिद्धः सुसंप्रदायानुगतः स्फुटार्थः ॥ नत्वाह
 रिरुद्रधरेण सम्यग्वितन्मते आदिविवेक एषः ॥ २ ॥ आहं नाशवेदवोधितपात्रालंभनपूर्वकप्रभोत्तदेव तोद्रेण कोद्रव्यत्याग
 विशेषः ॥ तच्छ्राद्धमिह स्वस्वरूपभेदेति कर्तव्यता कथनमंत्रनिर्णयविहितनिषिद्धदेशकालद्रव्यब्राह्मणादिकथनेन विवि
 च्यते तत्रादौ संक्षेपतः स्वरूपभेदः कथ्यते तत्र हहस्पतिः नित्यं नैमित्तिकं काम्यं हृदि आहृतं येवच पार्वणं चेति मनु
 ना आहं पञ्चविधं स्मृतम् एतद्दिह तं भविष्यत्युगणे अहन्यह नित्यच्छ्राद्धं तन्निस्पृमिति कीर्तितं वैश्वदेवविहीनं तद
 शक्ता बुदकेन तु एकोद्दिष्टं तु यच्छ्राद्धं तन्नैमित्तिकमुच्यते तदयं देवं कर्तव्यमयुष्मान्भोजयेद्द्विजान् कामायविहितं का
 म्यमभिप्रेतार्थसिद्धये ॥ पार्वणेन विधानेन तदप्युक्तं खगाधिप हृद्यैयत्क्रियते आहृतं दुच्यते सर्वमदस्मिणं का
 म्यं पूर्वाह्ने तूषवीतिना अमावास्यायां यत्क्रियते तत्पार्वणमुदाहृतं क्रियते वा पार्वणि यत्तत्पार्वणमिति स्थितिः अत्र नैमि
 त्तिकपदेन बोद्धव्यं तस्माद्वा न्यपि संग्रह्यं ते एकोद्दिष्टरूपत्वात् तेषां पार्वणपदेन गोक्षी आह्राद्य पिस्मृत्यंतरेणोक्तं संग्रह्यं
 ते तेषां सर्वेषां पार्वणविधानात् अत्र यद्यपि पार्वणि भवं पार्वणमिति व्युत्पत्तिस्तथापि व्युत्पत्तिमात्रमिदं सिद्धम्
 वस्तुतो देव आह पूर्वक षट्पुरुष आह पार्वणं अतएव स्याद्देव पार्वणं कुर्वन् धोधायातिमानवः यत्ति आहं निषिद्धा अ
 हं नैकादशे प्राप्ते पार्वणं तु विधियत इत्यादि स्मृतिषु देव आह पूर्वक षट्पुरुष आह विषयतयेव निषेधो विधिश्चोपपद्यते ॥

अन्यथापर्वव्यतिरिक्तकालेपार्वणस्यासंभवाद्विधिविधेयानुपपत्तिः स्यतिसारमहार्णवहलायुधकल्पतरुपितृभक्तिपुस्त्यति ।
 निर्वंधेष्वपि औरससंज्ञकाभ्यांसाग्निकाभ्यांमृताहेपार्वणं कर्तव्यमिति यद्विनिश्चितं तदपि संगच्छते अन्यथा तद्वचनमसंभवा
 दयुक्तमेव स्यात् लोकेकेपि च प्रामाणिकास्त्वपरपक्षीयप्रतिपदादि आह्वयेष्वपि पार्वणपदं प्रयुज्यते आह्वारं भेषयमं आह्वीयद्र
 व्यस्येकः तत्रनामोऽस्मिन्तं स्पृशेत्किंचिच्छ्राद्धे वैवचकर्मणी तत्र न स्पृशेन्न दद्यादित्यर्थः अनेन वाक्येन मोक्षप्रप्तिप्रसन्न
 पुंडरीकाक्षोच्चारणेनेति क्वचिन्निर्वंधेलिखितं पुंडरीकाक्षस्मरणेनेति क्वचित् तत्र शंखचक्रधरं विष्णुं द्विभुजं पीतवासस
 प्रारंभे कर्मणां विप्रपुंडरीकं स्मरेद्द्विभुजं मिति मूलवाक्यं तत्र स्मरणं मेव विहितमस्ति तथा युच्चारणस्य स्मरणं पूर्वकतया उ
 च्चारणे स्मरणमायात्येवैतस्मिन् विरोध एवेत्याचारानुगृहीतमुच्चारणं क्रियते तत्राविरुद्धफलकीर्तनमपि क्रियते स्मत्संप्रदाये
 तेन पुंडरीकाक्षः पुनात्विसुच्चार्यद्रव्यं सैकः ततः संकल्पः तत्राद्यपार्वणश्राद्धमहं करिष्य इति पितृभक्तौ संकल्पः ॥
 अस्मत्संप्रदाये तु तिष्ठुह्वैव पूर्वकः पित्रादीनां प्रत्येकं गोत्रसंबन्धिपदानामनुकीर्तनपूर्वकः संकल्पः क्रियते तत्र नाम
 गोत्राद्युच्चारणपूर्वकः संकल्प इति युक्तः पक्षः तथा हि नांदीसुखे विवाहे च प्रपितामहपूर्वकं वाक्यमुच्चारयेत्प्राज्ञोऽन्य
 त्रपितृपूर्वकं मित्यनेनानुपूर्वी विशेषस्य कथनात् सामान्यतः पित्राद्यानुपूर्वी प्राप्यते सानियमते अत आनुपूर्व्या उ
 च्चारणं प्राप्तं गरुडपुराणादौ श्राद्धप्रयोगे लेखने पित्राद्युच्चारणवाक्यं स्फुटमेव तत्तत्तिथिविशेषादेः श्राद्धप्रयोजकत
 यादेशकालोत्कीर्तनमपि युज्यते तथा चाद्यामुक्तमासीयामावास्याममुक्तगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममु

का मुकशर्मणा मुकगोत्राणां मातामहप्रमातामहदृढप्रमातामहामुका मुकशर्मणां पार्वणश्राद्धमहं करिष्ये इत्ये
 वं संकल्पः कर्तव्यः अतएव पितृभक्तावेको द्विष्टश्राद्धे नित्यश्राद्धे चास्मद्विस्त्रितक्रमेणैव संकल्प्य वाक्यं लिखितं ततो ग
 यत्रीजयः तन्मन्त्रे पविश्य जपेद्गोमान् गयत्री तदनुज्ञयेति यद्यपि वारसंख्यानश्रूयते तथापि स्थानांतराय गयत्रीज
 पादौ प्रायशो वारत्रयाभिधानेनात्रापि वारसंख्याकांक्षायां सैवोपतिष्ठत इति प्रामाणिकाचारोपपंभेन वारत्रयं जपः
 जपे च विशेषः केचित्सर्ववणव्याहृतिरहितं शुद्धमेव गयत्रीजपंति केचित्प्रण व व्याहृतिपूर्वां जपंति तत्र द्वितीय
 यः पक्षो युक्तः तथा हि प्रणवः पूर्वमुच्चार्योर्भूभुवः स्वस्ततः परं गयत्री प्रणवश्चांते जप्ये ह्येव मुदा हृतमिति योगि
 यास्तव ल्प्य वाक्येन गयत्रीजपविधाने सर्वत्र प्रणवव्याहृतिपूर्वकतया व्यवस्थापितत्वात् न चान्नोत्सर्गो नंतरं सप्र
 णवां स व्याहृति का गयत्रीजपेदिति कात्यायनसूत्रे प्रणवव्याहृति साहित्याभिधानादत्यत्र तयो रसाहित्यं पर्यवस्यतीति
 ति वाच्यम् वाक्ययोर्भिन्नवक्तुं कत्वात् तथा हि मथं मं गयत्रीजपविधायकं ब्रह्मपुण्यवाक्यं द्वितीयं जपविधायकं
 कात्यायनसूत्रम् एकवक्तुं केच विधाने विशेषविधिः शेषनिषेधाभ्यनुज्ञाफलको भवति पुराणे सर्वशशास्त्रप्रत्येकं क
 र्मेति न्यायात् योगियास्तव ल्प्य वाक्ये विहितं प्रणवव्याहृति साहित्यस्यावश्यकोपस्थितेऽन्यत्र तत्साहित्यस्यावश्यकोप
 स्थितौ कात्यायनसूत्रे तत्साहित्याभिधानमनर्थकमापद्येतेति वाच्यम् कात्यायनसूत्रं कलाः कल्पे च न्यायलभ्यस्य ममा
 णांतरसिद्धस्य चार्थस्यैकीकृत्याभिधानम् तेन तत्साहित्ये सूत्रस्यानुवादकता परिभाषा वाक्येनैव साहित्यमाप्तेः सिद्धत्वा

तत् तस्मात्प्रणवव्याहृतिसहितया एव गायत्र्याः प्रथममपि त्रिर्जोपः सुगतिशोपाने त्रिरिति सुटमेवोक्तम् तत्र देवताभ्यदुति त्रिर्जोपः त
त्रापि संप्रदायभेदः देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च । नमः स्वाहाये स्वधाये नित्यमेव नमोनमः इति त्रिर्जोपस्येभिः पठ्यते नमः
स्वधाये स्वाहाये नित्यमेव भवत्विति तु सामगैः पठ्यते इति केषां चिद्विभागः केषां चिद्वैपरीत्येन विभागः तत्रास्माकं प्रथमः पक्षः तत्रोपदे
शा एव शरणम् तत्त आसन्नोत्तर्गः सति विवादः तत्त आवाहनम् तत्रापात्रके पित्रा द्वे विस्त्रा न्देवानहमाह यिष्ये पितृ नहमावा
हयिष्यदिति प्रश्नः क्रियत इति संप्रदायः ततोऽर्घकरणं तत्र शन्नो देवीरिति जलप्रक्षेपः तिलो सीतितिलप्रक्षेपः तत्र स्वाहातो
यं मंत्रो वाजसनेयिभिः पठनीयः वाजसनेयिकल्पे कात्यायनसूत्रे स्वाहातस्यैवोपदेशात् न च लिपिमात्रमत्र शरणं परंपरा सिद्ध
त्वादुपदेशस्य गुणिसर्वस्वनाम्नि मंत्रव्याख्यानं येषि ह्युद्देश्यतया स्वधांतोयं मंत्र इति भ्रमो हेयः कात्यायनसूत्रे स्वाहांतस्यैवोप
देशादित्यभिधानेनोपदेशस्य परंपरा सिद्धतया स्येयात् ॥ अत्रपि विज्ञोपरिजलांतरवाजसनेयिनः केचिद्वदति सामगानामुदका
त्तरदानमेतदिति कृतान् केचिद्वदति तत्र दत्तदर्भोदके हस्ते विप्रेभ्यश्च पृथक् पृथगिति वायुपुराणे वाक्यप्रमाणं निभामकाभा
वादिति सर्वेषां यजुर्विदामपि जलांतरदानमुचितं ततो यादिव्यादुति पाठः तत्र आपः शिवाः सठं स्योना सुहवा इत्यत्र केचित्
ग्रामं तालव्यशकारं पठति केचित् ठं कारं नूनं दन्यमेव सकारं पठति तत्र यजुर्विदार्ठं कारं सहितोदंसः सकारः पठनीयः ॥
यजुर्वेदीयत्वात् समं न स्पंदं स्पकारेऽपि परंपरे उपदेशस्यैयादिति ततोर्धोत्तर्गः तत्रोत्तर्गवाक्ये प्रथमं युष्मत्तयं दोच्चारणम् त
तोर्धेयद्रव्योच्चारणम् असावेषतेऽर्घ इति कात्यायनेनानुपूर्वी विशेषोपादानात् तथानवेषवोहस्तार्घे एष तेहस्तार्घ इति वाक्य

आः ततः पित्राद्यर्घपात्राणां न्युज्जीकरणं तत्र प्रपितामहार्घपात्रस्य मवशिष्टजलादिपितामहार्घपात्रैकत्वात् तदपि पित्राद्यर्घपात्रैकत्वात् ओ
 विः पितृभ्यः स्थानमसीति एकदेवपात्रत्रयस्याधोमुखस्य नाम प्रदेशेऽवस्थापनं कैचित्प्रथमं पितृपात्रं न्युज्जीकृत्य तदुपरि वितामह
 पात्रं तदुपरि प्रपितामहपात्रं न्युज्जीकुर्वेति एतत्तु न मनोरमम् पितृभ्यः स्थानमसीति न्युज्जीपात्रं विदधातीति कात्यायनेन त्रया
 णामेकदेवस्थापनविधानात् ततो गधादिदानं पात्रपक्षे प्रत्येकं तत्प्रतिपादनम् ततो जलादिना चतुर्कोणमंडलकरणम्
 अत्र मंडले दिगुपक्रमनियमः प्रमाणाभावान्नास्ति ततो जले आहुतिर्द्वयोहोमः तत्रानेव्यं जनयोगो न कर्तव्यः उद्धृत्य घृता
 क्तमलं एच्छत्सन्नौ करिष्य इत्यत्र घृताक्तान्नमात्रस्य विधानात् जुहुयाद्व्यंजनं क्षारवर्जमन्नं ततो जले इति विष्णुपुराणं यवा
 कांतरे निषेधाच्च ततो भूस्वाम्यन्नदानं ततो हुतशेषपक्षेपः पात्रेषु ततः प्रत्येकं परिषेवणं ततो मधुघाता इत्यादि क्रकृत्रय
 पाठः मधुमधुमध्विति च पाठः अत्र वहूनां मधुमधुमध्विति मंत्रपाठस्यानाचरणं तत्रास्मन्मतेऽन्नं मधुमयं कृत्वा मधु
 घाताभिर्मंत्रितमितियमवाक्ये मधुघाता इति पदस्य मधुप्रकाशकमंत्रोपलक्षणपरत्वात् मधुनक्तं मधुमान्न इति क्रकृद्वयो
 पस्यापकचन्मधुमधुमध्वित्यस्याप्युपस्थापकत्वम् मधुप्रकाशकत्वस्य तौल्यत्वात् अतएव सुगति सोपाने सर्वश्राद्धप्रयो
 गेऽन्नावसरे मधुमधुमध्वित्तिच सर्वत्र लिखितं अन्नान्नोत्सर्गानंतरं गायत्री मधुघाता इत्यादि जपः ततो नहीनपाठः इति
 सुगति सोपानादौ भवशर्म प्रतिहस्तकप्रयेकमः अन्नोत्सर्गानंतरं मनहोमपाठः ततो गायत्री मधुघाता इत्यादि पाठ इति पितृ
 भक्त्यादौ क्रमः तदनयोः क्रमयोर्विकल्प एव स व्याहृति कां गायत्री मधुघाता इति क्रमं च जज्ञायथा सुखं वाच्यं भुञ्जीरं सेषि वा

म्यता इति याज्ञवल्क्य वाक्यानुसारेण सुगति सोपानादिलेखनं कात्यायनसूत्रमंत्रानुसारेण पितृभक्त्यादिलेखनम् तथा च का
 त्यायनसूत्रम् वैष्णव्यवायजुषाचानेन गुह्यमवगाह्योणां स्विष्टमुन्नंदद्याच्छक्त्यावाप्तुं जपेद्यात् तत्पूर्वमप्रणवां गायत्रीं म
 धुवाता इति सूचयति अस्मत्संप्रदाये तु प्रेतश्चाद्भेषु मतिहस्तकभवशर्मग्रंथे नम्य वह्नः तदितरश्चाद्भेषु पितृभक्तिले
 खनानुसारेण व्यवहर्हः॥ अत्र दृढमन्नमिमा आप दृढमाज्यमित्यन्नजलघृते घंगुह्यनियोजनमिति । बहुषु नवीनग्रन्थे
 बुलिखितं दृढमन्नमिमा आप दृढमाज्यमित्यन्नजलघृते घंगुह्यनियोजनानंतरमिदं हविमिति पुनरन्नेष्वप्यंगुह्यनियोज
 नमिति प्राचीनसंप्रदायः तदनयोः पक्षयोः प्राचीनसंप्रदायः ग्रामाणिकः तथा हि कल्पतरौ आह कांडे पैठीनसिः दृढं ह
 विरित्सेवंसां गुह्यमन्नविधिर्वा त्स्वर्णेभ्यो दद्यात्॥ अस्यायमर्थः॥ अन्नविधिरन्तर्प्रकारः पायसादिः सनाह्मणां गुह्यमिवेशनपूर्व
 कमिदं हविमित्यभिधाय संकल्पनीय इति लिखितं अत्रान्नोत्सर्गवाक्य एतत्तेन्न सोपकरणं स्वधेति क्रमः एवमर्घ्यपिण्डस्त
 त्रदानेष्वपि मथ्यमंते पदोच्चारणं ततो देयद्रव्यनामोच्चारणं कर्त्तव्यम् कात्यायनादौ तथैव वाक्यश्रवणात् प्रेतश्चाद्भेषु ब्रह्मा
 पुराणाद्यनुसारेण वाक्यम् तत्र नाप्यनियमः ततः पवित्रजपानंतरमन्नविकरणम् तत्र मन्त्रद्वयम् अग्निदग्धाये जीवा
 ये प्रदग्धाः कुले मम भूमौ दत्ते न त्वयं तु तत्प्रायां तु यं गतिमि त्येकः अग्निदग्धाश्च ये जीवा ये ष्यदग्धाः कुले मम भूमौ दत्ते न त
 यं तु तत्प्रायां तु यं गतिमि त्यपरः तत्र यजुर्वेदिनां नियमतः प्रथममंत्रेणैवान्नविकरणं कात्यायनेन तस्यैव गृहीतत्वात्
 वेदभूम्यानां द्वितीयमंत्रः षैरणिकत्वात् प्रयोज्य इति तत आचमनं ततो हरिस्मरणं ततो गायत्रीं मधुवाताजपः स च संव्येन

अपस्येनप्रमाणाभावात् आद्योपक्रमगायत्रीजयवत् नचपूर्ववद्गायत्रीजपित्वेति कात्यायनसूत्रे पूर्ववदित्यतिदेशादपस्य
वि० प्राप्तिरितिवाच्यं पूर्वमपस्योपदेशाभावात् तथाचतत्रपूर्ववदित्यनेन पूर्वोपदिष्टप्रणवव्याहृतिमाहित्यस्यातिदेशः भवशर्मप्र
तिहस्तकमते ऽत्रगायत्रीमधुघाताजपोनास्ति ततः पिण्डस्थाने ऽपस्येनरेखाकरणम् उल्मुकभ्रामणम् छिनमूलकुशा
स्तरणम् स्येनदेवताभ्यपितभ्यश्च इतिजपः ततोऽपस्येनपिण्डस्थानेऽवेनेजनदानम् ततः पिण्डोत्सर्गः तत्रापितेपद
स्यप्रथमततः पिण्डः स्वधेतिवाक्योच्चारणम् ततः करप्रोक्षणं तत आचमनं तत्रत्रिरचम्येत्यभिधानात् चुलुकत्रयात्मक
स्याचमनपदार्थस्यत्रिरित्यनेनान्वयात् चुलुकनवतयाऽऽचमनं मन्यते वस्तुतस्त्वाचमनस्वरूपस्य चुलुकत्रयात्मकस्य
वस्वरूपेणोपादानमनुवादात्पत्वादिति भावित्ततोऽत्रयितरद्वयाद्यनुष्ठानततः प्रत्यवेनेजनं ततो नीवीविस्त्रसनंततः
आचमनंततः सव्यहस्तेनसूत्रमादायदक्षिणहस्तेनवामान्वारब्धेनपिण्डोपरिस्त्रधारणं नमो इतिपठित्वा ओं एतद्ऽपि
तरेवासइतिप्रत्येकमविकर्तेनमंत्रेणततस्मदुत्सर्गः ततस्सूक्ष्मीगंधादिदानं ततोऽस्योदकदानादिअत्रापात्रके आ
द्वः दस्योदकदानादीनि केचिन्नित्यंतंयति प्रतिवचनाभावात् तन्नयुक्तं एवमसतिप्रथमगायत्रीजपादेरपिनिवृत्तिरपद्येत॥
ब्राह्मणानुष्ठानाभावात्स्माद्ध्रात्यणभावे ब्राह्मणकर्तृकाभ्यनुष्ठानप्रतिवचनादीनिनिवर्ततांभोजनवत् ननुयजमानक
र्तृकजपादीनिनिवर्तन्ते अन्तोत्सर्गोदिवदिति तत आशीः प्रार्थनंतत्रदातारो नोभिवर्द्धतांवेदः संततिरेवचैसत्रवेद
शब्दस्यप्रथमैकवचनांतस्यास्मत्संप्रदायपाठः कात्यायनसूत्रेप्रथमैकवचनांतस्यैवपरंपरेपदेशात् अग्निपुराणादौ०

तथादर्शनाच्च ततः सूर्वाणि पिण्डापरिसपवित्रकुशत्रयदानं ऊर्ज्ज्वलहनीरिति जलधाएदानं पिण्डोत्थापनम् उल्लुक्कस्यच्छिन्नमू-
लानां चाग्नौ प्रक्षेपः अर्घ्यपात्रोत्तानीकरणं दक्षिणादेवताभ्य इति जपः दीपनिर्वापनहस्तपादप्रक्षालनम् आचमनम् विष्णुस्म-
रणम् आद्वीपद्रव्यस्य ब्राह्मणे प्रतिपादनम् एको हि ऐतु एकस्योद्देश्यतया एकवचनात् प्रयोगेण वाक्ये उं अद्याऽमुकमासी-
यामुकतिथौ अमुकगोत्रस्य पितरऽमुकशर्मणः सांवत्सरिकैको हि ऐश्वाह्वमहं करिष्य इति संकल्पवाक्यम् आश्विनकृष्ण-
चतुर्दश्यां शुक्लपक्षे दीनानामेको हि ऐश्वादिहेतुकमरणयोगिनामाश्विनकृष्णचतुर्दशी आह्वाधिकरणं विधीयते त-
था च निमित्तानां तदधिकरणोपस्थितिमात्रेण च रितार्थत्वात् संकल्पवाक्ये निमित्तो ह्येवो विफल इति उं अद्याऽश्विनकृष्ण-
चतुर्दश्याममुकगोत्रस्य पितरऽमुकशर्मण एको हि ऐश्वाह्वमहं करिष्य इत्येवमेव संकल्पो युक्तः एवमशौचादिनात्रैवा हेमाव-
त्सर्गिकैको हि ऐश्वाह्वाकारणैः शौचांतैः सति यातिथिः प्राप्यते तस्यामेको हि ऐश्वाह्वं कर्तव्यम् शुचीभूतेन दातव्यं यातिथिः प्र-
तिपद्यते सातिथिस्तत्र कर्तव्यान त्वन्यावैकदा च नेति वाक्येन शौचावस्थाप्राप्ताप्रथमतिथिः आह्वाधिकरणत्वेन बोध्यते तत्रा-
पि निमित्तो ह्येवोऽप्रयोजकः प्राप्तियेरेवो ह्येवः प्रयोजकः तथा चाद्यामुकमासीयामुकपक्षीयामुकतिथिवशुकगोत्रस्य पि-
तुरमुकशर्मणः सांवत्सरिकैको हि ऐश्वाह्वमहं करिष्य इत्येवं संकल्पो न्यायः प्रेतश्चाह्वरूपैको हि ऐश्वा विशेषः तत्र प्रेतत्वविमुक्ति-
हेतुर्बोद्धव्यः आह्वातर्गतैकादशह्वाह्वमहं करिष्य इत्येवं सुगति सोपाने वाक्यम् तन्न युक्तं अहाशौचमासिकाशौचांतदि-
तीयदिने एकादशाह्वपदस्यानन्वयात् न चाशौचान्न द्वितीयदिनश्चाह्वस्य नामैवेदं परिभाषिकं तथा विधानात् न चैकादश-

आ- वि- ५

हपदसाशीचांत द्वितीयदिनोपलक्षकतयाऽशीचांत द्वितीयदिनोपस्थापकमेवैकादशाहपदं मुख्यशब्दसंभवे पौरुषेयवाक्येऽ
पलक्षकशब्दप्रयोगस्याऽन्याय्यत्वात् स्वापत्तेपदप्रयोगे किमित्यवाचकंपदं प्रयोक्ष्यामहे इत्यभिधानात् नचागमएवैकादश
हपदेनाशीचांत द्वितीयदिनश्चाहमुपलक्षितमिति तत्पदप्रयोगस्य स्वापत्तत्वाभावइतिवाच्यम् तेन प्रकारेण स्मृतिष्वश्रवणा
त्तस्मात्मेतत्त्वविमुक्तिहेतुर्बोद्धव्यश्चाहतात्तर्गताद्यश्चाहमहंकं रिष्यदसि संकल्योयुक्तः तथा हि द्वादशप्रतिमास्यानि आद्यं
षाण्मासिकेतथासंघिटीकरणंचेति प्रेतश्चाहनिर्बोद्धव्येति वाक्ये बोद्धव्यश्चाहनामाद्यादिनाम कथनंततश्च ते बुभध्ये किं
कुत्रविधत्तव्यमित्यपेक्षायामाद्यमेकादशेहनीति अशौचांत द्वितीयदिनमाद्यश्चाहनाधिकरणत्वेन विदधाति तथा चा
द्यपदेनैव संकल्पः कर्तव्यः सर्वशौचांत द्वितीयदिने मुख्यशब्देपस्थितत्वेनाद्यस्योभ्यत्वात् बोद्धव्यश्चाह गणनायामाद्य
शब्देन कीर्तनान्मूलवाक्यो द्वित्रिष्वितप्रकारेणैव कीर्तनं लौकिकवाक्येपि युज्यते अन्यथा यादृच्छिकतत्सदर्थोपस्थापक
शब्दपरिग्रहे सर्वत्रागमप्रतिपादितार्थोपस्थितावनियमप्रसंगः नन्वेवमूनषाण्मासिकेतवार्धिकपदेन संकल्पवाक्ये वा
ण्मासिकद्वयकीर्तनं न संगच्छते मूलवाक्ये षाण्मासिकपदेनोत्कीर्तनात्तत्पदोत्कीर्तनस्यैव प्रयुक्तत्वात् इति चेन्न षाण्मा
सिकेतयेति संक्षेपेण तयैरित्यभिधानात् अहृष्टशब्देन धर्माभिधानं वत् तथा च मुख्यशब्दत्वाद् न षाण्मासिको
नवार्धिकपदेनोत्कीर्तनं संगतं अनेनैवाशयेनैतयोरेवौन षाण्मासिको नवार्धिकत्वेन प्रसिद्धिरिति विवरणं कृतं पितम्भ
क्तौ श्रीदत्तोपाध्यायैः अतएव द्वादशप्रतिमास्यानीति मूलवाक्येन प्रथममासिकादीनामेवाभिधानात् प्रथममासिकादि

ग०

५

पदेनैव संकल्पः सर्वेषां निर्विवादः प्रथममासिकादिप्रयोगवाक्यं निर्विवादं सपिण्डीकरणेपि वाक्ये विवादाभाव आ-
 र्धजलसंयोजनेपि षण्डसंयोजनेनैव विवादः तत्र केचिद्भिन्नाग्रेसंयोजने च मंत्रान्वयं कुर्वन्ति केचित्संयोजनमात्रे तत्रोभयत्र
 मंत्रान्वयः क्रियते इति युक्तम् । पक्षः तथा हि मेतपात्रं पितृपात्रेष्वासिंचति ये समाना इति द्वाभ्यामेतेनैव पिण्डो व्याख्यात इ-
 तिकात्यायनस्त्रैण संयोजनेन मंत्रान्वयो बोध्यते निरुप्य चतुरः पिण्डान् प्राह दप्रतिनामतः ये समाना इति द्वाभ्यामाद्य
 तु विभजे त्रिधा स्य स्य विधिः पूर्वमर्घपात्रचतुष्टये इति वाक्येन विभागे मंत्रान्वयो बोध्यते अत उभयत्र मंत्रान्वयः
 प्रामाणिकः न च कात्यायनसूत्रश्रुतसंयोजनमात्रान्वयवलेन विभजे इत्यस्य मुख्यार्थस्यागोयुक्तः निरपेक्षश्रुतवाक्य
 योऽसुल्लवस्तया बाध्यवाधकभावाभावेन भिन्नविषयतायां विरोधाभावेनैकस्या परवाक्यस्य पदमुख्याश्रयाजनेऽ
 सोमय्यात् अन्यथानिरूप्येति वाक्यश्रुतविभागान्वयवलेन कात्यायनसूत्रश्रुतावसेचनपदस्यैवार्थोत्तरकल्पना किं
 न स्यात् विनिगमनाविरहात् प्रसुत एकस्मद्रूपस्य द्रव्यत्रयेण क्रमेण समसंयोजने विभागस्यावश्यकत्वाद् विभागप्राप्ते
 तत्रापि मंत्राये सायामुपस्थितमंत्रान्वयस्य योग्यत्वाद्भिन्नाग्रेसंयोजनप्रयुक्तत्वाभ्यन्तरोदा
 वेव प्रणवोच्चारणमध्येपीति अत्रास्योदकदानवाक्ये प्राह विशेषणत्वेनोपात्तानां षष्ठ्यानां पदानां दोषो नोद्दिश्य भू-
 ताभिधायकानां षष्ठ्यानां पदानां प्रयोगे यौर्वापर्येऽनियमो दृश्यते तत्रोभयत्राप्यन्वयप्रतीतेरैकल्यात्फलतो
 न विशेषः एवं दक्षिणादानवाक्येपि अमुदधिकसंकल्पवाक्येपि न विवादः नादीमुखे विवाहे च प्रपितामहपूर्वकम् ।

वाक्यमुच्चारयेत्ताञ्चोऽन्यत्रपितपूर्वकमिति यद्यप्यस्तिप्रपितामहानुपूर्वीवाक्यकारणेप्रमाणं तथाप्युपदेशानुधात्पित
पूर्वकमेववाक्यंक्रियते तत्रोपदेशएवबहुप्रामाणिकानुमतःशरणंवस्तुतःप्रपितामहपूर्वकंवाक्यंयुक्तंअत्रपिचाद्यर्धपा
त्रेषुयवप्रक्षेपेविवादःतत्रतिलप्रक्षेपमंत्रातिदेशेनयवादिपदप्रक्षेपेनपाठइत्यभिमानोबीजंवस्तुतोऽतिदेशेनप्रमा
णहलायुगनिबन्धेमुख्यतएवमेवास्ममंत्रस्योपदेशादिति तत्रयवोसिसेमदेवत्योगोसवोदेवनिर्मितःप्रयत्नमद्भिः
एतःपुष्ट्यानांदीमुख्वाद्भोकात्रीणाहिनःस्वाहेत्यस्मत्संप्रदायेपाठःसचहलायुधनिबन्धे तथैवमंत्रस्यलेखनादुप
देशस्यपरंपराप्राप्तत्वेनस्थेय्याच्चतथैवयुक्तःप्राचीनपितृभक्तिआहकल्यादिग्रंथेषुतथैवलेखनाच्चकेषुचिद्ग्रंथे
ष्वेग्रंथार्थित्वानांदीमुखान्पितृनृलोकान्प्रीणाहिनःस्वाहेतिपितृनित्तिपदमधिकंदत्तमस्मितदधिकममेवेति
अत्रभूस्वाम्यनदानोपदेवविधिंकुर्वेति तन्नयुक्तं तस्याभ्युदयिकवहिर्भूतत्वेनदेवविधौप्रमाणाभावात् तथा
च पित्र्यविधिनैवयुक्तंभूतिअत्रनांदीमुखाःपितरःप्रीयंतामित्यस्यस्थानेदृष्टिकात्यापनसूत्रं तत्रान्यत्रकथि
तवर्ण्यतपदवारणार्थं प्रथमांतपदेननिर्देशःपितरःप्रीयंतामितिचोक्तं एतदेववाक्यमत्रप्रयौक्तव्यमितिकेचि
तअस्मत्संप्रदायेतुआह्वातवत्प्रत्येकोद्देश्यतायांवाधकाभावात् वाक्यस्यवर्ण्यतपदास्यपदप्रयोगनिवा
रणार्थत्वेनचरितार्थत्वात् अमुकगोत्राभातोऽमुकदेवीनांदीमुखीर्हिदत्तैतदन्नपानाआभ्युदयिकआह्वादेभिमीय
तामितिवाग्यंक्रियते अत्रवैदिकमंत्रेष्वपिनांदीमुखपदंयोजयित्वापठति॥अत्रनांदीमुखाःपितरोमादयध्वम्॥

नमो वीनां दीमुखः पितरो रसायेत्यादि क्रमेण तन्मयुक्तम् मंत्रे पितृद्यो जनस्यामागणिकत्वात् लौकिकवाक्येष्वेव नानादीमुखान्
नृपितृनृणां मावाहयिष्ये इत्यादि नामकारेण प्रतिपदं स्तत्रे नानादीमुखपदयोजनात् नित्यश्चाद्वैपि गोत्रसंबन्धिपदानामुच्चारण
पूर्वकमेव वाक्यपितृभक्तावपि तथैव लिखितं अत्र केचिद्दक्षिणादानं कुर्वन्ति तन्मयुक्तम् हतं यज्ञमदक्षिणमिति वाक्ये
नदक्षिणाया आवश्यकत्वं व्यत्वेन बोधनात् यज्ञपदेन तत्र आहुत्याभिधानात् प्रकरणत्वं न च नित्यश्चाहुर्महैवं स्याद् ।
दक्षिणापि ण्डवर्जितमिति वाक्येन विशेषदक्षिणा निषेधः अकरणेऽनिष्ठप्रवणस्यान्यथास्थापयितुमशक्यत्वात् दक्षिणा
पिण्डवर्जितमिति वाक्येऽन्वयस्यान्यथाप्युपपत्तेः सामान्यतः प्राप्तदक्षिणाविधेर्वाधकत्वाभावात् तथा हि आहुपह्नवे व्या
ख्यातम् नित्यश्चाहुर्महैवं स्यादघृणिषु विवर्जितं च दक्षिणा देयेत्यादिप्यते तेन तत्र नित्यश्चाद्वैदक्षिणा देयेत्यर्थः इति ए
वं स्मृत्स्वरूपेणादिवाक्ये यो ह शमन्यथा योजयितुं सुकरं दक्षिणावोधकवाक्यमनन्यथा सिद्धमिति अतएव पितृभक्ताव
पात्रकनित्यश्चाहुप्रयोगलेखनेऽपि ततो यथाशक्ति दक्षिणां दद्यादिति सिद्धं बहु दक्षिणादानं लिखितं नित्यश्चाहुर्महैवं स्यादर्घ
पिण्डविधौ वर्जितमिति वाक्यं लिखितं तेन दक्षिणा निषेधशंकापि नावतारिता नित्यश्चाहुभिधायकं वाक्यमवतीर्य तत्र वा
घृणिषु वाहनविश्वे देवश्चाहुनि निषिद्धानि पूर्वदिननियमश्चाहुदिननियमागौकरणश्चाद्वैतर्कमज्ञातिभोजनात्याचा
राग्निवर्तते इति च निषिद्धपरिगणनदक्षिणा नगणिता पितृभक्तौ स्मृतिसारादावपि दक्षिणादानं कर्तव्यमिति लिखितम्
अतो मीमांसकानामप्यपात्रकमिति नित्यश्चाद्वैदक्षिणादानसंप्रतिपत्त्या निषिक्तमित्येकं दक्षिणादानं तीर्थश्चाद्वैतु विशेषः ॥

आ० तथा आमन्त्रेनैव कर्तव्यमर्घोवाहनवर्जितमिति तथा च देवीपुण्ये तीर्थेषु ब्राह्मणान्नेव परीक्षितकदाचन अन्तार्थिनमनु
 वि० प्राप्तं भोज्यं संमनुरत्रवीत् सक्तुभिः पिण्डदानं च संयावैः पायसेन वा कर्तव्यमपि भिक्षुं पिण्या केन गुडेन वा देयं तु तिलपिण्या
 कं शक्तिमद्विर्नरैः सदा आहृतुं तत्र कर्तव्यमर्घोवाहनवर्जितं शुद्धांश्च मधुकाकानानैव हृष्टिहंतं च यत् आहृतं तैश्चि
 कं नैव पिण्डपातद्विकाकं अकाले पशुवाकाले तीर्थेषु आहृतं यानरैः प्राप्तेरेव सदा कार्यं कर्तव्यं पितृतर्पणं पिंडदा
 नं ततः शस्त्रं पिण्डपातं च तिलवस्त्रं विलंबो नातिकर्तव्यो न च विघ्नं समाचरेत् संयावो ह्यत गोक्षीरं गोधूमासाधितो भोज्यविशे
 षश्च पिण्याकस्तिलखलिः पुनस्तिलपिण्याकपदं तिलमात्रविधायकमिति पितृभक्तिः अकाले विहिता मावास्यादि
 म्मतिरिति पिण्डनिषिद्धेऽपि निषेधविधानविरोधात् न च निषेध एतदतिरिक्तविषयः सामान्ये वाधकाभावात् न चेत
 देववाक्यवाधकं प्रत्यन्यथोपपादनादिति एवमेव च पितृभक्तिः पिण्डदानमुखेन प्रधानं आहृविधानमेव तत्र तत्तद्
 व्यक्तं नैव आहृतुं तत्कर्तव्यमिति स्वयमेवाभिधानात् पिण्डदानं ततः शस्त्रं मिति तीर्थे केवलं पिण्डदानमपि कर्तव्यमिति
 बोधितं प्राप्तेरेव सदा कार्यं मित्यनेन विलंबो नातिकर्तव्य इत्यनेन च तीर्थप्राप्तौ तथा कर्तव्यं यथा तीर्थप्राप्त्यनन्तरं आदिनिषि
 ङ्गकालांतरं संयोगेन भवति ॥ किंतु तीर्थप्राप्त्या नंतरं तीर्थे आहृक्रियानुगुणस्नानसंध्यातर्पणदेवपूजानंतरं मेव आहृक्रिया
 क्रियते इति बोध्यते तदनुगुणतिरिक्तत्वाध्यायाचरणेन विलंबसंभवात् अतो दिनानंतरं तीर्थं प्रवेशं एवाद्यौ कृत्वादि
 नांतरेऽपि निषिद्धं तदुक्तं तदिदं तीर्थेऽहं मामन्त्रेनैव कर्तव्यं आपद्यनग्नौ तीर्थे च चंद्रसूर्यग्रहे तथा आमश्राद्धं द्विजैः का

विषयमेव देवीपुण्यकर्म

प्रधाः
 श्राद्धं
 वीह
 मोहन
 अहवि
 अ०

अन्धध
 अमावा
 दिवाति
 नृका
 विषय
 आ

यं भूद्रेण तु स देव हीति वाक्येन द्विजानामपि तीर्थं आमान्नाद्विविधानात् अत्रापदीति आत्मनो देशकालादीनां चोप
सृवावस्था कथितेन स्वाश्लोदेशकालोपसृवेपाकक्रियया आह्वसंभावनायामाह्वकतं व्यमित्यर्थः अनग्रावि
ति पाकयोर्म्याग्निरहित इत्यर्थः न त्वनग्नौ औतस्मार्तग्निरहिते इत्यर्थः अनग्निमतामपि ब्राह्मणानां संप्रति कादे
सिद्धं न आह्वचरणस्य पूर्वप्रामाणिकसंमतत्वात् आभ्याद्वेपिण्डादिकमपि आमानेनैव कर्तव्यम् यदाह जावालः
आभ्याद्वेपिण्डेऽनग्निः पूर्वैव मनोविषयः येनाग्नौ करणं कुर्यात्पिण्डांस्तेनैव निर्वयेदिति अत्राप्यनग्निः पाकयोग्याग्निरहि
त इत्यर्थः काम्यं न द्विजानामनेन कर्तव्यम् तथाह लघुहासितः आह्विघ्ने द्विजातीनामाम्नाह्वं प्रकीर्तितम् अमावा
स्यादिनियतमाससंवत्सरहते इति अत्र नियतमावश्यकमित्यर्थः तेनावश्यके भमावास्यादि आह्वं ग्राह्यभावे आमा
न्तविधिः न काम्ये आवश्यकेऽपि मासिकसांवत्सरिकादेवेको द्विष्टेनामान्त्वविधिः माससंवत्सरहते इति वचनात् एको
द्विष्टं तु कर्तव्यं पाकेनैव सदा स्वयमिति सिद्धौ नैस्येव वाक्यांतरेणापि नियमतो विधानात् पाकासंपत्तौ च स एवाह अमा
वेपाकप्राज्ञाणां तदहः समुपोषणमिति सूद्रेण सर्व आह्वामानेनैव च कर्तव्यम् सूद्रेण तु स देव हीति वाक्यात् आम
आह्वं मासद्विव्यं जनान्यामान्येव देयानीति आह्वपक्षवः भुजवलभीमे अपत्नीकः प्रवासी च यस्य भार्या रजस्वला आ
म आह्वं द्विजैः कार्यं सूद्रेण तु स देव हीति अश्वदं पति पूजनविवेचनं तत्र संपूज्य द्विजदं पत्यनाभरणभूषणैः वृषोत्त
र्गंच कुर्वीत देया च कपिलाशुभेति वाक्यम् अत्र नानाभरणभूषणैरिति भूषणपदं क्रियापरं न पुनरुक्तिः अत्र संपूज्येति

आ० स्त्रवणात् हृषोत्सर्गो गंदं पतिपूजनमित्याहुः तन्न विनिगमनाभावेनोभयस्यापि प्रधानत्वात् समानकर्तृकता बोधनमात्रे
 वि० णक्तामुत्तरित्युपपत्तेरिति दंपतिपूजनस्य प्रधानत्वात् हृषोत्सर्गकरणेपि दंपतिपूजनं युक्तम् अथ हृषोत्सर्गविवेचनम् ॥
 ८ तत्र हृषोत्सर्गो वत्सतयश्च त्रिहायिन्यः चरणानि सुखं पुच्छं यस्य श्वेतानि गोपतेः लाक्षारससर्वणं श्वतं नीलद्रुतिनिर्दिशे
 त एवं विधुदृषाभावेन्यो हृषभो यो यस्मै पादौ वर्णतस्मात्प्रकपिलो ब्राह्मणस्य प्रशस्यते स्निग्धरक्तेन वर्णेन क्षत्रि
 यस्य प्रशस्यते कांचनाभेन वैश्यस्य कृष्णेनायं त्यजन्ननः अत्र हृषोत्सर्गस्य वैदिकबहुमंत्रसाध्यतया वेदोच्चारणान
 प्रकृतस्य शूद्रस्य हृषोत्सर्गो न धिकारमाप्नोति कृष्णेनायं त्यजन्नन इति शूद्रं प्रति हृषविशेषोपदेशेन वेदोच्चारणेऽधिकारबो
 धनात् हृषोत्सर्गो धिकारो बोध्यते वेदोच्चारणेन विना तत्करणकहृषोत्सर्गो न धिकारो हृषविशेषकशनानर्थक्यापत्तेः त
 स्मात् हृषविशेषोपदेशान्नान्यथानुपपत्त्या शूद्रस्यापि हृषोत्सर्गोऽधिकारः कथ्यते तत्रापि एतयैवोत्सर्जेरिति हृषोत्सर्गे
 वैदिकवाक्यकस्यासिद्धिर्मविधानात्तेन विनोत्सर्गस्यानुपपत्तेरन्यथानुपपत्त्यापि शूद्रस्य हृषोत्सर्गवाक्य एव वेदपाठोना
 न्यत्रेति सर्वमामाणिकसिद्धम् शूद्रतुल्यन्यायतया मंत्ररहितायाः स्त्रिया अपि हृषोत्सर्गोऽधिकार इति केचित् तन्न शूद्र
 वत् स्त्रिया अप्यधिकारवौ धने प्रमाणाभावात् न हितस्या अधिकारवौ धनं विना कस्यचिद्वाक्यस्यानुपपत्तिः सामान्या
 विधेर्विशेषवचनेनैव बाधः बाधकस्य चानुपपत्तिमूलकत्वात् यावत्सवाधिते नुपपत्तिप्रशमो न भवति तावदेव बाध्यते
 न चात्र सामान्यविधिप्रवृत्तौ काचिदनुपपत्तिरिति न तस्या अधिकारः एवमनुपनीतस्यैव वर्णिकस्य वेदशून्यतया हृषो

एतपेव
 एतमुप
 नोऽपि

ग०

८

वि०
 वि०
 वि०

अथाप्येष विशेषबोधकवाक्यात् प्रशमय

त्सर्गेनाधिकाः दृष्टोत्सर्गकालश्च अशेषां तद्वितीयदिनं कर्त्तिकीचैत्रीरिव तीयुतांश्चिन्तयन् पृथिवीमाचतत्र कर्त्तिकीचां ह्येषोत्सर्गोत्पूर्वमप्युप-
 दानमधिकं अशेषं तद्वितीयदिने ह्येषोत्सर्गे आभ्युदयिकाभावः सपिण्डतानन्तरमाभ्युदयिकेऽधिकाशत अत्राशनाय स्वाहे
 त्यकारणान् शब्दस्य चतुर्थं तस्य सुगति सोपायेने लेखनम् अशनये स्वाहेतीकारणान् शब्दस्य चतुर्थं तस्य पाठः प्रमाण
 सिद्धः तथाहि अथ ह्येषोत्सर्गो गोपदेन व्याख्यात इति पारस्करस्त्रै पूर्वोपदिष्टस्य गोपज्ञधर्मस्यातिदेशात् अग्निरुद्रशर्वप
 शुपत्युग्राशनिभवनानां देवशानानां देवतानां पायसाहुतावुपस्थितिः तत्राशनिशब्दकारण एवोपदिष्टः तत्रापियजुर्वेदी
 यमाध्यंदिनीशाखा प्रमायामत्राह ऊनचत्वारिंशेऽध्याये अग्निर्ऋतुहृदयेनाशनिर्ऋतुहृदयाग्रेण पशुपतिर्ऋतुहृदयेन भ
 वं यज्ज्वा शर्वमातस्नाभ्याभीशानमन्युना महादेवमन्तः पर्श्वे नो गृध्रे वं वनिष्टुना ब्रूयिष्टहनुः शिङ्गीनि कोशबया मिति
 कैश्विका सामग्यादिदेवतानां कथितानां गोपदे उपदेशस्तस्यां कण्डिकायामशननिशब्दस्यैकारणतस्योपादानम् एतत्काण्ड
 कापाठः प्रोक्तपश्येत्तस्मादशनिरसीति नाम निरुक्तिश्च पारस्करगृह्यसूत्रे पद्धतिषु अशनये स्वाहेति प्रयोगश्च प्रमाणम् अश
 नशब्दस्य कुत्राप्युपदेशसंभावनायामपि एवमशनिशब्दस्य ग्रामाणिकत्वप्रमितौ ह्येषोत्सर्गाद्विहितेषु अशनेरेव देवतात्वेनाश
 नशब्दस्यैति स्थितम् पिष्टकाहुतिमन्त्रेऽपि पाठहेतुं तद्विवेचनार्थमर्थः पदानि च विविच्यंते तत्र एवागा अन्वेतुन इत्यादिको म
 त्रः तत्र प्रथममादित्य विशेषवाचकः पूषणशब्दः प्रथमैकवचनात् उपातः ततो गोशब्दः पशुवाचको द्वितीयावहुवचनात् उ
 पातः तत इण्यगतावनु पूर्वो लोड् प्रथमपुरुषैकवचनात् ततः षष्ठीवहुवचनात् तस्यास्य च्छ्वस्वनस्यादेशे रूपमनइति पुनः पू

यण् शब्दस्य तादृशस्यैवोपादानम् ततोऽस्य पालनद्वयस्य लोह प्रथमपुरुषैकवचनात् तस्य प्रयोगः ततोऽर्धशब्दस्याश्ववाचकः ।
 स्य अर्बणस्त्वश्ववचनजड् तिस्रैवेण तत्त्वादेशोऽर्कतेऽर्धतद्विद्वितीयावहुवचनात् ततः पूषण् शब्दस्य तादृशस्यैवोपादानम् ततो
 वकारादेर्वाजशब्दस्यान्नवाचिनो द्वितीयैकवचनात् तस्य च मोतुस्वारेऽर्कते यजुश्चात्सकारेण रतोऽनुस्वारोच्चारणं
 ततः षण्मुदानद्वयस्यासुबन्धलोपे सत्वनत्वयोः कृतयोऽस्मिनादित्वादुपसंयेगुणे च लोहप्रथमपुरुषैकवचनात् तस्य रूपं सनोति ।
 तित ततोऽस्मिच्छब्दस्य चतुर्थीबहुवचनात् तस्य रूपं नड्ति तदप्रमर्थः पूषादेव तानोऽस्याकङ्गाः यस्मिन् अन्वेतु अतुगच्छतुमति
 पाजमर्थितियावत् पूषाऽर्धतोऽन्वात् पूषावाजमन्वनोऽस्मभ्यं सनोतु ददातु एवं पूषागा अन्वेतु नः पूषात् सत्त्वर्तः पू
 षावाजर्धं सनोतु नः स्वाहेति यवस्थितो मन्त्रः तत्र दृषभां कनेपि विवादः सच सुगति सोपा नैव निर्णीतः दक्षिण पार्श्वचक्रे ।
 णतत्सजातीय पार्श्वेऽङ्गजेन चेतिलेखनात् दक्षिण पार्श्वस्य सजातीयन्दक्षिण पार्श्वमेव पश्चाद्गगनरूपं तस्य वाम पार्श्व इति प
 श्चाद्गङ्गागीय वाम पादोऽपि भाग एवायाति पुरे भागवाम पार्श्वविवक्षायां तद्दाम पार्श्वे इत्सेवं ब्रूयात् न तत्सजातीयमेति पदमुपादे
 यादिति हिऽङ्गवर्णादेशोऽपि विवर्णविवेचनायार्थः प्रदर्श्यते हिरण्यवर्णादिति मुद्धोपलक्षणम् हिरण्यवर्णाः शुद्धवर्णाः
 शुचयः पवित्रा पावकाः पार्श्वपद्मः पूञ्पवन इत्सेतस्य ण्वुलि अकादेशे टापि पावकादीनां छंदस्युपसंख्यानमित्यकारस्य
 त्वप्रतिषेधेऽङ्गवर्णान् यस्मिन् अङ्गजातु तत्पन्नः कश्यपः ऋषिः यासु अमुद्धोऽङ्गमघवायाऽप्रायः अग्निवैश्वानरम् गम्भीरं दधिरे
 धत्तवत्यः बुधाश्च द्रुतस्य सति हि आत्मने पदे प्रथमपुरुषवद्बहुवचने रूपं सुवर्णाः शोभनवर्णाः ताः आपः नोऽस्माकं स ११ सोनाः

कल्याणमवी भवंतु या सामयां राजा दुश्चरः वरुणः प्रचेताः याति गच्छति मध्येऽत ए सत्यानृते तथ्यात श्रेय अवयश्य न अवलोक
 यन्जनानां लोकां वीक्षित्वा तीयार्हं पूर्ववत् यासां अपो देवास्त्रिदशः दिवि स्वर्गे ह्यण्वंति कुर्वन्ति ह्यविहिंसा करणयो रित्यस्य रूपम् ॥
 भस्मदभीयम् यां आपः ओत रिद्वे आकाशे बहुधा बहुभिः प्रकारैर्भवन्ति संपद्यन्ते द्वितीयाद्ध पूर्ववत् शिवेन कल्याणेन मा
 मां च सुखा ^{मा} विष्णो पश्यत अवलोकयत आपद्रुति संवोधनं शिवं कल्याण्या तन्वा मूर्त्या उपस्य शत आमशत उपस्य शते तिस्र
 शस्य शने दुस्य सोयर्षिर्लोकमध्यम पुरुष बहुवचने रूपं त्वचं सहज शरीरावरणं मे मम घृतं श्रुतः सर्थिः श्रुतः घृतं श्रो
 तंतीति श्रुतिरस्मिन् सुतिरद्वैत्ये के अग्निमधा तोर्यकारभून्यस्य किपि प्रथमा बहुवचने रूपम् सुचयः या आपः पावकाः
 यावपि न्यः तान दृष्ट्या दि पूर्ववत् शन्नो देवीरिति मञ्जो निर्विवादः दृषभाभिर्मञ्जणमञ्जो व्याख्यायते पिता वत्सनामित्यादिपि
 तो जन्मकः वत्सनां तर्पणानां पतिः स्वामी अघ्नानां गवाम् अर्जुन्यघ्न्या गौरित्यमरः अथोदृत्यो कारं तो निपातः समुच्चये पि
 ता जनकः महतां गर्गरणां तरुणपमूनां गर्गरणामिति गृणिगरेणो दुस्यस्य पचाद्यचि उणादयो बहुलमिति बहुल वचना
 द्विर्वचनमभ्यासेरुगागमः गर्गदुस्यस्य षष्ठी बहुवचने रूपम् वत्सः तर्पणकः प्रथमांतः साहितिक उकारः जरयुर्गभवेष्टनश्च
 मे पुटस्तस्मान्न पुंसक प्रथमैकवचनं प्रति धुक् दुहप्रपूरेण प्रति पूर्वस्तस्मात्किपि प्रथमैकवचने भष्भावे घत्वे च त्वेच रूप
 प्रीयूष इति पेयूषो भिनवं पयः तस्य छांदत्वादेकारस्येत्वं पीयूषः यद्वा पीयूषमिवा मृतमिव पीयूषस्तस्मात्प्रथमैकवचने

आ० सोर्यत्वयलोपो आमिक्षाशीसारः कषमंयोगोऽप्यंदावनः घृतं सर्पिः तदितितच्छब्दान् पुंसकप्रथमैर्वचनं तदन्तरं मुशदे
 वि० निपातः समुच्चयवाची तद्दम् शब्दस्य पञ्च तस्य रूपम् तस्मीन्यत उ शब्दस्य यणादेशः तदस्य रेतः रे त इति सकार एतस्य
 १० रेतः शब्दस्य वीर्यवाचकस्य नपुंसकप्रथमैर्वचने रूपम् वत्सादीनियस्य रेतस्तेजः परंपरया तत्कारणत्वादि
 त्वर्थः तथा च मंत्रः पितावत्मानां पतिरुप्यानामथोपिता महतां गर्गाणां वत्सो जगु प्रति धुक् पीयूष आभिक्षा घृत त
 दस्य रेतः दृषोत्सर्जनमत्रोवाख्यायते एनं युवानमित्यादिना एतच्छब्देन द्वितीयैकवचनानेनोपस्थितं दृषुं निर्दिशति ए
 नमुपस्थितं दृषुं पतिं स्वामिनं वोयुष्माकं कृतं ते उपस्थिता वत्सतरीलं स्मीकृत्य निर्दिशति व इति ददानीत्यजानि तथा चाप
 यर्थः हेवत्सतरी वोयुष्माकं कृते एनं दृषुं ददानीत्यजानि ददानीति उदाज्जदने इत्यस्य लोडुत्तमपुरुषैकवचने रूपम्
 एतावता युष्माकमर्थं गृह्णोम्योत्सृष्टः स्वस्वत्वध्वंसविषयः कृत इत्युक्तं भवति तदुद्देश्यत्वेन त्यागेतासाप्रयोजनमाह
 तेन दृषेण प्रियेण प्रिया महती इतीः खेलंत्यः चरथ भ्रमयते न प्रियेणेति च सहशब्दाप्रयोगेपि सहार्थयोगे तृतीयाकी
 डंती भित्तिः अह सोऽजसि पूर्वसवर्णः वत्सतरीत्यागमप्याह मान इति पूर्वार्द्धस्थितं मिहात्वीयते तस्य विभक्ति विपरिणामेन
 प्रथमांतर्यज्ञान्वयः तेनार्थमर्थः हेवत्सतरी योयुष्मिति नोऽस्माकं माशब्दो निषेधार्थः नास्मत्स्वविषयाः युष्मास्वपि स्वत्वम
 यान कृतं मिहियामि एतावता वत्सतरीणामप्युत्सप्रतिपादितः उत्सृष्टः फलमाह सायजनुषासुभागा एयस्योषेण समि
 वामदेमेति अशीर्द्धं यं रायो धनस्य योषेण पुष्ट्या समृद्ध्या समदेम दृष्टा भवेमव्यवहितस्यापि संप्रशब्दस्य व्यवहितत्वाच्च तिच्छं

सुपसगसङ्गमत्मेतिव्यत्ययेन प्रयत्नो भावेशः पिरूपं मदीर्घ इत्यस्य लिङ् त्त मपुरुषवत्तुवचनं दृषा संमदेम अन्तेन च समदे
 मेत्यर्थः इयं गी तौ दृष इच्छा यमित्यस्य क्तिपितृतीथैकवचनेरूपमिषेति धनसमृद्ध्या अन्तेन च संमदे मेत्यर्थः किंभूतेन
 रायस्तेष्वेगो वाच साप्यजनुषा सप्तैव साष्टाः सप्तन् शब्दस्य मकारं तस्य स्वायर्थे केऽणि हिलोपे साष्टमिति अकारस्य मकारा
 देशश्छेत्तु शब्दे जनुवाची सकारं तः सप्तजन्तूभिजन्मानि भावीत्यर्थे तमधीष्टो भूतो भूतो भावी चेति आर्ही यष्टक
 तस्याप्यध्यद् पूर्वदिगोर्लुगसंज्ञायामिति लुक् ततस्तृतीयैकवचनं साष्टजनुषा सप्तजन्य भाविनेत्यर्थः अतएव बहुहस्य
 तिः हाटकस्ति गोरेणं सप्तजन्यानुगफलमिति गोरीशब्देनात्र गौरभिधीयते मकरेणात् सुभगलोकस्य प्रियाः संमदे मे
 त्यन्वयः एयस्तेष्वेति रैशब्दस्य षष्ठ्यंतस्य छांदसो विसर्जनीयस्य सकारः अन्ये च वृषोत्तर्गस्य मंत्राः संप्रत्यधीयमानमाध्य
 दिदीर्घशर्षाभिः ततस्तत्र नात्यंतिकः संशयः इति न विवेचिताः पितृहीनस्य बालस्य नामादिकर्तारो पितृहीन बालक निरु
 पितमात्रीदिपिमादिमातामहादीनामाभ्युदयिक आर्द्धकुर्व्यात् तथा हि स्वपितृभ्यः पिता दद्यात् पुत्रं संस्कारकर्मणि पिण्डा
 नो द्वाहनात्तैषां तस्या भावे तु तत्त्वभादि तिवाक्यं प्रमाणं तस्यार्थः पुत्रं संस्कारकर्मणि नाम करणात् पिता जनकः स्वपितृ
 भ्यः स्वकीयपिमादिभ्यः पिण्डान् दद्यात् आर्द्धकुर्व्यात् पिण्डपदेन आर्द्धोपलक्षणत् आर्द्धाहनात् उद्वाहनं विवाहमभि
 व्याप्य सुतं संस्कारकर्मणि तेन विवाहपर्यंतं सुतं संस्कारकर्म इति पर्यवस्यति तस्या भावे तस्य पितुरभावे तत्त्वमातृ पितु
 रूपकमेव पिण्डान् दद्यादित्यर्थः तथा च यो नामादिकर्तारो पितृहीनस्य भवति स पितृहीनस्य भवति स पितृहीनस्य भवति स पितृहीनस्य भवति

संज्ञा

माता

र्यः सपद्यते ततश्च पितृहीनं निरूपितपित्रादिवोधनात् तन्निरूपितमात्रादिमाता महादयोपिलभ्यंते तस्येति पदेन पित्रुपस्थानात्
 तत्संबंधशब्देन पुत्रस्योपस्थितौ तेनैव कर्तव्यसंस्कारेण पित्रादिनिरूपणं न तु माणवकपित्राद्विअतएकत्रतेन निरूपणाभावादि
 पदेकमाता महादिपदेकैच पितृहीनेन पुत्रेणैव निरूपणं तस्योपस्थितत्वात् निरूपकांतरकांसा निवृत्तेरुपस्थापकाभावाच्चेति तथा
 च तत्र माणवकमात्रपितामहीप्रपितामहीनां दीमुखीनां माणवकपितृपितामहमपितामहानां दीमुखानां माणवकमाता
 महप्रमाता महद्वप्रमाता महानां दीमुखानां माणवकनामकरणनिमित्तकमाभ्युदयिकआह्वमहंकरिष्ये इति नामगोत्राद्यु
 चारणपूर्वकवाक्यं कर्तव्यं भवति एष चार्थः श्रीदत्तोपाध्यायसंमतः तथाहि पितृभक्तिआह्वकल्पग्रंथे तैल्लिखितम् अपुत्रस्य
 सपिण्डानांतरं कुत्र आह्वमपि रिसुत्वा तदीयकन्याविवाहे आभ्युदयिक आह्वे तत्तत्प्राप्नोतीति तथा च कन्यैव तत्र पित्रादि
 निरूपणं न तु कन्यापित्रादिनिरूपणमिति स्फुटं यत्र तु पितुरभावो नास्ति सत्तादिना तस्या कर्तृत्वे तस्यति निधित्वेन तत्पुत्रनामा
 दिकर्ता यो भवति सम्यक्कपितुर्मात्रादिपित्रादिमाता महादीनां आह्वं कुर्यात् तस्या भवेत्तत्तत्कमादिति वाक्यस्य तत्रानुपा
 स्थितेः त्रयं माणवकपितुर्मातृपितामहीप्रपितामहीनां दीमुखीनां माणवकपितुः पितृपितामहप्रपितामहानां दीमुखा
 नां सम्यक्कपितुर्मातामहप्रमातामहद्वप्रमातामहानां दीमुखानां माणवकनामकरणनिमित्तकमाभ्युदयिक आह्वमह
 करिष्ये इति नामगोत्राद्युच्चारणपूर्वकवाक्यं कर्तव्यम् एवं च पितुरभावे सर्वत्र माणवकैर्नैव निरूपणम् माणवकपितृहिजीव
 ति माणवकपितृनिरूपि ता एव मात्रादिपित्रादिमता महादप्यइति निस्सरंगम् अशेषां तद्धितोपदिने प्रथमं प्रेतत्वविमुक्तिका

म अद्यदिगयाकालं षोडशश्राद्धमहं करिष्ये इति प्रथमः संकल्पः ततः प्रेतत्वविमुक्तिहेतु षोडशश्राद्धांतर्गताद्यश्राद्धमहं करि
 ष्ये इति द्वितीयः संकल्पः यत्र तु एकादशमासाभ्यंतरे ऽधिमासपातस्तत्र प्रेतत्वविमुक्ति काम अद्यादिगयाकालं सप्तदशश्राद्धा
 न्यहं करिष्ये इति प्रथमः संकल्पः अत्र च संवत्सराभ्यंतरे यद्यधिमासपातो भवति तदा मासिकार्ये दिनमेकं वर्द्धयेदिति
 विष्णुवचनं सप्तदशश्राद्धकरणे तथा हि मासिकश्राद्धाधिकरणत्वेनाधिकं दिनमेकं तद्वाक्यं बोधयति तेनाधिकं सप्त
 दशश्राद्धं कैश्चैयति तेनैकादशहानंतरं यत्र द्वादशभिर्दिनैर्द्वादशमासिकानि कृत्वा त्रयोदशे हि मासि एडनं कुर्यादिति वि
 धिः तत्रैवाधिमास संभवे एकदिनश्राद्धद्वयात्रयोदशभिर्दिनैस्त्रयोदशमासिकानि कृत्वा चतुर्दशे हि मासि एडनं कुर्यादिति वि
 ययवसितार्थो भवति एवं च एकादशमासाभ्यंतरे ऽधिमासपाते सप्तदशश्राद्धानि कर्तव्या नीत्यायाति तथा च मुख्यपक्षे वर्षस
 पिण्डने प्रसक्तमेणैव त्रयोदशसु मासेषु त्रयोदशमासिकानि मरणतिथि सजातीयतिथौ कर्तव्या नीति एकाहो न षाण्मासि दे
 ऊन षाण्मासिकम् एकाहो न वर्षे ऊन वार्धिकं श्राद्धं कर्तव्यम् द्वादशदिने सपिण्डने प्रथममासिक द्वितीयमासिक तृतीयमा
 सिक चतुर्थमासिक पञ्चममासिक षष्ठमासिक सप्तममासिकाऽष्टममासिक नवममासिक दशममासिकैकादशमासि
 कद्वादशमासिको न वार्धिक त्रयोदशमासिकानि अनुक्रमेणैकैस्मिन्दिने कर्तव्या नित्रिपक्षे सपिण्डने मासे प्रथममासिक
 कृत्वा त्रिपक्षपूर्णात्पूर्वदिने द्वितीयमासिकादि त्रयोदशमासिक पर्यन्तानि द्वादशमासिकानि कर्तव्या नित्रिपक्षपूर्वकमरण
 तिथि सजातीयतिथौ वा सपिण्डनदिनैरेव सर्वाणि कर्तव्यानि षष्ठमासे सपिण्डनपक्षे पंचसु मासेषु पंचमासिकानि मरण्यति

आ० शिसजातीयतिथौ कृत्वा षण्मासिकपूर्वदिने ऊन षण्मासिकादीनि दशमासिकानि कर्तव्यानि षष्ठमासपूर्वकमरणतिथि
 वि० जातीयतिथौ सपिण्डनदिन एव वा ऊन षण्मासिकादीनिकर्तव्यानि नवममासे सपिण्डने षष्ठमासे षष्ठमासिकानि कर्तव्यानि
 १२० एकाहो न षण्मासिके ऊन षण्मासिकं कर्तव्यं नवममासपूर्वदिने नवममासिकादीनि रज्याद्युपद्रवे षण्मासिकानि
 कर्तव्यानि नवममासपूर्वदिने सजातीयतिथौ सपिण्डनदिन एव वा कर्तव्यानि एकादशाहान्तरे दिने एकैकमासि
 क आह्वयने नवममासपूर्वदिने बुधयो दशमासिकानि कर्तव्यानि षष्ठदिने मासिकद्वयम् ऊन षण्मासिकं षष्ठमासिकं च कर्तव्य
 म् त्रयोदशदिने मासिकद्वयम् नवार्थिकं त्रयोदशमासिकं च कर्तव्यम् चतुर्दशदिने सपिण्डनम् मूद्रेण तु त्रयोदशदिने एकस
 पिण्डनकर्तव्यमिति विशेषः अथ च त्रिपक्षादौ सपिण्डनपक्षे प्रथममासादौ यदि त्वाशौ च मापतति तदा शौचापगमे मासिकं
 कृत्वा ऽग्निमासादौ प्रकृतक्रमेण मासिकं कर्तव्यम् क्षतं यद्यापतति तदा क्षताने मासिकं कृत्वा ऽग्नेमकृतक्रमेण मासि
 कं कर्तव्यम् यदि राश्याद्युपद्रवरूपविघ्ने न दिनविस्मरणादिना वा स्याद्वाहानेन आह्वयनकृतम् तदा एकादश्यापतितमासि
 कानि कृत्वा ऽग्निमकृतक्रमेण मासिकं कर्तव्यं मासिकस्यैकोद्विष्टरूपत्वात् एकोद्विष्टस्य कर्तव्यतायां आह्वयिघ्ने समुत्पन्ने
 क्षयादि विदितेषु एकादश्यामकुर्वीत कृत्वा पक्षे विशेषत इति वाक्यं प्रमाणं क्षतशौचयोरेपि तदनंतरकालकर्तव्यत्वा
 बोधितमेकोद्विष्टस्येति अग्निममासिके पतितं मासिकं क्रियते इति जघन्यः यक्षः प्रमाणाभावात् किंचितु प्रथममासिक
 आह्वयने अपर्याप्तावतुं प्रतीतिवाक्येन मासद्वयं कर्तव्यम् एवं मत्तु मासिकद्वयं कर्तव्यमित्ययमेव क्रमः

मासद्वयं कर्तव्यं मासद्वयं कर्तव्यं

१२०

१२

तत्र च वृक्षबलेन तृतीयं तृतीयं पूर्वदिने ऊनषाण्मासिकमृतुपूर्तौ पंचममासिकपष्ठमासिके कर्तव्ये एवं च पष्ठमृतु पूर्वदिने
ऊनवाधिकं पष्ठमृतु एकादशमासिकद्वादशमासिके कर्तव्ये यत्र तु द्वादशएव दिने सपिण्डन कर्तव्यतायां प्रथममासि
कादौ कृतं अशेषे दिना सपिण्डनबाधस्तत्र कृतमासिकादेर किंचित्करत्नम् तद्दिन सपिण्डनक्रियोपाधिकर्तव्यतया सपि
ण्डना संभवे कृतमासिकानामयथा कालकृतत्वेनाकृतकल्पत्वात् एकाहादिकर्तव्यसपिण्डनक्रिया कल्पे सुप्रथमगृहीतक
ल्पस्यानिर्वाहः अत्रांतरं नास्तीत्यतदुत्तिमस्तमना देयं प्रेतत्वविमुक्तिहेतुत्वेन सपिण्डनक्रियायां अवश्य कर्तव्यत्वेन बाधका
न्यायात् एतन्नवकाशादिति अथावश्यकश्चादकालाः तत्र विष्णुः अमावास्यास्ति त्रयोऽष्टकास्ति त्रयोऽष्टका माघी प्रोष्टपद्युह
क्षय्यत्रयोदशी श्रीहियवपा कौचेति एतांस्तु आदकालान्वे नित्यानाह प्रजापतिः आह मे ते षड्बुर्वर्णो नरकं प्रति पद्यते अ
मावास्याद्वयनेन केवलाया अमावास्याया विधानादमावास्यामात्रं निर्गतीनामावश्यकश्चादकाल इति प्रतिपादितम् तेना
ग्निर्भूतो मिदुक्षयोनित्यांतरम् तत्र ते षाभिंदुक्षयोपेक्षया तद्व्यपका निवहूनि वाक्यानि तत्रोपयुक्तानि अमावास्यायां
तु यस्मिन्दिने ऽपराह मावास्यालाभस्तस्मिन्नेव दिने आह उभयदिने त्वपराह मावास्यालाभे प्रथमदिने आह प्रथममाघा
त्यागस्यान्याप्यत्वात् उभयदिने त्वपराह मावास्याया अलाभे उत्तरदिने मध्याह्ने पि आह कर्तव्यं मुख्यकालाभात् अवि
शेषान्नलमासामावास्याया मप्यावश्यकश्चादकर्तव्यम् तिस्रोऽष्टका इति षोषमाघफाल्गुनकृष्णाष्टम्यः तासु चाप्यमां सशा
काणि आह द्रव्याणि तत्रापूपस्यान्नरूपतया तस्मैव तद्विद्वंसमतया मुख्यत्वं मां सशकं योऽनु उपक रणत्वेनान्वयो यथा संख्य

ना० मष्टकादयेमुख्यद्रव्यमोदनादिकमेव अत्र पारस्कर एहम् ॥ ऊर्ध्वमाग्रहायण्यास्ति स्त्रोऽष्टकां द्विवैश्वदेवीमाजापत्यापि आ प
 वि० पूयमांसशार्कर्यया संख्यम् अत्र तिसृषु यथा संख्यं पि आधीत्यनेन चतुर्थी अष्टका विधीयते तत्राविशकमुपकरणम् वर्षासु मध्ये
 १३ शकैश्च चतुर्थी भव सर्वदा वर्षासु मध्ये ऽपरपक्षस्य भाद्रकृष्णपक्षत्वात् तदष्टमा वर्षा मध्यत्वं शकै रितितस्यां ब्रह्मपुराणेन शरा
 कोपकरणविधानात् ॥ एवं च स्वातंत्र्येण प्याश्विन कृष्णष्टम्यामष्टकालेन आह विधानात् तस्मिन् यद्देदिनां तरे आह संभवे य्यष्ट
 म्याः स्वातंत्र्येण निमित्तत्वमिति प्रतिपादितम् ॥ अत एव च तस्य पृथग्मांसशका संयत्तौ द्रव्यां तरेणापि आह्वकरणं युक्तं आह
 सानिब्रज्रादिति प्रतिभाति ॥ अन्वष्टकास्तु साग्रीनामावश्यक आह्वकालः अन्वष्टका आह्वविधाने साग्रीनामवश्यक आह
 नादिति आधीमाघपुक्तामाघ पूर्णिमा तत्रैव माघीशब्दस्य व्युत्पत्तिरिति सिद्धत्वात् अत्रान्वष्टका स्तिस्रः साग्रीनामावश्यक आह
 कालः अपरः साग्री निर्गमि साधारण आवश्यक आह्वकालः सौष्ट्यं दृष्ट्वा त्रयोदशी अपरपक्षीया एतावता ऽऽश्विन कृष्णपक्ष
 सेव --- निब्रजकालत्वेन तत्र दिनांतर आशौचादिना आह्ववाधेपि त्रयोदश्यामावश्यक आह्वकरणमित्युक्तं भवति ब्रीहि यवपा
 कोचेति शब्दवसंते च ब्रीहियवाभ्यामावश्यक आह्व तत्र च न व ब्रीहियवयो रसंयत्तौ पुणभ्या ब्रीहियवाभ्या तत्र आह्वकृतं व्यतद
 भावे द्रव्यांतराणापि आह्वकृतं व्यमिति तथा च न व प्राशन कर्म प्रस्तावेगे भिलग ह्यभाष्ये गृहमे धी ब्रीहियवाभ्यां शब्द संतयो य
 जेत् श्रयणाकैर्वर्गो वर्षासु आपत्काले ऽन्येन पुण्ये वैतिवचनात् अत्र व नीवान प्रस्यद्स्यर्थः यद्यप्यत्र योगे विधानं तस्योपि आह
 पिचाकं क्षयास्तुत्यतया तदसंयत्तौ पुण्य ब्रीहियवविधिरन्यद्रव्यविधिश्चापि एत एव वसिष्ठः आ वण्याग्रहा यण्याष्टका

अमृतसु
 उक्तं म
 स्ति न क
 प्रसक्त
 येन

रा० १३

अपवा
 की मान

वनी ग ७७ २. ५५५

सुचपितभ्योदद्यात् प्रावण्याग्रहायण्यो प्रावणपूर्णिमामार्गशीर्षपूर्णिमे श्रवणमृगशिरोगेयुक्ते एतयोर्निरनीनामप्यावश्यं
आह्नकरं विशेषाश्रवणात् ॥ एतच्च आह्नकस्येष्टाह्नकं यथा एव विज्ञेयमिति मनुः अथ युक्तं
पक्षे तु आह्नकं त्रैयं दिने त्रिभागं हीनं पक्षं वा त्रिभागं त्वद्वैमेव वा दिने प्रतिति दिनमित्यर्थः एवं चोपरपक्षीयदिने त्वेन विधा-
नात् तस्मिन् पक्षे दिनपुरस्कारेण आह्नकप्रतिति दिनकर्तव्यत्वं बोधितम् तथा चोपरपक्षे सर्वेषु दिनेषु पराह्णकाले आह्नककर्तव्यम् तत्र
न त्रिथिविशेषजिज्ञासेति त्रिथिविशेषकथितं फलं तत्रापि भवत्येव आह्नकस्य वस्तुतस्तत्तत्तिथ्यवच्छिन्नकालिकत्वात् तदिनपुर-
स्कारेणैव आह्नकरणे कन्यागते सवितरि यान्यहानितुषोडशकृतं भिस्मानितुल्या नितेषु दत्तमथास्यमिति वाक्येऽह्ना बोडश-
त्वं संगच्छेत्तत्तिथिहृद्या परपक्षस्य बोडशदिनात्मकत्वं संभवात् एवं च त्रयोदश्याममावास्यायां चाग्रिमदिनेऽपरपराह्णकालाभावि-
निषिद्धप्रातर्मुहूर्तहृत्तरिककाले कृतं तदुभयतिथ्यवच्छिन्नकाल आह्नेनापि कर्त्तव्यं आह्नककर्तव्यं दिनत्वेन आह्नकरणपुरस्कारा-
त् सर्वस्मिन् दिने तत्पक्षमिति तत्रैव आह्नकायातिदिने इत्यस्य तिथौ तिथौ इति व्याख्याने प्रथमं दिनशब्दस्य मुख्यार्थस्याग-
एकस्मिन् दिने आह्नकयोग्यतिथिहृत्प्रपक्षौ पार्वणद्वयप्रसंगः एकस्मिन् दिने यस्यातिथौ आह्नकं तत्तस्यातिथौ दिनांतरे आह्नकालप्रपक्षौ
आह्नानाचरणं तत्तिथ्यवच्छेदेन आह्नकसकृतत्वात् एतदुभयं च सर्वप्रामाणिकव्यवहारसिद्धमिति दिने दिनद्वितिसंख्यया
र्थपरिग्रहस्य युक्तं त्रिभागं हीनं पक्षमिति तृतीयभागहीनस्य पक्षस्य विधानात् तत्र पंचमी प्रभृति आह्ने विधानम् त्रिभागमि-
ति तृतीयभागमारभ्य दशमी प्रभृतीत्यर्थः ॥ अहमेवेति पक्षाह्ने विधानमष्टमी प्रभृतीत्यर्थः अत्र च पक्षकल्पचतुष्टयेऽपि चतु-

नप्रयोजकः वस्तुतः सतामेव निमित्तानामेतच्च तुद्देशी आह निमित्तत्वात् तथाचाऽद्याऽऽश्विनकृष्णचतुर्दश्याममुकगोत्रस्यपितुर-
मुकशर्मणकोद्दिष्ट आह महं कर्ष्ये इत्येवं संकल्पः कर्तव्यः युवानस्तत्त्वैर्बोडशवर्षवयस्क भारभ्यत्रिंशद्वर्षपर्यन्ताविवक्षिता इति
रत्नाकरप्रभृतिनिबंधः अत्रपक्षेप्रतिपदादितियिषु फलानि च नानाविधानि नानास्मृतिषु कथितानि तेषु पुरुषमात्रकामना-
विषयकफलानि निष्कृष्य लिख्यंते तद्यथा प्रतिपदि धनलाभलब्धाविनाशफलम् द्वितीयायां द्विपदाधिपत्यं तृतीयायां सर्व-
कामप्राप्तिः चतुर्थ्यामापदाप्राप्तिः पंचम्यां महालक्ष्मीः षष्ठ्यां हिजकतर्कपूजनं सप्तम्यां गणाधिपत्यम् अष्टम्यां संपूर्णं द्विसि-
द्धिः नवम्यां स्त्रीविषयकैश्चर्मम् दशम्यां बहुगोजातीयलाभः एकादश्यां बहुव्रतवर्चस्विपुत्राः द्वादश्यां सुवर्णरजतम् त्रयोद-
श्यां जातिश्रेष्ठ्यम् चतुर्दश्याभूतिः अमावास्यायां प्रतिपदादितियुक्तसर्वफलानि अत्रचनित्यत्वरूपस्फोरणापि सर्वदिनक्रि-
यमाण आहुषु तत्तत्तिथिप्राप्नोतत्फलप्राप्तिरपि भवतीति प्रतिभातिसंध्यावंदनस्येव संध्यावन्ददिदेशकरणे कथितफलयो-
गात् गंगातीरादिकृतावश्यक आहुवच्चेति आश्विनकृष्णपक्षे केवलायास्त्रयोदश्याः पार्वणप्राहं प्रतिनिमित्तत्वमुक्तं विष्णुना
प्रोष्टपद्युर्द्ध्वकृष्णत्रयोदशीत्यनेन केवलायामघाया निमित्तत्वमुक्तं देवीपुर्णे तत्रापि महती पूजाकर्तव्यापित्तदैवते ऋक्षे।
पिंडप्रदानं तु ज्येष्ठपुत्रीविवर्ज्येदित्यनेन पितृदैवत ऋक्षे समघायामित्यर्थः मघात्रयोदश्याभिलितयोरपि निमित्तत्वमुक्तं बहु-
भिः तत्रशस्त्रः प्रौष्टपद्यामतीतायां मघायुक्तां त्रयोदशीम् प्राप्यप्राहं हि कर्तव्यं मधुना पायसेन च श्रीमहाभारते अपिनः सकुले।
जायाद्योनदद्यात्त्रयोदशीम् मघायां सपिर्षिषायुक्तं पायसं दक्षिणायने मनुः पत्किंचिन्मधुनाभिञ्जं प्रदद्यात्तुत्रयोदशी तदप्यस्य

भवेत्स्यादर्थोऽसुचमघासुच व सिष्टः॥ पितापितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः उपामते सुतं जातं शुक्रं तादृव पिणलम् मधुमांसेऽशकैश्च
 पयसा पायसेन च एष नो दास्यति आढ्वं वर्षासुचमघासुच ब्रह्मपुण्ये आश्वयुज्या तु कृष्णायान्नो दश्यामघासुच प्रादृदुतौ यमः प्रे
 तान् पितृंश्चापि यमालयात् विसृज्य यतिमानुष्ये कृत्वा मृत्युं स्वर्गं पुरं सुधातोः कीर्तयंतश्च दुष्कृतं तु स्वयंकृतम् पापं संपुनः
 पोत्रेभ्यः कांक्षंतीमधुसंयुतम् तस्मात्तांस्तत्र विधिनार्थं येत्यायसेन च मध्वज्जलमिश्रेण तया शीतेन चांभसा ग्रासमात्रं प
 रगृह्णाद्वर्कं यः प्राप्नुयान्नरः भिक्षामात्रेण यः प्राणान्संधारयति वा स्वयम् यो वा संवर्द्धयेद्देहं प्रत्यहं स्वात्मविक्रयात् आदत्तेना
 पिकर्तव्यं तैस्तैर्द्रव्यैः सुसंचितैः त्रयोदश्यां प्रयत्नेन वर्षासुचमघासुच वस्यात्तरः कालः प्रादृषमत्र विद्यते यत्र साक्षाद्वि
 पितरो गृह्णंत्यमृतमक्षयः आश्वयुज्यामिति त्रयोदश्यामित्यस्य विशेषणं तेनाश्विनकृष्णत्रयोदश्यामित्यर्थः प्रादृङ्कृतौ वर्षतो
 वित्यर्थः सुक्तादिमासरीत्याः परंपदस्य भाद्रपदं तर्गतत्वाद् वर्षं तु त्वम् अत्र तत्तद्द्वयविधानं प्रादृसावश्यककर्तव्यत्वविधान
 म् फलमकर्षविधानं च मघात्रयोदश्यामिति तयोर्मिहितयोर्मघात्रयोदश्याः सूर्यस्य हसनक्षत्रावस्थितौ तृतीयं निमित्तं
 तस्य गजच्छायेति नाम तथा च ब्रह्मपुण्यं योगो मघात्रयोदश्याः कुंजरच्छायसंज्ञकः भवेन्मघायां संस्थे च शशिन्यर्के करे
 स्थिते तत्र च आदृमावश्यकसु तत्र याज्ञवल्क्यः व्यतीपातो गजच्छाया गहनं चंद्रसूर्ययोः आदृप्रतिरुचिश्चैव आदृ
 कालाः प्रकीर्तिताः व्यतीपातो ज्योतिषशास्त्रे प्रसिद्धः सूर्यचंद्रमसोः क्रांति साम्यसमयः पुण्यकालविशेषः अत्र च गजच्छा
 यायाश्चन्द्रसूर्यग्रहणस्य चावश्यक आदृकालत्वं अत्र केवलं यात्रयोदश्यामिति तयोर्मघात्रयोदश्यां गजच्छायायां च सप्त

त्रापुत्रयोः पितृवत्त्वे च आहुः पुत्रिण आवप्यक आहुनिषेधात् नेच्छेत्तयोदशी आहुं पुत्रवान्यः सुतायुषे इत्यादिनिषे
 धवाक्यममौलिकं भित्तिरत्नाकारं लिखनात् पुत्रवतोपि त्रयोदशी आहुधिकारः केवलं यांमघायां पुत्रवता आहुं पिण्डरहि
 तं कर्तव्यमिति विशेषः गजच्छायायायोगो यावत्कालमवतिष्ठते तावत्कालपर्यन्तं ब्राह्मणेन भोजनं न कर्तव्यम् तथा ब्रह्म
 पुण्ये स्मृतं के मृतके च पित्रस्त योश्चंद्रसूर्ययोः छायायां कुंजरस्यायुभुक्ता तु नरकं व्रजेत् भुक्ता प्रमादाद्विप्रसुरम्यकं चा
 द्रायणं चरेत् प्राक्छाये कुंजरस्य चेति याज्ञवल्क्यवाक्ये आहुं प्रतिनिमित्तांतरमेवोक्तम् पारस्करः आहुं न्वितः आहुं कुंया
 त् शाकेनापि नापरपक्षमतिक्रामेत् एतत्पक्षीय आहुस्याक्षयफलत्वमपि तस्मिन्नेककल्पचतुष्टये प्रथमपक्षाद्युपक्रमे
 ण आहुः प्रमेकते तत्र विप्रे हस्तेऽग्निमकल्पेनानुसरणीय इति मतमनादेयम् नित्यत्वे कल्यांतरे वा धकन्यायानवतारदि
 ति एतस्मिन्पक्षे आहुकरणभावे कार्तिकामावास्यायामितोष्यावश्यकं आहुं दैवं दीपान्वितारजन्ख्यातापचदशी भुवि त
 स्यादंयनचेद्वत्तं पितृणां तु महालये इति वाक्यात् महालये पितृणां मुत्सवा अयेऽपरपक्षे इत्यर्थः शातातपः सर्वस्वेनापि क
 र्त्तव्यं आहुं वैराहदृशेन अकुर्वीणस्तु तच्छ्राद्धं पंके गोष्वितीदति राहुदर्शनं न दंतं हि आहुमाचंद्रतारकमिति न वोदकेन वा
 त्नेत्रगृहप्रच्छादनैतथा पितरः स्य हयसन्नमष्टकासु मघासु च तस्माद्द्यात्सदायुक्तो विद्वत्सु ब्राह्मणे शुच न वोदक इति
 वर्षोपक्रमेण जलसंभवे इत्यर्थः सदाचारदार्द्रानसृज्जावस्थितसूर्यावच्छिन्नसमय इत्यर्थः नवान्न इति शरदि वसेते च इ
 त्किं प्राञ्चः गृहप्रच्छादन इति गृहोपरित्यगेनाच्छादनमेतत्पार्वण आहुनिमित्तं गृहप्रवेशस्त्वाभ्युदधिक आहुनिमित्तं प्रवेशे

तैव वेष्मनदुतिवाक्येन विहितं तीर्थश्राद्धेति निमित्तकं पूर्वकथितं अत्र च नवान्नभक्षणं निमित्तं च पार्वणश्राद्धस्य ज्योतिषे प्रा-
 तिपादितं तत्रैव च पितृदेवेभ्योऽदत्त्वा नवान्नभक्षणं निषिद्धमिति नवान्नभक्षणपूर्वकाले आवश्यकं श्राद्धं यद्यपि नवानिना
 नविधान्यन्तानि भवन्ति तथापि गृहे नवान्नप्राशनं निमित्तकं नवान्नप्राशनकर्मकथने गृह्यभाष्ये च गृहमेधीव्रीहियवा
 भाशरहसंतयोर्यजेत् श्यामाकैर्वेनीवर्षासु इतिलिखितेन वाक्येन पश्चिकं यवश्यामाकरूयान्नसंभवकाल एव निय-
 मितः तत्र श्यामाकोत्पत्तिर्वानप्रस्थानां श्राद्धकालः गृहस्थानां पवव्रीहिप्राशनपरं श्राद्धकालः यद्यपि नवान्नप्राशनकर्म
 णि दूष्टेर्विधानं तथाप्याकांक्षा तुल्यतया श्राद्धे पितृदुभयमेव निमित्तमिति तत्र पश्चिकव्रीहिभक्षणं निमित्तकं शरद्विष-
 वान्नभक्षणं निमित्तकं वसंतैर्हेमंतैर्हेमंतिकं नवान्नभक्षणं निमित्तं ज्योतिषानुसारेण तथा हि ज्योतिषे भोजराजः दृष्ट्विके
 पूर्वभागे तु नवान्नं शस्यते बुधैः उत्तरे क्रियमाणं तु धनुष्ये वक्तुं भवेत् धनुषि यत्कृतं श्राद्धं पितृणां नोपतिष्ठते पूर्वभागेऽ-
 न्नदृष्ट्विकं च योदशांशकरूपक आचारात् धनुषि यत्कृतं श्राद्धं हेमनीषु निशासु च पितरस्तन्नगृह्णन्ति नवान्नमिषकांस्ति-
 णः शुक्ले पक्षे न वंधान्यं पक्वं ज्ञात्वा सुशोभनं सुतिथौ सुमुहूर्ते च नवान्नफलभक्षणं त्रिजन्मसु त्रयोदश्या नंदायां पितृभेदि-
 वा श्राद्धं शुक्लदिमेनैव कार्यं संततिमिच्छता चैत्रपौषे कृष्णपक्षे नवान्नं वज्रं येत्सदा भवेज्जन्मांतरे रोमी पितृणां नोपति-
 ष्ते अत्र चैत्रपौषयोर्निषेधात् दृष्ट्विके नवान्नभक्षणसंभवे माघादौ श्राद्धपूर्वकं नवान्नभक्षणं युज्यत एवेति चैत्रे नवा-
 न्नभक्षणनिषेधादर्थाच्च वैपिनवान्नभक्षणं निमित्तं यवपाकात् एष्यक् श्राद्धमायाति वायुपुराणे शुक्लपक्षस्य पूर्वोक्ते

आहं कुर्वादिचक्षणः कृष्णपक्षापरह्नेतुरैहिणं तु न लंघयेत् अनरैरैहिणं न लंघयेदिति कृष्णपक्षमुक्तपक्षयोः आह्नौ
 हिणं पूर्वापरसीमां तेन मुक्तपक्षश्चाह्नौ त्ववसानसीमारैहिणं तदनंतरं न कर्तव्यमित्यर्थः कृष्णपक्षे आह्नौ रभसीमारैहिणा
 तवन्तारं भगीयमित्यर्थः ब्रह्मपुराणे पूर्वोक्ते मातृकं आह्नौ मपरह्नेतुं यैतकं एकोद्विष्टनुमध्याह्ने मातृद्विनिमित्तकं मातृ
 कश्चाह्नमन्वष्टकाश्चाह्नं पूर्वोक्ते अत्रापरह्ने यैतकं कृष्णपक्षापरह्ने मुक्तपक्षे पूर्वाह्ने विधानात् द्विनिमित्तकमाभ्युद
 यिकमित्यर्थः मत्स्यपुराणे प्रातःकालो मुहूर्तस्त्रीन्संगवस्तावदेव तु मध्याह्नस्त्रिमुहूर्तस्यादपरह्णस्ततः परम् सायाह्नवि
 मुहूर्तः स्याच्छ्राद्धं तत्र न कारयेत् राक्षसीनामसवेला गहिता सर्वकर्मसु अह्नौ मुहूर्तो विख्यातादशपंचच सर्वदा तत्राष्टमा
 मुहूर्तो यः सकालः कुतपः स्मृतः मध्याह्ने सर्वदा यस्मान्मदीभवति भास्करः तस्मादनंतफलदस्तत्राष्टमा विशिष्यते मुहू
 र्ताह्नौ कुतपाद्यमुहूर्तचतुष्टयं मुहूर्तपंचकं चैव स्वधावाचनमिष्यते अत्र सर्ववाक्यैकवाक्यतयाऽयमर्थः पंचधा विभ
 क्तस्य पंचदशमुहूर्तौ त्रिकस्य दिवसस्य प्रातःकालादयः पंचभागस्तेषां भुदयिकादिश्चाह्नचतुष्टयं चतुर्षु भागेषु प्रश
 स्ततमम् सत्सिंभवेतत्रैव कर्तव्यम् यदा तु प्रशस्तमध्याह्नादिकाललाभ एकोद्विष्टादैनं भवति तदा निषिद्धमगवादि।
 कालेषु एकोद्विष्टादिकं कर्तव्यमिति॥ अतएव पार्वणेऽपि प्रपरपक्षादवपरह्णाऽलाभे संगवादिष्वपि कर्तव्यतानि वि
 द्वेकाले सर्वेषामनाचरणम् तदर्थं विवेचयति ऊर्ध्वमुहूर्तदिति कुतपादूर्ध्वमुहूर्तचतुष्टयं मुहूर्तपंचकं च कुतपा
 त्यूर्वमर्थात् एकं मुहूर्तं कुतप एव सतमुहूर्तदशकं स्वधावाचनमिष्यतेऽनेति स्वधावाचनश्चाह्नयोग इ

आः स्पर्शः॥ प्रातर्मुहूर्तद्वयसायाह्ने मुहूर्तत्रयमिति मुहूर्तपंचकं सर्वआद्वेषु निषिद्धम् मनुःरात्रौ आह्ननकुर्वीत राक्षसी कीर्तिता हि सा सं
 वि० ध्ययोरुभयोश्चैव सूर्ये चैवाचिरेदिते अचिरेदिते इति दिवोपक्रममुहूर्तद्वयमित्यर्थः विष्णुः संध्यायात्रोर्नैकैर्तव्यं आह्नं खलु वि
 चक्षणैः तयोरपि चकर्तव्यं यदि स्याद्राहुदर्शनम् स्नानन्तानंतया आह्नमनंतराहुदर्शने असुरी एविरन्यत्र तस्मात्तां परिवर्जये
 त एतेनान्यत्रापि तात्कालिक आह्नमिति पुत्रजन्मादौ सति सर्वदैव आह्नं कर्तव्यमित्युक्तं भवति एवं चानन्तरं वश्यक आह्ननि
 मिश्रानि अभावात्सः सर्वाः चतस्रोऽष्टकाः माघी आवण्याग्रहायण्यः पूर्णिमा तिथिः आश्विन कृष्णपक्ष सप्तम्यं यत्र योदा
 शी गजच्छाया चंद्रसूर्यग्रहं ब्रीहियवपाकौ तीर्थप्राप्तिः आर्द्र नक्षत्रावस्थितिः सूर्यस्य नवान्तरं भक्षणं आभ्युदयिक आह्ननि
 भित्तामि च एषु आह्नमावश्यकं अकरणेऽनिशेषदेशादिति आह्नप्रशस्तो देशे गंगातीरादिः निषिद्धस्तु देशः महानद्युत्तरं म
 गधदक्षिणद्वादशं योजनावच्छिन्न त्रिशंकुदेशः कलिगदेशः शर्करादि संकीर्ण देशः आह्नप्रशस्त ब्राह्मणाः
 त्रिदण्डीप्रतिः आत्मवित् वेदवित् वेदांगवित् वानप्रस्थः ब्रह्मचारी असंगोत्रः साधुगृहस्थः यादृक् पुराणवेत्ता आह्नकर्मवि
 त् विष्णु शिव सूर्यान्यतमभक्तः असमानप्रवरः पितृभक्तः श्वशुरः दौहित्रः गुरुः आचार्यः जामाता ऋत्विक् मातृषष्ठेयः पि
 तृषष्ठेयः मातामहः मातुलः भागिनेयः अष्टवर्षपरिणीता सुतापंक्तिपावनः गायत्रीमात्रसारे पिसदाचारः अथ आह्ननि
 षिद्धब्राह्मणाः आमंत्रयेदित्यनुवृत्तौ कात्यायनः द्विर्नग्नमुक्तविलिखिशवदंतविद्धप्रजननव्याधितव्यं गिश्वित्रिकुष्ठिकुन
 खिवर्जमिति द्विर्नग्नोदुश्चर्मा मुक्तोत्रातिगौरः विलिखिर्विचर्षिका युक्तः मुक्तविलिखिः शुक्लांड इति स्मृतिरत्र विवेकः

स्याददं तो जन्म नैव कृष्णदंतः विद्धमजननमिच्छन् मेढु चर्म " एवं मित्रं शत्रुः पूर्वः नाम याजकः देवलकः चिकित्सकः क्रयविक्र-
 योपजीवी ग्रामप्रेष्यः राजप्रेष्यः गुरुविरोधो न समन्नग्रहसूचकः " त्यक्ताग्निः बार्हस्पिकः यस्मिन् पशुपालकः परिवेतापरिवितिः ।
 तिरुहतिः न तेन शीलः अवकीर्णो हि बलीयतिः वंध्या तु हृषली देया हृषली तु मृतप्रजा अपरा हृषली देया कुमारी या एजस्व
 ला यौ न भवः काणः महावस्य तव्यभिचारि स्त्रीयतिः सुद्रशिष्यः ॥ अभिशस्तः कुण्डः गोलकः पति संसर्गो अम्रती क्लीवः योनिः
 दोषवान् दिधिषूपतिः पुत्रपाठितः भूद्रापतिः स्त्रीजितः ह्यंगुलातीतकर्णः शिल्पजीवी स्त्रीयाजकः पतितः श्रुक्नी डीदुरचारः
 रेन्द्रजात्तिकः पारदारिकः अजपीमातृत्यागी पितृत्यागी चटकयोषकः अकृतविवाहः नास्तिकः कृपणः असत्यवा-
 दी नृगहर्ता सर्वथा केशभूषण शिरस्कारः स्त्रीतुल्यवाक्चेष्टः स्वाश्रमविश्रुतः पर्याहितः पर्याधाता सोदर्येतिष्ठति ज्येष्ठे ह्य
 ग्राधानेकरोति हितयोः पर्याहितो ज्येष्ठः पर्याधाता कनिष्ठकः अमुत्सादकः अरण्यदाही आवसथ दाही क्षेत्रसस्यदाही
 अणारदाही सदाव्यसनशीलः रक्तकेशः न पुंसकभेदाः षण्डः क्लीवोप्यथ न पुंसकः कीलकश्चेति षड्धा
 यं क्लीवभेदो विभावितः भूद्रयाजकः वांताशीराजकभितपापचिह्नं कितः वेश्यापतिः सुद्राचार्यः स्त्रोतोभेदकः वृक्षारोप-
 णशीलः कन्यादूषकः हिंस्रः हृषलवृत्तिः सदायाचकः स्त्रीपदीकृत् साक्षीगणयाजकः सूत्रधा एदिधर्मकृत्ये भः नोत्साहः ॥
 ह्रीनातिरिक्तांगः साहसिकः चौरिकः कपटतुलाव्यवहारी आत्मभरिः पुंस्त्वेपघाती कृत्साभिचारशीलः दत्तापलायी समय-
 भेदकः पक्षिघाती भीनघाती स र्येघाती कच्छपघाती नानाजंतुवधासक्तश्च वधवंधोपजीवी सुद्रमैष्यः मांसविक्रयो गदः

आ० कुण्डलीयेन कीडीसमुद्रयायीचा एतस्य जीवो मद्यपः स विक्कयी केकारः धनुष्कतौ शरकतौ मित्रधुक् द्यूतवृत्तिः भूतका ध्या-
वि० यकः भूतका ध्यापितः पित्रा विविदमानः दूतः नित्यं याचकः काण्ड एष्टः स्वकुलं एष्टतः कृत्वा यो वै परकुलं व्रजेत तेन दुश्चरितेन
१८ सोकाण्ड एष्ट इति स्य तः उन्मतः गण्डमाली वेद निन्दकः उष्ट्रदमकः गोदमकः दन्तिदमकः शम्भुकोलेष्यजातश्मश्रुः गल्लेरो गो-
छिल्लांगः धर्मविक्कयी अश्वविक्कयी गजविक्कयी गोविक्कयी लवणविक्कयी लासा विक्कयी सोमविक्कयी चा मरविक्कयी पूर्वदिने कृत
स्त्रीसंगमः पुत्रिकापत्तिः राजस्वला स्त्रीकः एककूपो देके ग्रामे संवत्सरवासी अधः वधिरः पांडुरोगी दण्डाधिकृतः अशुचिः गजहि
ष्टः पुगे हितः अतूला पुत्रः अनूला पुत्रः पुत्रः अनुपासितसंधः अष्टोपायगणिणः उक्तादस्त्वद्गोराजयश्माश्वासो
मधुमेहो भगंदरे महोदरमश्मरीत्यष्टोपायरेगाः अथ आदेमशस्सकुशः दक्षिणदिगवस्थितदक्षिणावनतगोकर्णदीर्घः समू
लाग्राहरेताः आहृदिसेस्वयंप्रातरुत्पादिताः पिण्डभूस्मरणे उपमूलसकृद्बूनाः आहृकर्तवद्दुमुष्टिहस्तमिताः योग्यदेशस्थाः
कुशाभावे मुंजश्यामा कर्दूकाश्च त्वज्जाः तीक्ष्णरोमाणश्च अथ निषिद्धकुशाः विताजताः वर्तजताः यद्वा विनियुक्तस्रणविनि
युक्तासनविनियुक्तपिण्डविनियुक्तपितृतर्पणविनियुक्ताः मेधालिपुनीलीक्षेत्रजातकर्पासक्षेत्रजाताः आहृदितलाः श्यामाः प्रश
लाः श्वेतानिषिद्धाः आहृदिनिषिद्धजलम् दुर्गन्धिजलम् स्वल्पजलाशयजलम् पर्युषितजलम् अशुच्युच्छिष्टश्चोद्दृतजलम् ॥
अंसजजलाशयजलम् अनुत्पष्टपूरखानितजलाशयजलम् अभोज्यमिषानजलम् पतितादिकारितरवातजलम् तथेणेदं भवे
नतिलहेमरजतान्यतमरहितं जलं निषिद्धम् अथ आहृर्घपात्राणि सौवर्णरजत ताम्रमय खड्गपात्रमणिमय पात्राणि चै

वर्णिकनिर्भितानि पलाशादियद्गीयहृत्सपात्राणि पत्रपुटकानि चरता न्येव परिर्वेषणे भोजनार्थे च पात्राणि मशस्तानि अथ भोजने
परिवेषणे च निषिद्धानि पात्राणि सीसकमयाऽयोमया पाणमयभनपात्रस्तद्रपात्राणि दिवर्जतानि भोजने मष्मयपात्रम् ॥
अथ आद्देगंधादिपचकम् तत्र गंधाः श्वेतचंदना गुरुक्षणा गुरु गुडत्वक् कुंकुम कर्पूर पद्मकाष्ठ उशीर कुटजदामांसी गेहि
शण सुगंधिद्रव्यमेतत् न तु तुलस्यनुकारी उग्रगन्धो हृत्स संद्वारः निषिद्धगंधाः कस्तूरी सिल्हकादीनि अथ पुष्पाणि वि
हितानि पद्मनीलोत्पलकोत्पलकुमुदचंपकतिलकतगरयूथिकामाधवीकुन्दकुज्वकानवमालिकासेवती कल्हार तुलसी
पत्राणि निषिद्धे तस्मै तपुष्पाणि अथ निषिद्धपुष्पाणि अर्कभाण्डी पीताम्भान ह्रमिकेशादि दुष्टानि उग्रगंधीभिः कवर्ण उद्गु
ष्यरक्तकरवीर श्वेतसुगंधिकुसुमेतरकंदकि हृत्सपुष्प्य चैत्य हृत्सोद्भवपुष्पाणि अथ आद्देधूपद्रव्याणि सद्यत्तगुगुलसमधुगुगु
लचन्दनऽगुरु उशीर पद्मकाष्ठ कर्पूर श्रीखण्डाः तद्भावे देवदारु सरलाद्यपि अथ निषिद्धधूपाः केवलघृतकेवलगुगुलतण
गुगुल उग्रगन्धि अगन्धि अमुचि संवद्धानि माणि जंच कस्तूरिकादिदीपे घृतंतिलतैलं च विहितं तद्भावे सर्वपादिस्नेहः प्राणि
जस्नेहो दीपे निषिद्धः आद्देवत्तम् नवमनंगलग्नम् शुभ्रसदंशदेयम् संपत्तौ सत्यावा सोयुगम् त्रिपटं वाधौ तत्कौशेयकं वलादिदा
नमधिकफलं उपवीतमधिकफलाथं नत्वा वश्यक मत्तां वूलादीनि श्रेष्ठतमवस्तूनि गंधदानाद्यवसरे दातव्यानि तां वूलोपकार
णानि यणीयूगत्वादिरचूर्णत्वादिरसार कर्पूर श्रीखण्ड कस्तूरी सुलाकं कोललवंग सहकारिद्रव्याणि अत्र कर्पूरदीनि घृथगपि दे
यानि अथ आद्देशे सन्निधापनीयानि गंडक शृंगपात्र श्वेतरक्तेन पालकं वलक्षणाजिनैरसर्वपगैरुक्षणाण्यत्र विधितल

त्रिदंडियतिरजतः सततकृष्णच्छायाः एतानि आद्वयं पुनरिति अथ आद्वयदेशः पसारणीयानिका कुक्कुः कुक्कुः विदुः गृहविडालवृषल
 वृषलीपतिखंजषण्डाः रजस्वलात्रुटितकर्णीयतितः कुक्षीव्रणीनास्मिकः भयानकः अशुचिः नगः धूर्तः नीलकषायचक्रः छि
 न्नकर्णः लोहः सीसः मलिनांबरः दीर्घरेणी अभिशस्तः जनांगः अधिकांगः काणः दातप्रेष्यः मद्यपः भोगिनीपतिः भग्नकुलः अस
 तीचंडालः पाषण्डः पर्युषितानं एतैः पसार्याः एतेषां कादीनामन्यतमदृष्ट्युपहतश्राद्धविषात्पागः हविरंतरासंभवेतेष्वेव
 हविः शुभद्युक्ताभिरद्भिः प्रोक्षणम् तिलगौरसर्षपविकरणम् कृत्वा तैरेव हविर्भिः आद्वयकर्तव्यम् मातृपितृवंशसंदेहोत्तरीया
 कादिकर्मानुक्कलव्यापारे निषिद्धा अथ आद्वयविहितानि हविर्द्रव्याणि तत्र दुग्धदधिघृतानि गव्यानि गव्यायायसम् तिलतण्डु
 लमुद्गसाधितकृसरणम् अपूप्यादिशर्कराक्षीरसंयुक्ताः दृष्टुकामध्यात्मलाजाः तिलव्रीहियवाश्चेति शालिसमुत्पन्नधा
 न्यप्रसातिका प्रसातिकानीवारविशेष इति हलायुधः प्रसातिकामध्यदेशे शठीलादिति मसिद्धं धान्यं चतुर्वर्णकमेव स्वेतापीता
 रक्ताकृष्णाश्चेति आद्वयपञ्चवः मगधदेशे प्रसिद्धं यं षष्टिका अन्नं आशुधान्यं शुक्लं आद्वयं युज्यते ग्राम्याभिषेधो भिमसंश्रयं
 तद्वृत्तिसामान्यतो विधानात् विशेषानिषेधात् किंच छंदोगपरिशिष्टटीकायां शारदं धान्यं षष्टिकादीत्यादिपदेनास्येव संग्रहः
 कृष्णमाषामुद्गं धूमश्यामा कनीवारकलापकं गुवंशवीजानि अथ मांसानि गंडकमांसं विषाणसमयानुस्थितं मृगच्छाग
 मांसं सर्वलोहितकृष्णमांसं गोधा मांसं हरिणकृष्णहरिणशंवरं मृगमेषशशककूर्माः इत्येव गृहमांसानि
 तित्तिरिलावकवर्तकी शल्लकी कृकर एषां पक्षिणां मांसानि ककरः कर्करः कर्करः इति प्रसिद्धः बाध्रीणसंमांसं विषिवं त्विन्द्रिपः

आ०
 वि०
 १८

१८
 १८
 १८

क्षीणं चेतद्वृद्धमजापतिम् वा ध्रौणं संतुतं माहुर्योद्धिकाः पितृकर्मणि कृष्णग्रीवोरक्तशिरः श्वेतपक्षो विहंगमः स वै वा ध्रौणसः प्रो
 क्त इत्येव नैगमोऽनुतिः छागपक्षिर्जो वा ध्रौणसो ते यो मां संमंत्रं संस्तुतं मां संयदा छागादिकं पशुमालभ्य मां समुपादीयते तदा
 प्रथममंत्रेण यशुप्रोक्षणं कर्तव्यम् मंत्रश्च ओ पितृभ्यस्त्वा जुष्टोऽस्मि एको हिरेतु पित्रे त्वा जुष्टोऽस्मा मीत्यादिरूपः अना
 लंभपक्षे सिंहादिहतमांसादिषु न मंत्रं संस्कारयेदिति सिद्धं व्याघ्रहतहरिणमां समु लब्धं त्रीतच्छागादिमां समु प्रस्तरद्यभिघा
 तच्छागादिमांसां अश्वमत्स्याः महाशल्करो हितराजीवपाठी न श्वेतशल्का अन्येपि अश्वकाः कालशकं च वासूकं मूलकं
 कृष्णनाडिका वैत्रांकुरं कंसापंचपटोलं सार्वपंतथा सूर्यावर्तं सुनिष्पन्नं शकान्याहुर्मनीषिणः कृष्णनाडिका कृष्णनाडी च
 इति आह पक्षवपञ्ज्यो सूर्यावर्तं हुरहुर इति प्रसिद्धम् सुसिद्धम् सुनिष्पन्नं स्त्रो न निकषायपत्रं सप्तमपत्रं चोपत्रीति प्रसिद्धं
 जलप्रभवशकं पटुनाडीशकं च वाक्यांतरात् अथ फलानि आन्नपनसकदलीनालिकेर आमलकी प्राचीना मलकी पद्म
 वीजस्वर्जूरतिन्दुकं कंठकारिका द्राक्षा कर्मकं नारंगकलवली दाडिमः दाडिमी विल्वाऽऽमातकलकुचवदरी द्वयपूगफ
 लपटोलवीजपूरकक्षीरिका त्रपुषप रूषशृंगारकं मधूकं गंभारि फलपिप्पली मरिचको विदारजं जंबूनिपा निफलानि
 पक्कानि भक्ष्याणि तान्ययत्नपक्कानि देयानि मधूकं पुष्पकोषकलीरभेदाः तद्विकाराश्च गुडशर्करादयः अन्यान्यपि निषि
 द्धेतरस्वादुमधुरासानि कर्कटीप्रभूतीति आह देयानि फलान्ययत्नपक्कानि देयानि अथ कंदाः शृणः दीर्धमूलकं क
 सेरुविशं हि प्रकारं सर्वशालूकभेदाः आर्द्रकं विदारि विदारिकंद इति प्रसिद्धः ॥ तालमूली शतवरीकं देषु यथायद्

श्री भवहरीय भवति तया कृत्वा दातव्यं तदिति अथ व्यंजन संस्कारः द्रव्याणि हिं गुजो र्क धाम्य क ह रि द्रा मुंठी म रि च ऽ ऽ र्द्र क दा डि
 वि० मो वी ज छ त तै ल ल व णा नि सा मु द्रि क सां भ रि सै न्ध वा नि तै ल तै ल भ वं सार्ष पं च अत्र च मांसा दी नियं ज ना न्यु प क र णा नि चा मा न्न
 २० आद्रे आ मा न्ये व दा त व्या नि सि द्धान् आद्रे सि द्धान्ये व दा त व्या नी ति आद्रे प ह्न वः सु कु ला जा चि पि त क दु ग्ध वि का र द धि दु ग्ध छ त गु ड
 ल डु का दि प क्वा न्ना नि चा मि सा धि ता न्य प्या म आद्रे दे या नी ति आद्रे प ह्न व आद्रे म दी यौ अत्र च का ल श कं म हा श ल्का र व ड्ढ लो हा मि
 ष ७ म धु अ नं त्या ये व क ल्पं ते सु म न्ना नि च सर्व शः का ल श कं म सि द्ध म् म हा श ल्का रो हि त म भ त यो म त्स्याः ख ड्गो गंड कः लो हः सर्व
 लो हि त ब्र ह्मणः त यो मां सं म धु क्षौ द्रं सु न्य न्ना नि नी वा राः एतैः आद्रे म नं त पि त त्त्वि ज न क म् श र्क र सी र स यु क्ताः ष शु का नि त्य म
 द्र याः एतैः आद्रे म द्द य पि त त्त्वि ज न क म् ला जां श्च म धु सं यु क्ता म् स तू न् श र्क र या स ह आद्रे द द्या त् अत्र वि हि त द्र व्या णां म
 आद्रे दाने त स्फ ले च्छा यां स मु च्च यो न तु वि क ल्यः भ स्यं भो ज्यं च वि वि धं मू ला नि च फ ला नि च ह द्या नि चै व मां सा नि पा ना नि सु र भी णि
 च उ प ने यं सर्व मे त दि ति म नु व च ना त् त तो नं नं बहु सं स्का रं नै क व्यं ज न पा न व त् चो व्यं ये यं स मं दं दं य या व दु प पा द ये दि ति दे व वा
 क्वा च स मु च्च य वि धा ना त् नै क व्यं ज न पा न व दि त्य पि अने क व्यं ज न वि धा नं न त्वे क व्यं ज न नि षे धः वा क्य भे द म संगा त् त स्मा द ने
 क व्यं ज न स्य प्रा श स्य एक व्यं ज न स्या नि षे धा त् अने क व्यं ज न स्या त्ता भे ऽ नि षि द्ध त्वा दे क म पि व्यं ज न मु पा दे य मि ति वि हि त द्र व्ये सु
 एक द्र व्य दाने ना मि आद्रे स्व स्त्वं नि र्वा हः अथ आद्रे वि हि ताः नि षि द्ध द्र व्या णि प द्म वि ल्व हिं गु पि ष्य ती ष्ण ग ष्क द धि स क्तु च
 त सि वि के मु क म धू क म रि चानि अत्र हिं गु पि ष्य ती म रि चानि द्र व्या - तर सं स्का रार्थं दे या नि के व ला नि न दे या नि य रि शि षा नि वि

हितालाभेदेयानि। अथ आदिनिषिद्धद्रव्याणि केवलजलं वारद्वयसाधितमुद्राद्यन्नरूपं द्विस्विन्नं उपभुक्ताग्रभागरूपाग्रावलेहितं॥
 शुक्रं पर्युषितं परिदग्धं शर्करं कीटभाषाणकेशोपहतं वातुष्टम् भावदुष्टं दुष्टोपहतं आसोपहतं वासोवधूतं एतानि विहितद्रव्या
 व्याप्य निषिद्धानि विषहतमांसं छद्महतमांसं व्याधिहतमांसं सिंहव्याघ्रेतरतिर्यग्धृतमांसम् मंत्राभ्रोसितालव्यपशुमांसम्
 महिषीक्षीरहरिणीक्षीरमेषीक्षीरउष्ट्रीक्षीरच्छागीक्षीरचमरीक्षीर एकशर्फीक्षीरणिप्रशस्तमपि आद्वयमेमयच्छस्वेति या
 चितदुग्धं उद्धृतसारं च दुग्धं निषिद्धम् निषिद्धदुग्धविकारश्च दध्नादयोपि निषिद्धाः दुर्गंधिजलं स्वल्पजलाशयजलं पर्युषि
 तजलं अशुचिस्य एजलं अंसजजलाशयजलं अप्रतिष्ठितजलाशयजलं याचितजलं दर्भमंत्रतिलहेमजतान्यतमरहित
 जलं अभोज्याननिष्ठातजलं पतितदिक्कारितजलाशयजलं मुद्राहतजलं रज्याहतजलं ऊषरलवणं कृतलवणं सौवर्च
 लवणं अलवणव्यंजनं पाकानंतरप्रसिप्तलवणव्यंजनं हस्तदत्तव्यंजनं हस्तमथितद्रव्यं च मुद्रस्य एष्ट्रव्यं अशुद्रुष्ट्रव्यं
 छिक्कादुष्ट्रव्यं रसहीनद्रव्यं गंधहीनद्रव्यं पालंकीशकं श्वेतनर्दिकाशकं सोहिजनशकं तंडुलीयशकं तंडुलीयकउरि
 स्यादिति आह पल्लवः खचिरीशकं पिप्यलीशकं रायीशकं श्रेढीशकं कुसुंभशकं तुलसीशकं शणशकं मरिचशकं पोथी
 शकं नाडिकाशकं नाडीका फलुयीपूष्पा इति आह पल्लवव्याख्याता फलुयीपूष्पा मगधादिदेशेषु नयोदरतुल्यतालीरूढा
 होलगतिकृष्णान्द्रुअलावुसिंविसेधिधिसाहंताकं मंगिरिणं पिण्डमूलकं वंशकरीरम् कोद्रवंवनकोद्रवंचणकंबोडा अ
 कुणपुलाकं धान्य अतर्सीगैरमायः मसरः लसुनः लोहितवृक्षनिर्गी सपलांडुकं छत्ति कपित्थं कालजं घाकेवलमुंठीकेव

लमरिचकैवभृङ्गुभवनेटीकरहृद्॥ धतूरेकवकवासकः स्यूतकेमुकंस्थूलजवूफलम् कुंभीचांडालानिस्तकाग्न्यमेधाग्नि
 चित्ताग्नयः प्राद्वेनिषिद्धाः अग्न्यंतराभावेऽपवित्रानेताननीनृक्रमेण सप्तसुस्थानेषु परंपरया प्रज्वाल्य सप्तमस्थानप्रज्वालितो
 ग्निरूपादेयः अत्र च प्राद्वेचतुर्विधा निवस्तूनि भवन्ति विहितानि विहितनिषिद्धानि अविहितानि विहितनिषिद्धानि निषिद्धानि वि
 हितानि भेदेषामेवोपादानं तद्वत्ताभेदविहितनिषिद्धानामुपादानं तद्वत्ताभेदविहितनिषिद्धानामुपादानं निषिद्धस्य सर्वथा स्या
 त्॥ ॥ इति प्राद्वेविवेके प्रथमः परिच्छेदः ॥ १ ॥ ॥ अथाधिकाग्निरूपणम् ॥ तत्र मूलवाक्यानि मुद्धिविवेकैलिरिव ता
 निसप्तप्रश्नैर्मुद्गहविस्तरभयादधिकारिभान्नं सिद्धवद्विष्यते अतस्य त्रिविधा क्रिया भवति प्रथमा मध्यमोत्तमा चेति तत्र
 दहभारभ्यां शौचांतदिनपर्यन्तक्रिया पूर्वा १ एकादशहादिसपिण्डनांता मध्यमा क्रिया २ सपिण्डनानंतरं सांवत्सरिकयाव
 णामुदपिकनित्यप्राज्ञादिरूपोत्तरक्रिया ३ तत्र त्रिविधा स्वपि क्रिया सुत्रयोदशविधानां भविष्युन्नाणामधिकारः ते च त्र
 योदशपुत्राः औरस १ पुत्रिकापुत्र २ क्षेत्रज ३ कानीन ४ सहोदर ५ गूढोत्पन्न ६ पौनर्भवा ७ अपविद्ध ८ दत्तक ९ क्रीत १०
 कृत्रिम ११ स्वयमुपगत १२ पारशवाः १३ तेषु मुख्य औरसः तदभावे पुत्रिकापुत्रः ततः पूर्वपूर्वाभावे उत्तरे तत्रैधिकारी ते
 ष्वपि पूर्वक्रियायां मध्यमक्रियायां च विभक्तानामविभक्तानां च मध्ये योग्यस्य ज्येष्ठस्यैवाधिकारः तदुक्तं स्मृतिसारे अह
 तेपि हतेनैवापि कनिष्ठादिभिरेरसेः सत्रकुत्रापि ज्येष्ठस्याधिकारः प्रेतकर्मणीति तस्य स्रतादिना प्रतिबंधे कनिष्ठस्यापि नि
 यतकालकर्तव्यदशाहादिकं प्रेतपिण्डादिसपिण्डनांतक्रिया स्वप्यधिकारः सपिण्डनोत्तरं सर्वेषां पुत्राणामविशेषेण स्या

यगधिकारउत्तरक्रियासु एषां त्रयोदशविधानां पुत्राणां लक्षणम् शुद्धिविवेके प्रपञ्चितपुत्राभावे यौनः यौनाभावे प्रयौनः तद-
 भावे भार्या तदभावे भ्राता कनीयान् तदभावे ज्येष्ठः तदभावे पिता तदभावे भ्रातरपुत्रः तदभावे पूर्वक्रियायां मध्यमक्रियायां च सपि-
 ण्डा अधिकारिणः तदभावे दुहिताऽधिकारिणी तदभावे सकुल्याः तदभावे मातरसपिण्डाः तदभावे मातरसकुल्याः कुलद्वया-
 भावे मातरः तदभावे यथाकथञ्चित् परिरह्यताः स्त्रियः तदभावे एजादेशे न धनग्राहकोधिकारी पितरः॥ इति यौनप्रयौनौ-
 सपुत्रयोरपि पितामहप्रपितामहयोः पार्वणश्राद्धे अधिकारिणौ मृतस्य कन्याया विवाहे कन्याप्रदाताप्यधिकारी असमाप्त-
 षड्वर्षस्य मृतस्य पूर्वक्रियामात्रं तत्र भ्रातरपिनादयोधिकारिणः असमाप्तद्विवर्षस्य पूर्वक्रियापि नास्ति किंतु भूमिनिखनन-
 मानं स्त्रिया अपि द्विवर्षाभ्यंतरे भूमिनिखननमानं तत ऊर्ध्वं विवाहात्सर्वपूर्वक्रियामात्रं तत्र पिताधिकारी तदभावे भ्रात्रादि कु-
 लायास्तु त्रिविधा क्रिया तत्र पुत्रोधिकारी तदभावे पतिः तदभावे सपत्नीपुत्रः तदभावे यौनः तदभावे सपिण्डाः त-
 दभावे सकुल्याः तदभावे पितरसपिण्डाः सप्तपुरुषावधयः सपिण्डाः दशपुरुषावधयः सकुल्याः शूद्रस्यापरिणीतस्य द्विवर्षी दू-
 र्ध्वपूर्वक्रियामात्रं तत्र भ्रातादिरधिकारी परिणीतस्य त्रिविधापि क्रिया तत्र पुत्रादिरधिकारी पूर्ववत् केचितु असमाप्त षड्व-
 र्ष्यत्रैव वर्णिकस्य स्त्री शूद्रयोश्चापरिणीतयोस्त्रिविधापि क्रियाऽनुगृह्णादि नानत्वावश्यकीत्याहु रिति श्राद्धकल्पस्मृति सारौ गुरु-
 कुलस्थितशिष्यस्य भ्रातृपित्रभावे गुरुधिकारी गुरोरपि पुत्रपत्नी भ्रातृपितृहीनस्य शिष्यः यजमानस्यान्याभावेऽत्र त्विति-
 संन्यासिनः संन्यासिपुत्रा अधिकारिणः संन्यासिपुत्रैः पितुः सांवत्सरिकैको द्विष्टपार्वणाभ्युदयिक तीर्थश्राद्धादीनि कर्तव्या-

३२
 निरसामान्यविहितानामेवामेकोद्दिष्टादीनां संन्यासिपुत्रं प्रतिकर्तव्यतां निषेधकप्रमाणभावात् यत्तु एकोद्दिष्टं न कुर्वीत यतीनां
 वि० चैव सर्वदा अहंन्येकादेशोऽप्येवार्थं तु विधीयते इति वाक्यं तनुसांस्तरिकैकोद्दिष्टाद् निषेधकं एतद्वाक्यस्य परिजा
 ३२ तनिवन्धादिषु सपिण्डीकरणपर्यन्तैकोद्दिष्टप्रकरणे लेखनेन प्रेतोद्देश्यकषोडशशब्दा निषेधकत्वव्यवस्थितेः त्रिदंडग्रह
 णादेव प्रेतत्वं नैव जायते इत्युपसंहारश्च एकोद्दिष्टं यत्तेर्त्नास्ति त्रिदंडग्रहणादिह सपिण्डीकरणभावात्पार्वणं आह मिष्यते
 इति शतातपवाक्यं त्रिदंडग्रहणहेतुकसपिण्डीकरणभावस्यैकोद्दिष्टनिषेधहेतुत्वेनाभिधानाच्च किंचैकोद्दिष्टं जलं पि
 डमशौचं प्रेतसंक्रियां न कुर्याद्वापि कादन्यद्ब्रह्मीभूताय भिक्षवे इति दत्तान्नेयवाक्यवार्धिकैकोद्दिष्टनिषेधानवगमात्कस्मि
 पयानां सांस्तरिकैकोद्दिष्टाचरणश्च कतिपयानामनाचरणस्य प्रकरणश्च नैकोद्दिष्टनिषेधानवगममात्रेणान्यथोपपत्ते
 र्नासामान्यैकोद्दिष्टनिषेधोवगम्यत इति तच्चैकोद्दिष्टं सामान्यैकोद्दिष्टविधिनैव कर्तव्यम् विध्यंतरानुपदेशात् सर्वैश्च
 न्यासिपुत्रैः कर्तव्यं तत्रापि विशेषाश्रवणादिति अतएव पार्वणाभ्युदयिक तीर्थं आह्वादिकं यतिपुत्रैः कर्तव्यमेवेति आह
 पक्षेन लिखितं यतेः सपिण्डीकरणां तां क्रिया सर्वैरेव निषिद्धेति श्रीदत्तोपाध्याय लेखनं स्मृतिसारलेखनं च एकोद्दिष्ट
 कर्तव्यतानिषेधवाक्यस्य प्रेतोद्देश्यकैकोद्दिष्टकर्तव्यतानिषेधपरत्वं सर्वत्र स्मृतिसारादावप्यवगम्यते संदर्भादिति यत्तु
 ब्राह्मणादिह तेतातेयति ते संगवर्जिते व्युक्तमात्रे च ते देयं भूय एव दद्यात्समाविति वाक्यं तदपि न त्रिदण्डि संन्यासिप
 र्वण आह निषेधकं एतद्वाक्यस्यैकोद्दिष्टं संन्यासिपार्वण आह निषेधकत्वात् उशेनोवाक्ये तु त्रिदण्डिनां पार्वणविधा

भूमावसिपिण्डं दद्यात् ततः प्रत्यवेगजनदानं ओं अद्यामुकगोत्रपिता रमुकप्रेतशिरः पूरकप्रथमपिण्डेऽत्र प्रत्यवने। खः
 ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पिण्डोपरि पूर्ववद् दद्यात् ततः प्रेतमुद्दिश्य तृष्णीमेव गंधपुष्पधूपदीयोर्णांतं तु मा
 छेव हु वस्त्रतांबूलानि पिण्डे मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पिण्डोपरि पूर्ववद् दद्यात् ततः प्रेतमुद्दिश्य तृष्णीमेव
 पुष्पधूपदीयोर्णांतं तु मयमुद्द्वहुवस्त्रतांबूलानि पिण्डे दद्यात् ततो यावद्वाघ्यनिःसरति तावत्पिण्डाभिमुखं स्मिच्छेत्
 तोपसव्यादिनैव ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेत एष स तिलतोयांजलिस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामित्येकं तिलतै
 जलं पिण्डोपरि दद्यात् एवं पिण्डसमीये एव ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेत इदं तिलतोयपूर्य पात्रं ते मया दीयते स्ते
 पतिष्ठतामित्येकं तिलतोयपात्रं दद्यात् पश्चाज्जले सर्वं क्षिपेत् तत उपलिप्तायां भूमौ मारुपानीयं दीपं च निधाय ओं तै
 मुकगोत्रपितरमुकप्रेत इदं माल्यं ते मया दीयते तवोपतिष्ठतां ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेत इदं पानीयं ते मया
 तवोपतिष्ठतां ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेत एष दीपस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति दद्यात् सायंकाले कुंठा
 रिप्रेतमुद्दिश्य दश एतन्निग्नं वा दीपं दद्यात् रात्रौ गोमयोपलिप्तायां भूमौ त्रिकाशकारेण पितृमन्त्राय पात्रः स्थादि
 स्त्रीरं च निधाय ततः समीये माल्यं दीपं च धत्वा ओं अद्यास्या रात्रौ अमुकगोत्रपितरमुकप्रेताऽत्र स्नाहिद्दं पितृमाह
 धेहि अनेन पश्येति निवेदयेत् आकाशधिकरणकं दश एतान् वच्छिन्नमेतोद्देश्य कथं तजलदानं सर्वपापशंखनि
 मविगाशाफलम् रात्रौ मृतके स्मर्योदये दिवा मृतके नक्षत्रोदये वहिर्भयादौ ब्राह्मणानुमत्याऽर्वांगपिवालय इमंतिरि

आ०
नि०
२६

पञ्चिगाः क्रमैर्गगहृद्गारमाण्यतत्रैव निवपत्राणि दत्तैश्चि त्वाचम्य दक्षिणेन पाणिना ओं शमीपत्रं शमयतु इति शमी ओं अश्नेत यतीनां
यासमित्यस्यानं ओं अग्निर्नः शर्मय च्छित्पिग्निं स्पृशेत् दृषभच्छागयोर्मध्ये स्थित्वा ज्यो गिति मंत्रेण दक्षिणेन पाणिना द्वाव्यारिजा
त् ततो शमनिपदन्यासं कृत्वा चम्योदकं गोमयं गौरस्र्पं पाग्निदूर्वाप्रवालहृषभान्सं स्पृश्याहं प्रविशेयुः एतच्च कुलास्रस्त्रिदंडग्रह
कदाने स्त्रीलिंगेन निर्देशः कर्तव्य इति शेषः इयं च जलदान क्रिया दशमपुरुषपर्यंतं कर्तव्या समानग्रामवासे यावद्वासंसे प्रप्यते
स्मरेयुस्तव तर्प्येयुः च सुरमाता महमातुलाचार्य शिष्यसहो ध्यापि मित्रदुहितृभगिनी भागिने यशस्विजांतद्वितै विभिलं पि
म्यमुदकदानं कर्तव्यम् यतितापविद्धसर्वगाभिनी हृष्या संकरजातमव्रजितात्मस्यागिया खंडिगर्भहर्तृहर्तुसुरापि द्विजत्वं कसि
मुदकक्रियां न कुर्यात् पतितस्य तपि भिच्छन् सर्वगामिनी दत्तवेतनां दासी माहूय मुद्धघटहस्तां ब्रूयात् हे दासि गच्छ मूल्ये गते
लानानय सत्वरम् तोयपूर्णघटं त्वंच सतिलं दक्षिणामुखी उपविष्टा तु वामेन चरणेन ततः क्षिपेत् कीर्तयेत्यातं कीर्तं ज्ञात्वं सं
वेति वदन्मुहुः इत्युक्ता चैव सः दासी भूता ह निपातकी संज्ञां कीर्तयित्वा अमुकं मे तत्त्वं पिवेति पुनः पुनरभिधाय वामपादेनाह
यपूर्णसतिलं घटमपवर्जयेत् तत उदकदानं तत्सुदकोतीर्णं कृतवत्त्वांतरपरिधानानां चांतान पुत्रादीन् सुचिशादृष्ट
देशे उपविष्टान्नायं मंसंत संवासः कस्यचित्केन चित्सह अपि स्वेन शरीरेण किमुतामैः एष कज्जनैरित्यादि महाभारतादियु
क्त्यानि प्रावयित्वाऽपनीतशेकां च धुजनाः कुर्यात् ततः पुत्रादिहर्त्तुगुडमादाय मन्मयेन नूतन भाडेन जलमानीय ग्राह्य हि जा
वतायतने गह्वरि वा मुचितीरे वपि ण्ड दानाद्देशान्यादि शि अभिं प्रज्वाल्य तंडुलप्रसृतिद्वयं प्रक्षाल्य मुष्टं तत्स्वयं यथा

२७॥॥

ग०
२२

ततोदक्षिणप्लवने भूभागे गोमयोपलिप्ते गौरमृत्तिकया पिण्डार्थं दक्षिणप्लवणस्थानं निर्मायाचांतः कृतापसंख्योदक्षिणामुखः
पातितवामजानुः पिण्डस्थानोपरि दक्षिणामं कुशत्रयमास्तीर्य पुटकादौ जलतिलगंधपुष्पाणि मस्तिष्य तस्यांच वामहस्ते कृत्वा
मोटकतिलजलान्यादाय ओं अद्यामुक्तं गोत्रपितरसुक्तं प्रेतशिरः पूरकं प्रथमपिण्डस्थानेऽत्रावने निश्चते मया दीयते तवोपतिष्ठ
तामिति कुशत्रयोपरि अवने जनं दद्यात् ततस्ति लघुतमधुयुक्तं दुग्धसिक्तं तप्तमेव पिण्डमादाय मोटकतिलजलानि चादा
य ओं अद्यामुक्तं गोत्रपितरसुक्तं प्रेतस्य शिरः पूरकः प्रथमः पिण्डस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति कुशोपरि अवशमाप्तनर
पंचत्वमागतं धर्मो धर्मसमायुक्तलोभमोहसमाहृतं दहेयं सर्वगत्राणि दिव्यां ह्योक्तान्सगच्छतु शीघ्र इति गंत्रमुद्दीर्य मदीक्षि
णं विधाय ज्वलदुल्लुक्तस्य शिरोदेशे दानं मंत्रश्चायमदृष्टार्थत्वात् स्त्रीदाहैष्यविकृत एव यदनीयः पुंस्त्वस्या विवेक्षमा तः
सन्निपत्य कर्तृकै वैश्यकर्तृकै चानाय ब्राह्मणदाहै वैश्यकर्तृकनष्ट सर्वस्वानाथराजदाहै पितृमेध्य इति फलसमफलम् ॥
ततस्तृणकाद्यादि घृतं परिक्षिप्य दग्ध्वा किंचिच्छेषयेत् ततः प्रादेशमात्रसप्तकाष्टिकाभिः सह प्रदक्षिणसप्तकं विधाय कुठा
देणोल्लुकोपरि ग्रहासप्तकं कृत्वा क्रव्यादाय नमस्तुभ्यमित्युक्त्वा एकैकोष्टिकामनोक्षिपेत् अनतीतद्विषये प्रेतं गंधमात्यादि
भिरलंकृत्य अहरहर्नयमानो गामश्च पुरुषं पशून् वैवस्वतो न तप्यति सुगण इव दुर्मेति रिति यमगाथा गायतो बान्धवा ग्राह्या ह
दिः सुविदेशे निरवनेयुः तत्र नोदकदानादि अथोदकदानादि तत्र प्रेतदाहानंतरं सर्वैश्शवस्य शः शवालुगमनकर्तारश्च चि
त्तावामावर्त्तेन परावृत्य वर्षाप्रेतमनवलोकमानाः अहरहर्नयमानो गामश्च पुरुषं पशून् वैवस्वतो न तप्यति सुगण इव दुर्मेति रि

ति यमगायां गायंतो नदीप्रवाहाज्जलाशयांतरं वावाला नग्रे कृत्यमच्छेयुः ततः श्यालकमन्यवायाचेरनुदंकं करिष्याम इति सवृयात् ॥
 कुरुध्वमाचैवं पुनरित्यशतवर्षे मेते कुरुध्वमेवेतरस्मिन्निति ततः कृतापसया दक्षिणाभिमुखः प्रकीर्णकेशः प्रक्षालितैकवत्तुधराः
 ओ अपनः शोभुचदघ मिति वामहस्तानामिकयाऽयो दक्षिणतोनीत्वासकृन्निमज्जेयुः ततो वामहस्तानामिकया कनिष्ठं प्राप
 मित्ययो वलिखेयुः अंगं च न विधर्षेयुः ततो द्विवासस आचम्य जले चापायाण्यष्टे वा मुचितौ देशे वा दक्षिणाग्रकुशत्रयोपरिवाम
 हस्तान्वाच्य दक्षिणहस्तानुष्टतर्जनीमध्यात्मकपितृतीर्थे न द्विगुणभुग्रकुशत्रयेण प्रेतगोत्रनामनीदुच्चार्य्य मृतं मनसा ध्यायं
 तः कुरुहस्तान्मेतायसतिलजलांजलिंदद्युः उं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेत एष तिलतोयांजलिस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठता
 मिति वाक्येन ततः कंकतिरूपेण वाममुष्टिना च लिखितं पापमिति सव्यांगमेव लिखेयुः जा तानामपि शवस्य शमयिकत
 त्मम् इति तपोनैव तस्यां गच्छां वृत्तं न पचेयुः यावदाशौचं मृण्मयपात्रे पत्रपुटे पाणौ वा क्रीतं लब्धमना मिबंधं दिवा भुंजीरन्नेकका
 लं त्रिणवमश्नात्त्वणाशिनः द्वादशरात्रं महागुरुषु मातापिताऽऽचार्य्यश्चेति महागुरुवः सर्वे ब्रह्मचारिणो दीनामलिनवाससो
 भोगवर्जिताः शत्रुपाणयोऽध उपवेशिनः एष कस्मिंतौ शरीरान् उपवेशने शयने च तृणप्रस्तरणमुपासीरन् प्रेतक्रियावर्जम
 नावश्यकं न किंचित्कर्म कुर्युः यंच मरुत्तम न वमदिवसेषु सर्वेषामेव सपिण्डानां वह्निः स्नानं तिलोदकदानं मन्त्रवत्स्वप्रक्षालनं म
 हभोजनं चतुष्यशमशानगहेषु वीपदानं मंगसंवाहनं च तैलाभ्यंगजागरादिकं प्रेताप्यायनं करम् प्रथमपिडचत् द्वितीयादि
 पुदिवसेषु द्वितीयादिपिंडदानम् तत्र विशेषः द्वितीयदिने पिंडदानवाक्ये कर्णादिनासिकापूस्को द्वितीयः पिंडः द्वेति लतो

यांजलीद्वेतिलतोयपात्रे तृतीयदिने गलां सभुजवद्गः पूरकस्तृतीयः पिण्डः त्रयस्तिलतोयांजलयः त्रीणितिलतोयपात्राणि चतुः
र्थदिने नाभिलिंगगुदपूरकश्चतुर्थः पिण्डः चत्वारस्तिलतोयांजलयः चत्वारितिलतोयपात्राणि पंचमदिने जानुजंघापादपूरकः
पंचमः पिण्डः पंचतिलतोयाञ्जलयः पंचतिलतोयपात्राणि षष्ठदिने सर्वमर्मपूरकः षष्ठः पिण्डः षट्स्तिलतोयांजलयः षट्ति
लतोयपात्राणि सप्तमदिने सर्वनाडीपूरकः सप्तमः पिण्डः सप्ततिलतोयांजलयः सप्ततिलतोयपात्राणि अष्टमदिने दंत
लोभादिपूरकोऽष्टमः पिण्डः अष्टैस्तिलतोयांजलयः अष्टैस्तिलतोयपात्राणि नवमदिने वीर्यपूरको नवमः पिण्डः नवति
लतोयांजलयः नवतिलतोयपात्राणि दशमदिने पूर्णतत्पत्तास्तु द्विपर्ययपूरको दशमः पिण्डो देयः दशतिलतोयांजलयः
दशतिलतोयपात्राणि अन्यत्सर्वसमानं तथा हि शिरस्त्वाद्येन पिण्डेन प्रेतस्मक्रियते सदा द्वितीयेन तु कर्णाक्षिनासिका
स्तु समासः तः गलां सभुजवद्गं स्मि तृतीयेन यथाक्रममात् चतुर्थेन तु पिण्डेन नाभिलिंगगुदानि च जानुजंघे तथा पादौ पंच
मेन तु सर्वदा सर्वमर्माणि षष्ठेन सप्तमेन तु नाड्यः दंतलोमाद्यष्टमेन वीर्यनूतनवमेन तु दशमेन तु पूर्णत्वं तत्पत्तास्तु द्विपर्ययः
स्तत्रियवैश्यभूद्राणां संपूर्णशौचेन वसुदिनेषु नवपिंडान्दत्त्वाऽशौचांतदिने दशमपिंडदानं आहाशौचे ब्राह्मणादिभिः सर्वैः प्र
थमदिवसे त्रयः पिण्डादातव्याः द्वितीयदिने चत्वारः तृतीयदिने त्रयः पिण्डादेयाः अथवा प्रथमदिवसे एकः पिण्डः द्वितीयदि
वसे चत्वारः तृतीयदिवसे पंच एवं दशपिंडादातव्याः सद्यः शौचे त्वेकाहेनैव दशपिण्डादातव्याः असंपूर्णशौचान्तरे एकैक
पिण्डमेकैकस्मिन्दिने दत्त्वांति मदिनेऽवशिष्टाः पिण्डादेयाः पाकासपत्तौ फलमूलशकगुडदुग्धशालिसक्तानामन्यतमे

नपिंडोद्वेपः येन द्रव्येण प्रथमपिण्डो दत्तस्तज्जातीयैर्नैवपिण्डांतरमपिदद्यात् पुत्राद्यधिकारिणि विदेशस्थेऽन्येन दाहकत्रीपिंडा-
दाने कर्तव्येपुत्रादिरपिपिण्डदद्यात् येनैव प्रथमः पिण्डोदत्तः स एव पिण्डांतरमपिदद्यात् अथास्थिसंचयः चतुर्थे ब्राह्मणानां तु पं-
चमे हनिभूभुजा नवमे वैश्यजातीनां द्वादशाणां दशमात्यरे कर्तव्यं तु नरैः आहं देशकालाविरोधतः आहं मन्त्रास्थिसंचयनि-
मित्तकम् एतच्च संपूर्णां शौचेषु दिनकथनम् एवमशौचिनामंगस्य शेषेऽपि चतुर्थे हनिविषयवष्टे वैश्वत्रियस्य तु अष्टमे दश-
मे चैव स्य शः स्याद्द्वैश्यमूद्रयोः यत्तु प्रथमे हि तृतीये वा सप्तमे नवमेऽपि वा अस्थिसंचयनं कार्यं निजैस्तद्वाचजैः सहेतिस्य-
मिवाक्यं तद्ब्राह्मणादीनां चतुर्थादिदिनेष्वस्थिसंचयासंभावनायां प्रथमादिदिवसेष्वस्थिसंचयविधायकम् अथाशौचे तु द्वि-
तीये हि सद्यः शौचे च तद्दिने एवास्थिसंचयः कर्तव्यः असंपूर्णां शौचांतरेषु तृतीयाभागे त्तरमस्थिसंचयोऽंगस्य शौचकतेष्वद्वि-
ति अथ प्रयोगः चतुर्थे दिने स्नात्वा चतुर्थे पिण्डं दत्त्वा आहं देशस्य गोमयोपलेपनं च गव्योपलेपनं ज्वलदंगारभ्रमणगो-
रमृत्तिकाच्छादनानिकारपित्वा गौरसर्वपैसिलैश्च विकरणं स्वयंच आहं कर्त्तव्यं च आहं कर्त्तव्यं च आहं देशादीपं संस्थाप्य आहं देया-
नि वसूत्या साद्य आचम्य पूर्वाभिमुख उपविश्य ओं अपवित्रः पवित्रो वा इत्यादि पठित्वा पुण्डरीकाक्षः पुनात्विति आहो यवस्तूनां कुशत्रयज-
लेन सेचनं ततः ओं अंबा मुकगे त्रस्य पितरमुकमेतस्यास्थिसंचयनिमित्तकमेकोद्विष्ट आहं महं करिष्य इत्ति संकल्पं कुर्यात् ततस्त्रि-
गं यत्रीजपित्वा ओं देवताभ्य इति त्रिजपेत् ततोऽपसं व्यंकृत्वा मोदकं तिलजलान्यादाय दक्षिणाभिमुखः संव्यं जानु पातयित्वा ओं अ-
द्यामुकगे त्रपितरमुकमेत अस्थिसंचयनिमित्तकैकोद्विष्ट आहं इदमासनं ते ममादीयते तेषोपतिष्ठतामित्यासनं मोदकरूपमुत्सृजेत्

ततर्गो अपहताऽअसुरायाऽसिवेदिषदइति आह देशे वा मावर्तेन तिला न्विधिषेत् ततर्गो आपनुन इति मंजयेत् ततः पुढे के कु
प्रापन्नद्वयं मादेशमात्रं दक्षिणाग्रं धत्वा ओं शन्नो देवीरभिष्टय इति तत्र जलं दद्यात् ओं तिलो मीति तिलान् दद्यात् तूष्णीं गंधं पुष्पं च
तत्र शिषेत् ततस्तद्वर्धपात्रं वामहस्ते कृत्वा कुशपत्रद्वयं परिवेषणयात्रे उत्तराग्रं धत्वा तदुपरि किञ्चिदुदकांतरं दत्वा ओं यादिया
ऽआपदस्यादिपठित्वा मोढकादीन्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रपितरमुकप्रेतास्थिसंचयनिमित्तकैर्कोटिष्ट आह एष हस्तार्घ्यस्तेम
यादीयते तवोपतिष्ठतामिति पवित्रोपरि अर्धजलं ददुत्सृजेत् ततः पवित्रपुष्पसहितमर्घपात्रमात्रमासनवामपार्श्वे पित्रे स्थान
मसीति अधोमुखं कृत्वा स्थापयेत् ततो मोढकादीन्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रपितरमुकप्रेताऽस्थिसंचयनिमित्तकैर्कोटिष्ट
इत्येता निगंधपुष्पधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासंसिते मया दीयंते तवोपतिष्ठतामिति गंधादीनि दद्यात् ततो जलेनासनभो
जनपात्रयोश्च तुर्हिशं मण्डलं कृत्वा आहोयान्नाग्रभागं स्रष्टव्यं जनतिलजलं ओं इदमन्नमेतद् स्वामिपितरभ्योनमइति उत्स
जेत् ततो हस्ताभ्यां ताम्रयात्रमन्नपूर्णं मादाय मनना कृत्वा पितरन्ध्याय न्पुरुषत् तत्रिष्टममन्नं परिधिष्यात् व्यंजनघृतजला
न्युपनीय अन्नोपरि मधुदत्त्वा ओं मधुवाता इत्यादि त्र्यचं ओं मधुमधिति व्रजेत् ततो व्यस्ताभ्यां हस्ताभ्यामधो मुखं पात्रमा
लभ्य ओं पृथिवी ते पात्रमिति जपेत् ओं इदं विष्णुरिति जपेत् कृष्णकव्यमिदं रसमदीयमिति पठित्वा ओं इदमन्नम् ओं इमा आ
पः ओं इदमाज्यम् ओं इदं कैविरिति अन्नजलघृतान्नेषु दक्षिणहस्तां गुष्ठनिवेश्य ओं अयहता इति तिलान्नोपरि सिद्धावा
महस्तेन पात्रमत्यजन् दक्षिणहस्तेन मोढकादीन्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रपितरमुकप्रेतास्थिसंचयननिमित्तकैर्कोटिष्ट आ

आः छद्मनं सोपकरणं ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामि सुखं जेतुं ततो गायत्रीं मधुवाता इत्यादि चैवं मधुमधुमधिति उं अन्न
 वि० हर्नं क्रियाहीनमिति च जयेत् ततः कुशेषूपविश्य गायत्रीं मधुवाता इत्यादिकं जयेत् ततः उं कृणुष्व यज इत्यादि रक्षाघ्नीः उं उ
 दीरतामित्यादि पितृसंनान् पुरुषसूक्तम् आमुः शिशान इत्यादिकं अप्रतिस्य मन्यानि च पवित्राणि यथाशक्ति जयेत् उं नमस्तुभ्य
 भितिश्लोकं च जयेत् ततः उच्छिष्टमन्त्रिधानास्तत्कुशत्रयाभूमिं जलेन प्रोक्ष्य तिलघृतसहितमन्नं जलेनां प्लाव्य उं अनन्निद
 ग्धाये जीवाये प्रदधाः कुले मम इत्यादि मंत्रेण कुशोपरि अन्नं विकिरेत् ततः सव्यं कृत्वा च मय हरिं कृत्वा अपसव्यं कृत्वा ऽन्नपा
 न्नसमीये पिण्डदानार्थं मत्पिंडिकायामध्ये प्रादेशं मात्रं परिमाय चामान्वा रब्ध दक्षिणहस्तेन उं अ पहात इत्यादि नै तद्विलि
 ख्यदर्भं विजुलीमुत्तरस्यां दिशि क्षिप्त्वा रेखोपरि उं ये रूपाणीति मंत्रेणां गारं भ्रामयित्वा गारं दक्षिणतः क्षिपेत् ततो रेखोपरि छिन्न
 मूलात्कुशानस्तीर्य उं देवताभ्य इति सव्येन त्रिजयेत् ततोऽपसव्येन पुटके जलतिलगन्धपुष्पाणि क्षिप्त्वा पुटकं चामहसे कृ
 त्वा मोदकादीन्यादाय उं अद्यामुकगोत्रपितरमुकमेताः स्थिसंचयनिमित्तकै को द्विष्ट आहुपिण्डस्थानेऽत्रावने निक्ष्वेते मया
 दीयते तवोपतिष्ठतामिति कुशोपरि अवने जनजलं किंचिद् दद्यात् ततो घृतमधु तिलसुकुं नानेन पिण्डं निर्माय घृतमधु
 मिधारितं पिण्डं मोदकादीनि चादाय उं अद्यामुकगोत्रपितरमुकमेताः स्थिसंचयनिमित्तकै को द्विष्ट आहुपिण्डस्थाने
 या दीयते तवोपतिष्ठतामिति कुशोपरि वामान्वा रब्ध दक्षिणहस्तेन पिण्डं दद्यात् तत आस्तत्कुशमूले तूष्णीं करं मोक्ष्य स
 व्यं कृत्वा च मया पसव्यं कृत्वा उं अत्र पितृमीदयस्वेत्यादि मंत्रं यठित्वा उत्तराभिमुखी भूयश्चासनिरेधं कुर्यात् पितरभास्वरमूर्तिधा

यन् अमीमदन्तपितायथेत्यादिना ऊहेन जपेत् ततः पूर्वावशिष्टजलमवनेजनपात्रं चामहस्ते कृत्वा मोदकादीत्यादाय उं अद्या
मुक्तगोत्रपितरमुक्तमेताः स्थिसंचयनिमित्तकैकोद्दिष्टश्चाद्वपिण्डेऽन्नमस्यवनेनिश्च्यते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति प्रत्यव
नेजनं दद्यात् ततो नीवीं विसृज्य सव्यं कृत्वा च म्यहं स्मृत्वा अपसव्यं कृत्वा चामहस्तेन सूत्रमादाय करभ्यां तद्गृहीत्वा एतत्ते
पितरौ सः इति सूत्रं पिण्डोपरि धत्वा उं अद्या मुक्तगोत्रपितरमुक्तमेताः स्थिसंचयनिमित्तकैकोद्दिष्टश्चाद्वपिण्डे एतद्गृह्य
स्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति मोदकादिना दद्यात् ततः पिण्डं गंधपुष्पधूपदीपतांबूलैरभ्यर्च्य पिण्डं शेषान्नं पिण्डं स
मीमेवैकिरेत् उं शिवा आपः सन्तु उं सोमनस्य मस्तु उं अस्तं चारिष्ट मस्तु इति अन्नपात्रे जलादीनि दत्वा मोदकादी
भ्यादाय उं अद्या मुक्तगोत्रस्य पितरमुक्तमेतस्यास्थिसंचयनिमित्तकैकोद्दिष्टश्चाद्वेदतैस्तदन्नपानादिकमुपतिष्ठतामिस्तु
त्सृजेत् ततः सव्यं कृत्वा दक्षिणादिशं यश्मन् उं अघोरः पितृस्त्विति पिण्डोपरि पूर्वाग्रं जलधारं दद्यात् ततः पूर्वाभिमुखः
उं गोत्रं नो वर्द्धतां दातारो नो भिवर्द्धतां वेदः संततिरित्यादिना आशिषोयाचेत् ततोऽपसव्यं कृत्वा पिण्डोपरि सपवित्रान् कुश
नास्तीर्य पुष्कादिजलेन उं अर्ज्जवं हंती रमंतं घृतं पय इत्यादिपठित्वा कुशेषरिदक्षिणाग्रं जलधारं दद्यात् ततः पिण्डमा
घ्रायेत्यापमेत् छिन्नमूलकुशनंगारं चाम्नौ दहेत् अर्घ्यपात्रमुत्तानीकृत्य मोदकादीनि दक्षिणाद्रव्यं चादाय उं अद्या मुक्तगो
त्रस्य पितरमुक्तमेतस्मै तदस्थिसंचयनिमित्तकैकोद्दिष्टश्चाद्वप्रतिष्ठार्थमिदं जतं च त्रैदेव तं यथानामगोत्राय ब्राह्मणा
य दक्षिणां दातु महसुस्तृजे इति दक्षिणां दद्यात् ततः सव्येन त्रिदेवताभ्य इति जपित्वाऽपसव्यं कृत्वा दीपं निर्वीष्य हस्तौ पादौ

प्रसाल्यसर्वेनाचम्य ओं प्रमादादित्यादिपठित्वा विष्णुं स्मरेत् आर्घीयवस्तूनि ब्राह्मणाय प्रतिपादयेत् जले वा क्षिपेत् ततः पुनर्वादि
र्नीतिवंधुभिलितः स्वातः सुधौतवस्त्रो नानाविधफलमूलमस्य पानादिभिः स्वजात्यनुसूयै रथोपात्राणि दूरमित्वा गंधपुष्पधूप
दीपादिकंच गृहीत्वा श्मशानसमीपमागत्य त्वगन्वितैः कैश्चिदर्थैः कैश्चित्तुभ्यैः कैश्चिद्भोजनैः कैश्चिद्द्वयैः कैश्चिद्दीपैः कैश्चिन्मा
तैः कैश्चित्पानीयैः कैश्चिदक्षतैः सर्वे निवेदयेत् कैश्चिन्निर्हंकारमुक्तैः समततश्चतुर्षु अन्नादिपूर्णं त्रेषु निवेदितेषु प्रथमं
चित्ताया उत्तरं द्वा रसमीपे उपविश्य ओं नमः क्रव्यादमुखेभ्यो देवेभ्य इति सर्वे दयैः स्मिन् श्मशाने देवाः स्मृ भंगवतः स्मना तनाः तस्म
त्सकाशाद् हस्तु बलिमष्टांगमक्षयम् प्रेतस्यास्य मुभान् लोकान् प्रयच्छतु च शाश्वतान् अस्माकमायु ए गेयं सुखं च दद
तां वरं इति पठित्वा ओं एषोऽष्टांगवलिः शंकरादिदेवताभ्यो नमः इत्येकं वलिं दत्वा एवं प्रदक्षिणक्रमेणा परं वलिनयं त्रिबुद्धा
रेषु दत्त्वा तान्वलीन् क्षीरेणाभ्युक्ष्य शंकरादिदेवताः स्वीयस्वीयस्थानं गच्छंति देवता विस्मया व शिष्टक्षीरेण वा यतः ॥
चित्तास्थान्यस्थीनि अभ्युक्ष्य प्रथमं शिरोस्थीनि शमीपलाशशाखाभ्यामुद्धृत्या ज्येष्ठाभ्यामुद्धृत्या ज्येष्ठाभ्यामिच्छा कृता पस
योदक्षिणां गुच्छक निष्ठाभ्यां गृहीत्वा ततोऽन्यान्यपि अस्थीनि गृहीत्वा पञ्चगव्येन सुगंधिवारिणा सिक्त्वा पलाशपुटे निक्षिप्य ॥
क्षौमवस्त्रेण संवेष्ट्य मन्मये नूतनभांडे साच्छादनेन निदध्यात् तद्भांडमण्येष्टमूलैवायं कशैवालपुतगर्भैवा निभूते नि
धापयेत् चित्ताभस्मादितो येति स्मियेत् गोमयांबुभिश्चिन्नाभूमिषु द्विविधा पपूर्ववच्चतुर्दिशं शंक गृहीदेवनाभ्यो वलीनघो
दि युक्तान् नमः क्रव्यादमुखेभ्यो देवेभ्य इति भवे गदक्षात् तान्विस्मजेत् त्वल्यन्नमन्येभ्यो दद्यात् अंभसि वा क्षिपेत् ततश्चिन्ता

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

12

भूमेरच्छादनार्थं हृदयः पुष्करकः पट्टको वारयितव्यः पुष्करकः दृष्टिकानिर्मितं देवकुटकाकारं गृहम् ततः सचैलौ चंधुभिः सह स्नाया
त अथ कश्चित्पुत्रो न स होदरादिर्गंगातीरमस्थीनिनीत्वा स्नात्वा तामस्थीनिपंचगव्येन प्रोक्ष्य हिरण्यमध्याज्यतिलैः संयोज्य प्र
त्तिष्ठपुटे निधाप्य दक्षिणादिशं पश्यन् उन्नमोत्सुधर्मायेति वदन् जले प्रविश्य प्रेतो गतः स्वर्गको मोदसिणाभिमुखः समे प्रीत
इत्युक्त्वा गंगाभसिनिक्षिपेत् ततः स्नात्वा उत्थाप्य सूर्यं पश्येत् ततः आचम्य औं अद्य कृतं तैतदस्मिन् क्षेपमतिशयमिदं हि रा
ज्यमग्निदेवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणां दातुमहमुत्तजे - इति दक्षिणां दद्यात् ॥ एवं कृतं ते मे तत्पुत्रस्थितस्य स्वर्गे
गतिः स्यात्तु महेन्द्र तुल्यायावदस्थिमनुष्यस्य गंगतोयेषु मज्जति तावद् वर्षं सहस्राणि स्वर्गलोके महीयते गंगतोयेषु यस्यास्थि
प्रवर्तते सुभकर्तृणः न तस्मै पुनरुच्यति ब्रह्मलोकात्कथंचन गौडाः दशह्राभ्यंतरे यस्य गंगतोयेषु मज्जति गंगायामरणे यादं
कृताहं कृफलमवाप्नुयात् ब्रह्मपुण्ये ० मातुः कुलं पितृकुलं वर्जयित्वा न रणधमः अस्थीन्यन्यकुलोत्पत्तिनीत्वा चांशपणं चरे
त् एवं वमात् कुलपितृकुलान्यकुलोऽस्य साप्यस्थिनयने धर्मबुद्ध्या दीयाभावः अथाचारान्निर्मेरप्यस्थिपणं न रदाहः दाह्यशरी
रालाभे तदस्थिपट्टेनापुष्ट्य वस्त्रेणाच्छाद्य देहेत् अस्यामप्यलाभे वक्ष्यधिकपलाशयत्रशतत्रयेण पुरुषाकृतिविन्यस्य ॥
ओं अमौ स्वर्गीयलोकाय स्वाहेति देहेत् उदकधारां च दद्यात् तद्विन्यासप्रकारस्तु शिरस्य शीतस्पर्शं दद्यात् ग्रीवायां तु दशैव
तुवाह्ने श्वैव शतं दद्याद्गुलीषु तथा दश उरसि त्रिशतं दद्याद्दिशं सिंजरे तथा अष्टाहं तु शिश्ने दद्यात् हादशहं दृषणयोः
ऊर्वौ चैव शतं दद्याच्चित्रशतं जानुनंदयोः पादां गुलीषु दश दद्यादेतत् त्रिविकल्पनं अनाहिताग्नेर्देहसु दाह्यो गृह्याग्निना द्विजैः

तदन्ताभेपलाशेऽप्यैः पत्रैः कार्यः पुमानपि शतैस्त्रिभिराशयैः शतैस्त्रिभिराशयैः शतैस्त्रिभिराशयैः शतैस्त्रिभिराशयैः
 कर्णसूत्रेणवध्यायप्रतिपद्यसथायवैः सुपिष्टैर्जलसंमिश्रैः प्रदग्धव्यसथाग्निना असौस्वर्गयलोकायसाहेतुक्तास्वबांधवैः
 एवंपणनंरंद्वात्रिणत्रमशुचिर्भवेत् तुल्यन्यायतयाऽस्थिदाहेपित्रिराशौ च एवंहतेभ्रांसायद्यागच्छेत्सुमान्कचित् कु
 र्यादथायुषीस्त्रिपुनराधायप्रावकं सान्नेरियमिष्टिः नित्रेस्तुशांतिंस्वस्ययनमन्यदिति अशशौचांत्यदिनेकृत्यं तत्राशौ
 चांतपूर्वदिनेसर्वेषांरजकदाग्रप्रस्त्रशुद्धिः कारयित्वा आशौचांतदिवसेगृहशुद्धिं कृत्वा मष्मयपाकभांडानित्यक्तास्त्रा
 त्वादशमपिण्डं दत्त्वास्वात्वावहिरुदकान्तैकैकशलोमनखान् यथायोग्यंवापयित्वा तिलतैलेनाङ्क्वागौरसर्षपकल्केनशिर
 ओमज्जस्तात्वा प्रेतस्यष्टवासां संत्येभ्यः स्वाश्रितेभ्यो दत्त्वाऽऽचम्यवाग्यतोवासोयुगमहतंनवंशुद्धं पुण्यतुनंवायुसुक्तमव्रणप
 रिधायाऽश्माविष्टांगं सुवर्णं गोरेचनं दधिदूर्वास्मितसर्षपब्राह्मणेऽन्विष्टात्रियोवाहनायुधं वैश्यः प्रतोदप्रग्रहो मूढो यक्षिं सं
 सृष्टमंगलानि संकीर्त्य ब्राह्मणान् स्निवाचयित्वा गृहं प्रविशेत् अत्र दिने ब्राह्मणाः पंचगव्यपानं कुर्वन्ती तिसृतामाचारः ॥ ॥
 ॥ इति आहविर्वेकेप्रथमक्रियापरिच्छेदो द्वितीयः ॥ अथैकादशाहमाद्वार्यं निमंत्रणादि ॥ तत्रादौ आशौचांतदिने निगमि
 धमेकवारं भुत्वा एतौ सर्वभुक्तजने गृहे विमनिवेशनं गोमयोपलिप्तं दक्षिणप्रवणभूमौ ब्राह्मणमुदङ्मुखमुपवेश्य कृताप
 सव्योदक्षिणाभिमुखः पातितवामं जानुः उंगतो सिद्धिव्यलोकं लक्षतां तविहितात्यथः मनसा वा पुभूतेन विप्रैः स्वाहं निषेजये
 पूजयिष्यामि भोगेन दूतिप्रेतोद्देशेन पठित्वा पुष्पचंदनतांबूलानि ब्राह्मणाय दत्त्वा ब्राह्मणदक्षिणजानुस्यष्टा उं अस्मा एतौ

अमुकगोत्रस्यपितुरमुकमेतस्याऽऽद्यश्राद्धकरणयभवंतंब्राह्मणमहममंत्रयेइत्या - मंत्रयेत् ओंअमंत्रितोस्मीतिप्रतिवचनेब्राह्म
 णोक्ते ओंअक्रोधनेनशौचपरेणसततंब्रह्मवादिनाभवितव्यंभवताचमयाचश्राद्धकारिणासर्वायासविनिर्मुक्तेनकामक्रोध
 विवर्जितेनभवितव्यंभवताचम्यसनेश्राद्धकर्मणिइतिब्राह्मणमुद्दिश्यपठेत् यद्यविघ्नेनरजनीयास्पतितदासर्वमेतत्करि
 ष्यामीतितेनोक्ते ओंइदंयाद्यपितिपाद्यंदत्वाद्भिज्जनमस्त्वमेतमुद्दिश्यतिलतैलेनाजानुविमपादौप्रक्षालयेत् अत्रस्त्रिया
 अणुद्देश्यत्वे ओंगतोसीत्यविष्कृतमेवपठनीयं आत्मत्वेनोद्देश्यत्वात् अथैकादशहस्तं बहिर्नदीतीरदौप्रातः श्वेतव
 स्त्रयुगलेनस्नात्वा सूर्योदयेब्राह्मणस्यशुक्रमनखच्छेदनचकारयित्वा ताम्रपात्रेणतैलोद्धर्तनेस्नानोपकरणंचदद्यात्
 स्वयंस्नात्वाकृतनित्यक्रियोनदीतीरेगृहेवाश्राद्धभूमिंपरिकल्प्य पंचगव्येनोपलिप्य ज्वलद्द्रवैः संशोध्य गौरमृत्तिकाया
 ऽऽच्छाद्यतिलैः सर्षपैश्चविकिरेत् गोमयोपलिप्तावृतपाकस्थानेतिलात्त्विकीर्यपरितः छागान् वधयित्वा तत्रसपिण्डह्वाणस्व
 यंवानूतनमन्त्रयभाण्डैः पाकभाण्डैः तत्रचांतः पूर्वोभिमुख उद्भुखेवाशय्यादद्यात् तत्र ओंसोपकरण शय्यायै नमः
 ओंब्राह्मणाय नमः इति देयंब्राह्मणैः त्रिःसंपूज्य द्रुमांसोपकरणांशय्याददानीति द्विजकरेजलदानं करिणाशय्याभिषेचनं
 च ओंददस्वेतिप्रतिवचनम् तत्रकुशत्रयतिलजलान्यादाय ओंअद्याशौचांतद्वितीयेहि अमुकगोत्रस्यपितुरमुकमेत
 स्यस्वर्गप्राप्तिकामद्रुमांसोपकरणांशय्याविष्णुदैवत्यां अमुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रदेदइति दद्यात्
 ओंस्वस्मीतिप्रतिवचनं ततः कुशत्रयतिलजलानि दक्षिणाद्रव्यं चादाय ओंअद्य कृतं तैतत्सोपकरणशय्यादानप्रतिष्ठार्थमि

आ० दं हि रण्यमग्निदैवतममुकगोत्रायामुकशर्मणो ब्राह्मणाय दक्षिणां तु भ्यमहं संप्रददे इति दद्यात् ततः प्रतिगृहीता ओं स्वस्तीति प्रति
 वि० वचनमुत्क्रा सोपकार्णां शय्यां संस्य शेत् तत आचम्य ओं फलवत्स्रसमन्वितकांचनपुरुषाय नमः ओं ब्राह्मणाय नम इति देय
 ३० ब्राह्मणत्रिः संपूज्य ओं द्रुमं फलवत्स्रसमन्वितकांचनपुरुषं ददातीति द्विजकोजलदानम् वारिणा देयद्रव्यसैव न कुशत्रयादी
 न्यादाय ओं अद्याशौचांतद्वितीये हि अमुकगोत्रस्य पितुरमुकमेतस्य स्वर्गप्राप्तिकाम इदं फलवत्स्रसमन्वितकांचनपुरुषं वि
 णुदैवतममुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय तु भ्यमहं संप्रददे इति दद्यात् ओं स्वस्तीति प्रतिवचनं ततो दक्षिणाद्रव्यमादाय
 ओं अद्य दत्तैस्तत्फलवत्स्रसमन्वितकांचनपुरुषदानप्रतिष्ठार्थं मिदं हि रण्यमग्निदैवतं अमुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय द
 क्षिणां तु भ्यमहं संप्रददे ततः प्रतिगृहीता ओं स्वस्तीत्युत्क्रा कांचनपुरुषं शेत् तत आचम्य कुशत्रयतिलजलाभ्यादाय ओं अद्या
 शौचांतद्वितीये हि अमुकगोत्रस्य पितुरमुकमेतस्य स्वर्गप्राप्तिकामो द्विजदंपती पूजनमहं करिष्य इति संकल्प्य द्विजदंपती
 पूजयेत् तत्र क्रमः एषोऽर्घ्यं ओं द्विजदंपतिभ्यां नमः इदमनुलेपनं ओं द्विजदंम्यतिभ्यां नम इत्युभयोः पादयोस्त्रिः पूजां कुर्यात् ततः
 पुष्पजलाभ्यामेतानि धूपदीपतांबूलनैवेद्यसिंदूरविभूषणवासांसि द्विजदंपतिभ्यां नम इति दद्यात् तौ नमस्तु कुर्यात् एतच्च
 द्विजदंपतिपूजनं प्रधानत्वात् सुषोत्सर्गोक्तं एषोऽर्घ्यं पितृकर्मणि अथ दृषोत्सर्गप्रयोगः तत्र दृषोत्सर्गसंभ्रति विवि
 क्तं निर्जनवनगोमध्ये प्रागुदक्प्रवणं देशं नयेत् तत आचांतः पूर्वोभिमुख उपविश्य कुशत्रयतिलजलाभ्यादाय ओं अद्या
 शौचांतद्वितीये हि अमुकगोत्रस्य पितुरमुकमेतस्य मोक्षकामः सोपकारणवत्सतरीचतुष्टयसहितदृषोत्सर्गमहं करिष्ये इति

संचल्यं कुर्यात् नीलवृषाक्षीनीलपद्मक्षेपः कर्तव्यः कार्तिकां वृषोत्सर्गे ओं अद्य कार्तिकां तिथौ अमुक गोत्रस्य पितुरमुकशर्म
णो मोक्षकामः सोपकरणवत्सतरी चतुष्टयसहितवृषोत्सर्गमहं करिष्ये इति संकल्पे विशेषः वत्सतरी एक पक्षे चतुष्टयपद
स्थाने षट्कपद्मक्षेपः तत उत्तराभिमुखं ब्राह्मणमुपवेश्य ओं अद्यामुक गोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य कर्तव्यं वृषोत्सर्गं इति भूत
होमकर्मणि कृताकृतावेश्मणरूपब्रह्मकर्म कर्तुं ममुक गोत्रममुकशर्मोणं ब्राह्मणमभिः पुष्पचंदनतांबूलवस्त्रयुगहेमालं
करणैर्ब्रह्मत्वेन त्वामहं वृणे इति ब्राह्मणं वृणुयात् ओं वृतोऽस्मीति वचनम् ओं यथाविहितं कर्म कुरु इति यजमानस्तमुद्दिश्य
वदेत् ओं कखाणीति तत्प्रतिवचनं तत्त ओं अद्यामुक गोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य कर्तव्यं वृषोत्सर्गं भूतहोमकर्म कर्तुं ममुकश
र्मोणं ब्राह्मणमभिः पुष्पचंदनतांबूलहेमालंकरणवासोभिर्होतृत्वेन त्वामहं वृणे इत्याचार्ये वृणुयात् ओं वृतोऽस्मीति प्रतिवचनं ॥
ओं यथाविहितं कर्म कुरु इति यजमानस्तमुद्दिश्य वदेत् ओं कखाणीति तत्प्रतिवचनम् ततो होता आचं तो गोमयो पलिप्तवे
दिकायां प्राङ्मुखोऽयं विश्य कुक्षः कुशैर्हस्तमात्रं चतुरस्रखडिलं परिसमुदाकुशने शान्यां सिन्धुगोमयो दकेनो पलिप्य
मध्ये प्रादेशमात्रं सुतर्क्रमेण सुचमूलेन त्रिरुह्निख्य उद्देखनक्रमेण दक्षिणं गुहानाभिकाभ्यां संगताग्रभां मधुमुद्धा
त्ये शान्कैः तस्मिन्नातं देशं जलेनाभ्युक्ष्य तत्र दक्षिणहस्तस्य कांसेन तूष्णीं अग्निं स्थापयेत् अग्नेर्दक्षिणतः परिस्रणभू
मिमतिक्रम्य मुद्गमासनमुपकल्प्य तत्र प्रागग्रकुशैः परस्तराणं विधाय ब्रह्माणमग्नैर्वयं व्याः प्रदक्षिणमानीय कल्पिता
स्तने वह्निर्हस्तमुद्गः सुखमुपवेशयेत् ततोऽग्नेरुत्तरात् स्तराणभूमिमतिक्रम्य कुशत्रयमास्तीर्य तत्र संतारालमृत्वा त्रयं ब

प्रा० हिंवाद्यादितं सर्वकार्यार्थमुदकं क्षीरं च ब्रह्ममुखमवलोक्य निदधात् तत उपमूलवहिषामुष्टिचतुर्थभागेनाग्नेयादीशानां तं प्रा-
 वि० च्यामृत्रह्येणोत्तिर्यनंदक्षिणस्यामं नैर्ऋताह्वाय वं तं पश्चिमायाम् अमृतः प्रणीतापर्यन्तमुत्तरस्यां स्पर्णं कुर्यात् तत आसादनमु-
 पयोः स्यमाणानामनेकतरतः प्रणीतापश्चिमे प्राक्संस्त्य मुदकं संस्त्य वा तद्यथापवित्रच्छेदनाथं कुशत्रयं पवित्रार्थमनंतर्गभिर्गण-
 सां कुशपत्रद्वयं प्रोक्ष्य्यर्थं मुत्पन्नम् आज्यार्थं तात्रस्थालीपायसचर्वर्थं मृत्तिकास्थालीसुवसं माज्जनाथं कुशत्रयमुत्प-
 ग्रहार्थं वैर्णरूपं कुशत्रयं प्राद्वेष्य पलाशसमिच्चयम् सुव आज्यं तण्डुलदुग्धं एव मासाद्य तदुत्तरतः पीष्णं सिद्धमेव पिष्टमय-
 चरुं ब्रह्मदक्षिणार्थं पूर्णपात्रं होतुं दक्षिणार्थं वस्त्रयुग्मं सुवर्णकांस्त्युपकल्पयेत् ततो वाग्यत आसादितकुशपत्रद्वयमादा-
 यपवित्रच्छेदनकुशैः प्रादेशमात्रं प्रमाणाच्छिद्यात् तानपास्यपवित्राभ्यां प्रणीतोदकमुत्सृज्य सपवित्रः करेण प्रणीतोदकं त्रिः प्रो-
 क्ष्य्यार्थं निधाय उदगप्रपवित्रे व्यस्तहस्तयोर्गुष्टानामिकाग्राभ्यामनयो रदाय तन्मध्ये नमोऽक्षयुदकं भूमौ निःक्षिप्त्वा पवित्रे प्रो-
 क्ष्य्यार्थं निधाय तत्पात्रं दक्षिणहस्तेनादाय वामे निधाय दक्षिणहस्तानामिकां गुष्टाभ्यां तज्जलं किंचिदूर्ध्वमुत्क्षिप्य प्रणीताज-
 लेन प्रोक्ष्य्यार्थं तज्जलेन यथासादितं द्रव्यं प्रत्येकं सहस्रोऽप्यपवित्रशेषजलसहितपात्रं प्रणीताग्नेरनरे निधाय आज्य-
 स्यात्प्राज्यं निरूप्य चरुस्यात्पात्रं तण्डुलाद्विः क्षिप्य प्रणीतोदकेन तान्निः प्रक्षाल्य तत्र प्रणीतोदकं दुग्धं च प्रक्षिप्य स्वयंचरुं ।
 ब्रह्मणा चाज्यं गृहीत्वा प्रदक्षिणीकृत्यां निपूर्वेण नीत्वा दक्षिणत आज्यमुत्तरतः पायसं चरुं अप्यर्थां युगपद्भूमौ निधाय उत्सुकं
 सह विष्कानेः प्रदक्षिणं भ्रामयित्वा तत्रैव दिक्षासुवस्य प्रागप्रस्थावाङ्मुखस्याग्नेौ प्रतपनमुत्तानस्य संमाज्जनं कुशैरभ्यं ततो प्रा-

मूलपर्यन्तमध्यैर्मध्यतएवमूलैर्वाह्यतोमूलादग्रपर्यन्तसंमार्जनं प्रणीताद्विरभ्युक्षणं पुनः प्रतपनं आस्ततवर्हिषिस्वपुतः॥
प्रागग्रस्येष्टायनं विधाय ततः पाकेष्टे स्वयमाज्यमुद्दस्याग्निपश्चिमे न नीत्वा प्रणीतोत्तरतः वोद्दास्याज्यपश्चिमे न नीत्वा आ
ज्यस्योत्तरतो निधाय स्वपुतः शुबोत्तरे आज्यं तदुत्तरतः चरुं निधाय प्रोक्षणीतः पवित्रे समानीय आज्ये प्रोक्षणीवदुत्पवनम्
पवित्रे प्रोक्षणी निधाय आज्यमवेष्ट्य सत्यपद्रव्ये तन्निरस्य प्रोक्षयुत्यवनं विधाय पायसचरेरुत्तरतः पूर्वसिद्धपिष्टकचरुं
निधाय होमसमाप्तिपर्यन्तमुपग्रहार्यकुशैर्वामहस्ते उपग्रहं विधाय प्रजापतिं मनसा चिंतयन्नुत्तिष्ठन् प्रागग्रघृताक्तसमिन्ना
यं वद्भौ प्रक्षिप्योपविश्य प्रोक्षप्यद्विः सह विष्कम्भं प्रणीता ब्रह्मसहितं पर्युक्ष्य पवित्रे प्रणीतमुनिधाय प्रोक्षणीयात्रं स्व
स्थाने निदध्यात् ततो ब्रह्मणा करवर्हिषान्वाक्योदक्षिणजानुना मपित्वा संस्रवं विनैवाज्यं न जुहुयात् स्वाहां तो होमः इदम
ग्नये इति त्वागः ओं इह रतिः स्वाहा० इदमग्नये १ ओं इह रमध्यं स्वाहा० इदमग्नये २ ओं इह धतिः स्वाहा० इदमग्नये ३ ओं इह
स्वधतिः स्वाहा० इदमग्नये ४ उरुसृजं धरुणं माने धरुणो मातरं धयन् स्वाहा० इदमग्नये ५ ओं एयस्योक्रमस्मा सुदीधरं त्वाहा
इदमग्नये ६ ततः प्राकृन्नजुं प्रग्ने दक्षिणभागे मनसा ओं प्रजापतये स्वाहा० इदं प्रजापतये १ अग्ने रुतरभागे नृजुमाकृ ओं इन्द्रा
य स्वाहा० इदमिन्द्राय २ ततः उत्तरपूर्वार्द्धे ओं अभये स्वाहा० इदमग्नये १ दक्षिणपूर्वार्द्धे ओं सोमाय स्वाहा० इदं सोमाय २ इत्या
द्या एवाज्यभागे च संस्रवं हुत्वा पायसं पेषकमेकं चादाय समिद्धं ते मे न्नौ संस्रवं विनैव पायसे न जुहुयात् ओं अग्नये स्वाहा० इ
दमग्नये १ ओं रुद्राय स्वाहा० इदं रुद्राय २ ओं शर्वाय स्वाहा० इदं शर्वाय ३ ओं यमुपतये स्वाहा० इदं यमुपतये ४ ओं उग्राय स्वाहा०

इदमुभाय ५ ओं उशनसे स्वाहा इदमुशनसे ईं ओं भवाय स्वाहा इदं भवाय ७ ओं महादेवाय स्वाहा इदं महादेवाय ८ ओं दशनाय स्वाहा
इदमीशनाय ९ इति हुत्वा पिष्टकेन ओं पूषागाऽअन्वेतुनः पूषारक्षस्वर्वतः पूषावाजठं सनोतुनः स्वाहा इदं पूषे १ ततः पायस
पिष्टकाभ्यामुत्तराद्विद्वानभूताभ्यां ओं अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा ॥ इदमग्नये स्विष्टकृते अग्नेर्मध्यभागे ततः आजेन ओं भूः स्वा
हा इदं भूः १ ओं भुवः स्वाहा इदं भुवः २ ओं स्वः स्वाहा इदं स्वः ३ ओं चन्नोऽग्ने चरुणस्य विद्वान्देवस्य हेडोऽवयासि सीष्टाः य
जिष्टो बह्नि तमः शेषु चानो विष्णो देवांश्च सि प्रमुमुग्ध्यस्मत् स्वाहा इदमग्नीवरुणाभ्याम् ४ ओं सत्वन्नोऽग्ने चमो भवोती
नेदिष्टोऽस्याऽउषसोद्युष्टौ अवयद्वगो चरुणोऽसुहवो नऽएधि स्वाहा इदमग्नीवरुणाभ्याम् ५ ओं अयाश्चा
मेष्मनभिः शस्त्रिणाश्च सत्वमित्त्वमया अमि अयानो यज्ञं च हासयानो धेहि मे षजं स्वाहा इदमग्नये ईं ओं ये ते शतं चरुणं ये सह
संयज्ञियाः पाशावितनाम हान्नः तेभिर्न्नोऽअद्य सवितो तविष्णुर्विष्णुमुञ्च नु मरुतः स्वर्को स्वाहा इदं चरुणाय सवित्रे विष्ण
वे श्वेभ्यो देवेभ्यो मरुद्यः स्वर्केभ्यः ओं उदुतं मं चरुणपाशमस्मद् दवाधं मं चि मद्यमं अथावगुमादित्य व्रते तवानागमो
ऽअदिते ये स्याम स्वाहा इदं चरुणाय ८ ओं प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये ९ इति मनसा एवं हुत्वा संस्रव प्राशनमाचमनं च ह्य
त्वाप विनाभ्यां शिरः प्रभृति संमार्जनं ओं सुमित्रियान आपऽओषधयः सत्विति मंत्रेण ततः ओं दुर्मित्रिया सस्मे सन्तु योऽस्मान्
दृष्टियञ्च यद्विष्णु इति मंत्रेण प्रणीतो दकमैशान्या निनयेत् ततः फलपुष्पां न्वित घतेन ओं मूर्ध्नि नंदिवोऽअरतिमृषिभ्यां द्वे
श्वानरमृत आजातमग्निं दुर्विठं संम्राजमतिषिञ्च नाना मासन्नापां नं जनयंत देवाः स्वाहा इदमग्नये इति यजमानसहि

तहोतापूर्णहुतिं क्रूर्यात्ततः स्तरणक्रमेण बहिरुत्थाप्या ज्येनाभिधार्य ओं देवागतु द्विदो गतुं विलागतु मितमनसस्य तद्भुमं देवम
३७ स्वाहा द्योते धाः स्वाहा दूदमग्नये दूतिवर्हि होमं हस्तेनैव कुर्यात् ततो यजमानः कुशत्रयतिलजलान्यादाय ओं अद्य
कर्तव्यं वृषोत्सर्गं गभूतक्षतैर्लक्षो मकर्मणि क्क्षताक्षता वस्मण रूपं ब्रह्म कर्म प्रतिष्ठाप्य भिदं पूर्णपात्रं मजापति देवतममु
कगोत्रायामु कशर्मणे ब्राह्मणाय ब्रह्मणे दक्षिणां तुभ्यमहं संप्रदं इति ब्रह्मणे दक्षिणां दद्यात् ओं स्वस्तीति मतिवचनम् य
जमानेन तस्य रितावार्थं किंचिद्वा तव्यम् ततो वस्त्रयुग्मं सुवर्णकांस्यान्युपनीय कुशदीन्यादाय ओं अद्य कर्तव्यं वृषोत्सर्गं भूत
क्षतैर्लक्षो मप्रतिष्ठार्थं मेतानि वस्त्रयुग्मं सुवर्णकांस्यानि हस्तेनैव कुर्यात् तवहि चन्द्रदेवतानि अमुकगोत्रायामु कशर्मणे ब्राह्मणाय
होत्रे दक्षिणां तुभ्यमहं संप्रदं इति होत्रे दक्षिणां दद्यात् ओं स्वस्तीति मतिवचनम् ततो रुद्राध्यायं जपित्वा कर्मकारमाहूया
वृषमंकयेति ब्रूयात् सचाग्निमया दक्षिणायां चैव चक्रेण पश्चिमपादवामपादौ त्रिभुलेन हृषभमंकयेत् ततो वत्सलरीचतु
ष्टयसहितं वृषभकुशजलेन स्नपयेत् तत्र स्नानकरणमंत्राः ओं हिरण्यवर्णाः सुचयः पावकाया सुजातः कश्यपो यास्विद्रः
याऽअग्निगंर्भं धिरे सुवर्णा स्नानः आपः संस्यो नाभवन्तु ओं या सोऽगजावरुणो याति मध्ये सत्यान् तैः अवयश्यन् जनाना
म्याऽअग्निगंर्भं धिरे सुवर्णा स्नानः आपः संस्यो नाभवन्तु ओं या सोऽदेवा दिवि कृण्वन्ति भस्मं याऽअंतरिक्षे बहूधा भवन्ति या
अग्निगंर्भं धिरे सुवर्णा स्नानः आपः संस्यो नाभवन्तु ओं शिवेन माचसुषा पश्यतापः शिवया तत्रोपस्य शतत्त्वचं मे घृतच्युतः
सुचयै पावका स्नानः आपः संस्यो नाभवन्तु ओं शान्तो देवैर्भिष्टयः आपो भवन्तु पीतये शंयो रभिस्रवन्तु नः ॥ ततो लोहघटि

कपिलगव्येनमः ॐ ब्राह्मणाय नमः इति देयद्रव्यप्राप्तये ॥ अत्रिः संपूज्य ॐ इमां सोपकाराणां सवत्सां कपिलांगां ददानीति हि जकारे जल
दां न जलेन देयद्रव्याभिषेचनम् कुशदीन्यादाय ॐ अद्या शौचांत द्वितीये हि अमुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य स्वर्गप्राप्तिकामः
इमां कपिलांगां हेमशृंगीरैः पशुवरं च त्रयुगच्छन्नाकास्योपदोहां मुक्तालागूलभूषितां सवत्सारुद्रदेवताममुकगोत्राया मुकप्रा
र्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रदं इति दद्यात् ॐ स्वस्तीति प्रतिवचनम् ततो दक्षिणाद्रव्यादिकमादाय ॐ अद्य कृतैतत्सोपकार
णसवत्सकपिलगवीदानमिति शिष्यमग्निदेवतममुकगोत्राया मुकप्रार्मणे ब्राह्मणाय दक्षिणां तुभ्यमहं संप्रदं दे
इति दक्षिणां दद्यात् ततः प्रतिगृहीता ॐ स्वस्तीत्युक्त्वा गोपुच्छग्रहणमूयथा शाखकामस्तुतिं च कुर्यात् तत्र कोदात्कस्मा ॥
अदात्सामोदात्कामायादात् कामोदात्कामः प्रतिगृहीता कामैतत्ते इति यजुर्वेदे ॐ कइदं कस्मा आदात्कामः कामायादात्का
मोदात्कामः प्रतिगृहीतां कामसमुद्रमाविशत् कामेन त्वाप्रतिगृह्णाभिकामैतत्ते इति सामवेदे कामस्तुतिः यथोक्तकपिलां
भेके बलामपि दद्यात् तत्र पूजादिपूर्ववत् ॐ अद्या शौचांत द्वितीये हि अमुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य स्वर्गप्राप्तिकामः इमां कपि
लां गारुद्रदेवतां अमुकगोत्राया मुकप्रार्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रदं इति दद्यात् ॐ स्वस्तीति प्रतिवचनम् ततो दक्षिणाद्रव्या
दिकमादाय ॐ अद्य कृतैतत्कपिलगवीदानमिति शिष्यमग्निदेवतममुकगोत्राया मुकप्रार्मणे ब्राह्मणाय दक्षिणां तुभ्यम
हं संप्रदं इति दक्षिणां दद्यात् ॐ स्वस्तीति प्रतिवचनं गोपुच्छग्रहणकामस्तुतिश्च पूर्ववत् ततो महानद्यादौ सचैतन्ना
त्वा तीर्थानि मनसा ध्यात्वा तज्जलेनात्मानमभ्युक्ष्योत्तरेत् ॥ अथैकादशाहप्राद्वप्रयोगः ॥ सच सुगतिमो गतानुसारं लिख्यते ॥

तत्र मध्याह्ने शुचि एवांतः शुक्लं द्विवासागोमयोपलिप्तायामपसव्यवत्कृततगोमूत्रमंडलायां भूमौ मंडलादहः ओं भूम्यैनमः इति त्रिः पुष्या
सप्तपूजितायां भूमौ दर्भेषु तिष्ठन् यात्राब्राह्मणं यजमानसर्वर्णेनाऽऽहृतं स्नातमाचं तं ओं स्वागतमिति षष्ठे त ओं सुस्वागतमिति तेनोक्ते उभा
वपुष्यविशतः ततः आहूकतीदृदंते पाद्यमिति पाद्यमुपनीय विगीतः सन् पुनः पुनरभिनंद्य पात्रब्राह्मणपादौ प्रक्षाल्यापसव्यादिकृत्वा ज
लतिलगंधपुष्पयुतमर्घपात्रमादाय मोदकतिलजलानि चादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेत आद्यश्चाह्वै षषपादार्घसै मया दीयते त
त्रोपतिष्ठतामिति पादार्घं दद्यात् ततः शिरसाऽभिवंद्य जानुविनिः श्राव्य ओं इदंते आचमनीयमित्याचमनीयोदकं ब्राह्मणाय दद्यात् ॥
ततः स्वयंपादौ प्रक्षाल्याचम्य पात्रब्राह्मणमप्यग्रे कृत्वा आह्वदेश मागत्योपविश्यान्नाभिप्रायेण सिद्धमिति षष्ठे त पूर्वरात्रौ निमंत्रणास
भवे तस्मिन्नेवाहि आहूवे लायां मंडुयादहः शुचि एवांतः शुक्लं द्विवासागोमयोपलिप्तायां भूमौ अपसव्यवत्कृततगोमूत्रमंडलायां भूमौ
मंडलादहः ओं भूम्यैनम इति त्रिः पुष्या सप्तपूजितायां दर्भेषु तिष्ठन् स्नातमाचं तं ब्राह्मणं यजमानसर्वर्णेनाहृतम् ओं स्वागतमिति षष्ठे
त ओं सुस्वागतमिति तेनोक्ते उभा वपुष्यविशतः ततः आहूकतीदृदंते पाद्यमुपनीय विनीतः सन् पुनः पुनरभिनंद्य पात्रब्राह्मणपादौ
प्रक्षाल्यापसव्यादिकृत्वा पुष्पचंदनं लांबू लानि ब्राह्मणाय दत्त्वा ब्राह्मणदक्षिणजानुस्य द्वा ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितरमुकप्रेत स्याद्य
आहूक एणाय भवंतं ब्राह्मणममंत्रये ओं अमंत्रितोऽस्मीति प्रतिवचनं अक्रोधेन शेषे च परेण सततं ब्रह्मवादिना भवितव्यं भवता च म
या च आहूकारिणा सर्वायास विनिर्मुक्तैः न कामक्रोधविवर्जितेन भवितव्यं भवतानोद्यतने आहूकं भर्णीति ब्राह्मणं नियमान् श्रावयेत्
भवितव्यमिति तेनोक्ते अर्घपरिकल्प्यादाय मोदकं दत्त्वा आदाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेत आद्यश्चाह्वै षषपादार्घसै मया

आ० दीयते तवोपतिष्ठतामिति पादार्घं दद्यात् ततः शिः प्रभित्तिं आनुनी प्राव्य स्योऽं इदं ते आचमनीयमित्याचमनीयजलं ब्राह्मणाय दद्यात्
 वि० ततः तिलैलेन पात्रब्राह्मण - पादावाजानु अभजयेत् ततः स्वयंपादौ प्रक्षाल्याचम्य ब्राह्मणमेकैकं त्वा प्राद्वदेशमागत्योपविश्यान्ना
 ३५ भिग्रायेण सिद्धमिति वृत्ते दक्षिणाग्रैककुशसहितेनेपालकं वलाद्या विकं ब्राह्मणोपवेशनायासनमुपकल्प्यासनं सूरशर्नुं औअत्रा
 स्मने देवराजाभ्यनुज्ञातो विभ्रं स्यता द्विजवर्ष्यानुगृह्णात् प्रसादयेत् त्वासनं गृह्णाणपूतं ज्ञानाग्निपूतेन करेण विप्रद्विंतिमंत्रं पठित्वा पात्रा
 ब्राह्मणं दक्षिणहस्तेन धत्वा दक्षुर्वमुपवेशयेत् ततः पात्रस्य पादयोस्मले दक्षिणाग्रकुशत्रयं दद्यात् आसनं समीपे च तिलैलेन घृ
 तेन वा आहुसमाप्तिपर्यन्तस्याग्निं दीपं कुर्यात् तद्रक्षापात्रब्राह्मणेन कर्तव्यं गौरसर्वपात्रं तिलांश्च आहुदेशे सन्निधापये
 त् काककुक्कुटादीन् आहुहर्तुं न पसारयेत् ततः पूर्वाभिमुखः कुशेदकेन ओं अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतोपि वा यः स्मरेत् पुण्ड
 रीकाक्षं स वा ह्याभ्यंतरः शुचिरिति पठित्वा ओं पुण्डरीकाक्षः पुनर्नास्त्विति पुण्डरीकाक्षं स्मृत्वा आह्वीय द्रव्याण्यात्मानं च सिंचेत् ततः कु
 शत्रयतिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकमेतस्मै तत्त्वविमुक्तिकाम अद्यादियथाकालं षोडशश्राद्धान्यहं करिष्यद्
 तिसंकल्पयेत् एकादशमासाभ्यंतरेऽधिसास्यते षोडशपदस्थाने सप्तदशपदं प्रयोज्यं ततः कुशत्रयतिलजलान्यादाय ओं अद्यामुका
 गोत्रस्य पितुरमुकमेतस्मै तत्त्वविमुक्तिहेतु षोडशश्राद्धांतर्गताद्य आहुमहं करिष्यद् इति संकल्पयेत् ओं कुरुष्वेति ब्राह्मणप्रतिवचनम् ३५
 ओं गायत्री जपमहं करिष्ये इति पृष्ट्वा कुरुष्वेति ब्राह्मणानुज्ञातः त्रिगयित्री जपेत् सव्याहृतिका सप्रणवाच जपनीया गायत्री देवताभ्यः पि
 तृभ्यश्च महारोगिभ्य एव च नमः स्वाहाये स्वधाये नित्यं मे व नमो नमः इति त्रिजपेत् ततोऽपसं कृत्वा दक्षिणाभिमुखः पतितवामजानुः

॥

मोटक तिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेत आद्यश्चाद् दृढमासनं ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति मोटक रूपमासनं तिल
जलमोक्षितं दक्षिणाग्रमुत्सृजेत् ततः स्रवं कृत्वा प्राङ्मुख उपविष्टः ओं ब्राह्मणाय नमः इति देयब्राह्मणौ त्रिः सप्त उग्र इदं
छत्रं दद्यात् त्रिद्विजकैः जलं दत्वा छत्रमभिषिच्य कुशत्रय तिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितरमुकप्रेतस्यावरणकाम इदं कृत्वा
त्रमुत्तानां गिरेः देवतममुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रदं दे इति दद्यात् ओं स्वस्तीति प्रतिवचनं ततस्मिन् जलकुशान्
दक्षिणाद्रव्यं चादाय ओं अद्य कृतं तच्छ्रुत्वा नमस्तिष्ठार्थमिदं हिरण्यमग्निं देवतममुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय दक्षिणां तुभ्यमहं संप्र
दं दे इति दक्षिणां दद्यात् ततः प्रतिगृहीत्वा ओं स्वस्तीत्युक्त्वा छत्रं दण्डे धारयेत् उपान द्वां नमः ओं ब्राह्मणाय नमः इति देयब्राह्मणौ त्रिः सप्त
उग्र ओं इमे उपानहौ दद्यान्तीति द्विजकैः जलदानं उपानहं विभिषिच्य कुशदीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितरमुकप्रेतस्य तस्य बालुकां सि
कं कृत्वा तं भूदुर्गं संतरणकाम इदं उपानहावुत्तानां गिरेः देवते अमुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रदं दे इति दद्यात् ओं स्व
स्तीति प्रतिवचनं ततः कुशदीनं दक्षिणाद्रव्यं चादाय ओं अद्य कृतं तत् उपानहं दानं प्रतिष्ठार्थमिदं हिरण्यमग्निं देवतममुकगोत्रायामु
कप्रेतमैवे ब्राह्मणाय दक्षिणां तुभ्यमहं संप्रदं दे इति दक्षिणां दद्यात् ततः प्रतिगृहीत्वा ओं स्वस्तीत्युक्त्वा उपानहावारे हेतु ततोऽप्यस्रवं
कृत्वा दक्षिणाभिमुखः पातितवामजानुः ओं अपहृताः सुगर्हताः स्रवे दिषद् इति प्राद्वं देशे वामावर्तेन तिलान्विकीर्ण्य ओं आयन्ननु
यितरः सोम्या सो निष्वाताः यशिमिर्द्भवयानेः अस्मि न्यजेत् स्वधयामदन्नो धिब्रुवन्तु ते वत्सस्मानिति जयेत् ततोर्ध्वपात्रोपरि अनस्र
च्छिन्नं दक्षिणाग्रं पवित्रं धत्वा ओं शन्नो देवीरभिरुषः ओं विभ्रवन्तु पीतये शं योरभिस्रवन्तु न इति मंत्रेणाध्याये जलं दत्वा ओं तिलो

आ० सि सोमदैवत्योगोसबोदेवनिर्मितः प्रयत्नमद्भिः एकः स्वयं प्रपितुं ह्यो कान् श्रीणाहिनः स्वाहेतितिलान् प्रक्षिप्य गंधपुष्पे तूष्णीतत्र प्रक्षि
 वि० प्य अर्घ्यपात्रं वा महस्ते कृत्वा पवित्रं ब्राह्मणहस्ते उत्तरांगं दत्त्वा तदुपरि किंचिदुदकांतरं दत्त्वा ओं वा दिव्या आपः पयसा संवभृषु र्यः आना
 ३६ रिक्षाऽऽतपार्थि वीर्यां हि रण्यवर्णाय द्रिया स्नानऽआपः शिवाः स ७० स्योना सुहवा भवन्तु इति पठित्वा मोदकादीन्या दाय ओं अद्या मुक्त
 गोत्रपितरसु कप्रेत आद्य आर्द्र एष हस्तार्धस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति ब्राह्मण करे पवित्रोपरि अर्घजलं ददुत्सृजेत् पात्रं च
 वागपार्श्वे वित्रे स्थान मसीत्यर्घपात्रं सपवित्रमधोमुखं स्थापयेत् तच्च दक्षिणादानपर्यन्तं न चालयेत् ततः आर्द्र देशे तिलान् विकी
 र्य दूर्भहसो भूतले प्रेतमावाहयेत् तत्र मंत्रः इह लोकं यस्मिं त्यज्य गतो सि परमां गतिमिति अत्र स्त्री आर्द्रे भिगतो मीत्येव मेव पठनीयमा
 त्मत्वेनोद्देश्यत्वात् ततो मोदकादीन्या दाय ओं अद्या मुक्तो गोत्रपितरसु कप्रेत आद्य आर्द्र एता नि गंधपुष्प धूपदीप तां वृत्तयज्ञोपवी
 तवासांसि ते मया दीयंते तवोपतिष्ठतामिति गंधादीनुत्सृजेत् ततः सर्वसुगंधि इति मंत्रेण गंधान् ओं स्त्रिया देव्या इति मंत्रेण पुष्पम्
 ओं वनस्य तिरस इति मंत्रेण धूपम् ब्राह्मणाय निवेदयेत् ततः ओं एष दीप इति निवेदिते ओं सुदीपः ब्राह्मणो वदेत् ओं एता मिता वृत्ता
 नीति निवेदिते ओं सुतां वृत्तानीति ब्राह्मणो वदेत् ओं इमे यज्ञोपवीते इति निवेदिते ओं सुयज्ञोपवीते इति ब्राह्मणो वदेत् ओं एता निवासा
 सीति निवेदिते ओं सुवासां सीति ब्राह्मणो वदेत् पुष्याणि शिखाया मेव हि जेन धार्यणि ततः प्रेतोपभुक्तशय्या सनादिकं गंधपुष्पैर
 ध्यर्च्य आर्द्रभोजे प्रतिपादयेत् ततो गौरमुत्तिकया नीवारचूर्णेन जलेन वा ब्राह्मणं वेष्टयित्वा चतुर्लोकं कुर्यात् परकीयभूमौ आ
 द्धकारेण आर्द्राय वसुधु किंचिदुद्दृत्य तिलमलघत उक्तमन्त्रं ओं इदमन्त्रमेतद्द्रव्यामि पितृभ्यो नम इति दद्यात् जीवतां भूस्वामिना

किंचिद्दाननिकरं दद्यात् ततस्तुष्टमन्त्रं तत्रापत्रेण करभागादाय मनः कस्थित्वा पितरं ध्यात्वा पुरुषवत् प्रिष्टमं परि विषात् तत इहं मधुरमि
 दं मत्सु ष्या मिषा दिव्यं जनगुणानुक्तीर्तयन् मां सादीनि व्यंजनानि भूषिष्यान्नांतरेषु परि विष्येद्य तं स तिलजलं चोपनीय अन्नं मधुना भिधा
 रयेत् ओं मधुवाताऽक्तापते मधुस्रं तिसिन्धवः माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः ओं मधुनक्तमुतोष सोमधुमत्पास्थिर्वर्धः रजः मधुद्यौरस्तुनः ।
 पिता ओं मधुमान्नोवनस्यतिर्मधुमाः ५ असुसूर्यः माद्धीर्गोवोभवन्तुनः ओं मधुमधुमध्विति च पठित्वा यस्ताभ्यां पाणिभ्यां पात्रमा
 लभ्य ओं षष्ठिवीते पानं द्यौः पिधानं ब्राह्मणस्य मुखे ५ अमृतं जुहोमि स्वाहा इति जपेत् ओं इहं विष्णुर्विचक्रमेत्रे धानि दधे पद
 म् समृद्धमस्य या ७ सुरे इति पठन् मत्तत्तत्तयानं विचिंत्य ओं हृष्याकव्यमिदं स्मदीयमिति पठित्वा ओ इह मन्म ओ इह मा आपः ओ
 इह मा ज्यम् ओ इहं हवि रिति पात्रं ब्राह्मणदक्षिणां गुष्ठमन्नजलं च तान्नेषु विवेश्य ओं अहताऽअसुराऽसा ७ सिवे दिषद इत्यन्नो
 परिवहन् तिस्रान् मक्षिप्य मोरकादीन्यादाय वा मेन पाणिना पात्रमत्यजन् ओं अद्यामुकगोत्रपितरसुकमेत आद्यमाहु इह मन्म सो
 पकरणं ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामित्युत्तरजेत् ततो भवान् प्राणमयत्विति ब्रूयात् विप्रायोपो शनं दत्वा सप्रणवां स व्याहृतिका
 गायत्री ओं मधुवाता इत्यादि त्रचम् ओं मधुमधुमध्विति च जपित्वा ओं अन्नहीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च यद्भवेत् तत्सर्वमच्छिद्रम
 स्त्विति पठित्वा ओं यथासुखं जुषस्वेति ब्राह्मणं ब्रूयात् ब्राह्मणश्च वा मेन पाणिना पात्रमत्यजन् ओं कार्पर्वकं भुञ्जी तस इह पापि भक्ष्यमा
 र्थं नं कुर्यात् आहूकता देभ्यो सीनः सप्रणवव्याहृतिका गायत्री मधुमध्विति च जपेत् गायत्री ब्राह्मणमा
 वपित्वा ओं हृष्यापज इत्यादीन् रसोऽन्नं त्रामृषिभिर्नैरस्तीर्ष्य ब्राह्मणं पितरूपतया ध्यायेत् ततः इदीरतामित्यादिपि

आ० तमं नानु० स० ह० स० शीर्षा० इत्यादि पुरुषस्वकर्म० अ० आमुः शशान इत्यादिकर्म प्र ति० यमन्या न्य पिशतरु द्वि० यमभ० ति० प वि० त्राणि रु चि० सु० व० प्र० भ०
 वि० ती० नि० च० प० ठे० त् अ० त० तः ० न० म० स्तु० भ्यं० वि० रु० पा० स० न० म० स्ते० ने० क० च० सु० धे० न० मः० पि० ना० क० ह० स्ता० य० व० ज० ह० स्ता० य० ये० न० म० इ० ति० स्तो० क० म० पि० य० ठे० त० वी० णा० दि० भि०
 ३१ ब्रौ० ह्य० णं० ह० र्षे० य० न् व्यं० ज० ना० दि० गु० णा० न० की० र्त्त० य० न्॥ त० स्य० य० त्र० य० ने० च्छो० प० ल० भ० ते० त० त० दु० य० न० य० न० म० दं० भे० ज० ये० त० त० त० स्ते० त० सं० ज्ञा० त्वा० उ० च्छि० ए० स० नि०
 धा० वा० स्त० त० द० क्षि० णा० य० कु० श० त्र० य० भू० मि० प्रो० द्य० स० र्वे० प्र० का० र्क० म० न्नं० ति० ल० घ० त० स० हि० तं० ज० ले० ना० प्रा० य० ग० ही० त्वा० अ० न० मि० द० ग्धा० ये० जी० वा० ये० प्र० द० ग्धाः०
 कु० ले० म० भू० मो० द० ते० न० त्र्यं० तु० त्र० प्रा० या० तु० प० रां० ग० ति० मि० ति० मं० त्रै० ण० मं० त्र० स्यं० फ० ल० मु० द्वि० श्य० कु० शो० य० रि० त० दं० न्नं० वि० कि० रि० त० त० तैः० स० व्यं० कृ० त्वा० च० म्य० ह० रि०
 स्म० त्वा० अ० प० स० व्यं० कृ० त्वा० द० क्षि० णा० भि० मु० खो० ब्रा० ह्म० णा० य० ज० ल० गं० ड० ष० मि० दं० ते० प्र० त्या० यो० श० न० मि० ति० द० त्वा० अ० न्नं० स्व० दित० मि० ति० ब्रा० ह्म० णं० ए० च्छे० त० अ० न्नं० सु०
 स्व० दित० मि० ति० ते० नो० क्ते० अ० पि० ङ० म० हं० क० रि० ष्ये० इ० ति० ए० च्छे० त० कु० रू० षे० ति० ब्रा० ह्म० णा० नु० ज्ञा० तः० दु० च्छि० ए० स० नि० धौ० च० तुरा० सं० ह० स्ते० क० य० मा० णं० द० क्षि० ण० प्र० व० ण०
 च० तुरां० गु० लो० च्छि० तं० स्था० नं० निर्मा० य० त० न्य० ध्ये० वा० म० ह० स्ते० न० द० भं० पिं० जु० ली० मा० दा० य० त० नू० ले० न० वा० मा० न्वा० र० क्य० द० क्षि० ण० करे० ण० प्रा० दे० श० मा० त्रं० लि० खे० त० अ०
 अ० प० ह० ता० सु० रा० र० क्षा० च० सि० वे० दि० ष० द० इ० ति० मं० त्रै० ण० रे० खा० मु० द्वि० लि० खे० त० द० भं० पिं० जु० ली० उ० त० र० णां० दि० शि० नि० क्षि० ये० त० त० दु० प० रि० ये० रू० णा० पि० प्र० ति० मुं० च० मा० ना०
 अ० सु० रा० सं० तः० स्व० ध० या० च० रं० ति० प० रा० पु० रे० नि० पु० रो० ये० भ० र० न्य० मि० षा० ह्यो० का० त्र० पु० दा० त्वा० स्मा० त० इ० त्यु० त्सु० कं० श्राम० थि० त्वा० रे० स्वा० द० क्षि० ण० तः० सि० ये० त० त०
 दु० प० रि० उ० प० मूल० स० कृ० त्वू० न० कु० श० न् द० क्षि० णा० ना० स्ती० र्य० स० व्यं० कृ० त्वा० अ० न्नं० दे० व० ता० भ्य० इ० ति० त्रि० र्ज० ये० त० त० तोः० प० स० व्यं० कृ० त्वा० य० र्ण० पु० ट० का० दि० क० मे० कं० ति० ल०
 ज० ल० गं० ध० यु० थ्य० यु० त० वा० म० ह० स्ते० कृ० त्वा० द० क्षि० ण० ह० स्ते० मो० ट० का० दि० क० मा० दा० य० अ० न्नं० अ० द्या० मु० क० गो० त्र० पि० त० र० मु० क० मे० त० आ० द्य० आ० दे० पि० ङ० स्थाने० ऽत्रा० व० ने० नि०
 इ० र्वं० ते० म० या० दी० ये० ते० त० वो० प० ति० ए० ता० मि० ति० कु० शो० प० रि० अ० व० ने० ज० नं० द० द्या० त० ततः० आ० द्देशे० ष० म० न्नं० स० र्वे० व्यं० ज० न० ति० ल० म० धु० घ० त० यु० त० ये० को० कृ० त्वा० ये० ते० न० वि० ल्वा०

परिमाणपिण्डं निर्माय घृतमध्वभिघारितं कृत्वा दक्षिण हस्तेनादाय मोदकादींश्चाह्वय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकमेत आद्यश्चाह्व
यपिण्डस्तेमया दीयते तवोपतिष्ठतामिति कुशेपरिभ्रवने जनस्थाने सव्योपगृहीत दक्षिणकरेण पिण्डं दद्यात् आस्ततदर्भमूलेकारं प्रो
क्ष्य सव्यं कृत्वा च म्यहरिं स्मृत्वा अपसव्यं कृत्वा ओं अत्र पितर्मोदय स्वयथा भागमाहवाय स्वद्विपठित्वा वा मावर्ते नोदद्भुर्वीभूत्वा मना
कृत्वा संनियम्य ते नैव यथा सुखं पर्यावर्त्तयन् पितरं भास्करमूर्तिध्यायन् अमीमदंतपितरे यथा भागमाहवायियष्टद्विपठित्वा अवेने ज
नावशिष्टजलयुतपात्रं चामहस्ते कृत्वा दक्षिणहस्तेन मोदकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकमेत आद्यश्चाह्वयिण्डेऽत्र प्रत्येव
ने निश्चते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पिण्डोपरि प्रत्यवेने ज नंद दद्यात् ततो नीवीचित्रस्य सव्यं कृत्वा च म्यहरिं स्मृत्वा वा मेन पाणि
ना धत्तं सूत्रं दक्षिणहस्तेन गृहीत्वा ओं एतं ते पितरवो सदति पिण्डोपरि धत्वा मोदकादिकमादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकमेत
आद्यश्चाह्वयिण्डे एतद्वा सस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामित्युक्तं जेतत्तत्सूत्रं पीपिण्डे गंधपुष्पधूपदीपतांबूलानि दद्यात् ततः पि
ण्डशेषान् पिण्डसमीपे विकिरेत् तत आचांतस्य ब्राह्मणस्य करे ओं अपांमध्ये स्थिता देवाः सर्वमप्सु प्रतिष्ठितं ब्राह्मणस्य करे यस्मात्
शिवो आपो भवन्तु मे द्रुतिजलं दद्यात् ओं भवन्तु ते ब्राह्मणस्य तत्प्रतिवचनम् लक्ष्मीर्वसतिपुष्पेषु लक्ष्मीर्वसतिपुष्करे लक्ष्मीर्वसतिगो
क्षुषु सौमनस्यं सदास्तु मे द्रुतिपुष्पाणि दद्यात् ओं अस्तु सदा तवेति प्रतिवचनम् अस्तंतं चास्तु मे पुण्यं शंतिः पुष्टिर्धृतिश्च मे यद्यङ्गे
यस्करं लोके तत्तदस्तु सदा मम द्रुतितण्डुलानि दद्यात् ओं अस्तु सदा तवेति प्रतिवचनम् अथवा शिवा आपः संत्विजलं सौमनस्यमस्ति
तिपुष्पम् ओं अस्तंतं चारिष्टमस्त्वितितंडुलान् दद्यात् ओं संत्विजो अस्त्विति च प्रतिवचनं ततः पुदकादिषां त्रैशंस्तुदकं परिकल्प्य मे

आ० दिनीशिखाभिवंद्य द्रुमं मंत्रं पठेत् ॐ नमो नमो मेदिनीलोकधात्रि उर्विमहि शैलमिधि धारिणि नमः धारणिकाश्यापि जगत्प्रतिष्ठे वसु
 वि० धेनो मोस्तु वैष्णवलोकधात्रि नमोस्तु ते सर्वस्व प्रतिष्ठेति वापनावीचिनमोस्तु ते ततो मोटकादिकमादाय ॐ अद्यामुकगोत्रस्य पितु
 ३२ रमुकमेतस्य आद्यप्राद्वेदैतदन्नपानादिकमुपतिष्ठतामिति विमकरे अस्योदकं दद्यात् ॐ उपतिष्ठतामिति प्रसि वचनमृततः
 सम्यं कृत्वा प्रादुर्गुखः कृतांजलिस्तन्मनाः सुमनादक्षिणां दिशं पश्यन् ॐ अघोरः पितास्त्विति पठेत् अत्र पूर्वोभिमुखो पिण्डोपरि जल
 धारं ददतीत्याचारः ॐ अस्त्विति प्रसि वचनं ततः पूर्वोभिमुखः गोत्रं नो कर्हतामिति वदेत् ॐ वर्द्धतामिति प्रसि वचनं ॐ दातारो नो भि
 र्द्धनो वेदाः संततिरेव च अद्वाचनो मायगमद्दुदेयं च नोःस्तु अन्नं च नो बहु भवेदतिथीश्वरभेमहि याचितास्त्वनः संतु मा च याचि
 म्रकं च न एताः सत्याशिखः संत्विति आशिषो ब्राह्मणं याचेत् ॐ संत्विति ब्राह्मणप्रसि वचनं ततोऽपसंभ्यं कृत्वा सपवित्रकुशत्रयं पि
 ण्डोपरि दक्षिणाग्रं धत्वा ॐ नमो वाचयिष्यदूतिष्ठेत् ॐ वाच्यतामि सनुन्नातः ॐ पित्रे नमः ॐ अस्तु नम इति व
 चनम् ततः पुटकादिस्थितं जलं गृहीत्वा ॐ ऊर्जं वहन्ती रमृतं घृतं पयः कीलालं परिस्रुतम् स्वधास्य तर्प्य यतमे पितरमिति द
 क्षिणाग्रां जलधारं सपवित्रकुशे परिदद्यात् ततो नम्रीभूय पिण्डमाग्रायोस्यापयेत् पिण्डाधारकुशनुस्तु कंच व ह्येति क्षिपेत् ॥
 ततोर्घपात्रमुत्तानी कृत्य मोटकतिलजलान्यादाय दक्षिणाद्रव्यं चादाय ॐ अद्यामुकगोत्रस्य पितु रमुकमेतस्य कृतैतदाद्यप्राद्व
 प्रतिष्ठार्थमिदं रजतं चंद्रद्वैवतं अमुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय दक्षिणां दत्तुमहमुत्सर्जे इति दक्षिणादानं ॐ स्वस्तीति प्र
 सि वचनम् प्राद्वकतीपात्रब्राह्मणस्य चरणौ संवाह्य तं नमस्कु र्यात् ततो दक्षिणाग्रां पात्रब्राह्मणदक्षिणपाणिं गृहीत्वा शय्या

सनमंजनकं कति कां चार्थयेत् ब्राह्मणञ्चाजनकं कति कां चादाय शय्यामाक्रम्य मुहुर्तं विश्रमेत ततः सामवेदाध्यायि ब्राह्मणस्तत्र
पात्रस्थं तिलोदकमुपाहरेयुः ततः आहूक कर्तति न जलेन गृहस्थितं द्रव्यमभिषिचयेत् ततः सव्यं विधाय ओं अग्निमुवादे वास्तव्यं
तामिति यवयुतजलेन कुशैः कुशोपरितर्पयेत् अवशिष्टमन्नं ओं भूतेभ्य एष वस्ति नम इति जलपुण्याभ्यां वलिं दद्यात् ततः सामग ब्राह्मणा
भोजनादिभिः संलोषयेत् ततोऽपसंख्येन ओं निरंकारं स्वस्ति ब्रूहीति ब्राह्मणाय वदेत् स्वस्तीति ब्राह्मणे ब्रूयात् स्वस्सस्तु इत्युक्त्वा ब्राह्मण
मुश्याय जलपात्रं गृहीत्वा निमंत्रणस्यान स्थितं ब्राह्मणं ओं आमावाजस्य मसवो जगम्यादे मे द्यावापृथिवी विश्वरूपे आमागेताम्यितरमा
तरे चामासोमोऽअमृतत्वेन गम्यादिति पठन् प्रदक्षिणी कुर्वन् वारिधारया त्रिवेष्टयित्वा प्रणम्याष्टौ पादाननुवृज्य प्रदक्षिणी कृत्वा
भिवादेयेत् सव्यं कृत्वा ओं देवताभ्य इति त्रिजंथित्वा गृहं प्रविशेत् ततः पाणिभ्यामपसंख्येन आहूय दीपं निर्वीपणं सव्यं कृत्वा हस्तौ पा
दौ प्रक्षाल्याचम्य ततः आहू संपूर्णं कामः ओं प्रमादात्कुर्वतां कर्ममच्यवेता ध्वरेषु यत् स्मरणादेव तद्विष्णोः संपूर्णं स्यादिति श्रुतिरिति प
ठित्वा विष्णुस्मरणं कुर्यात् तत आशौचांत द्वितीयादिन एव यथाशक्ति महाहोणि कृत्वा निगाः वाहनं याना निदासीदासं महं तिवे श्मानि
श्रेष्ठभूषणानि प्रेतं हितमुद्दिश्य ब्राह्मणाय दद्यात् तद्यथा अद्याशौचांत द्वितीये हि अमुकगोत्रस्य पितुरमुकमेतस्य स्वर्गप्राप्ति कामः इ
मां गोरुद्रद्वैवतां यथानाम गोत्राय ब्राह्मणाय ददातु महमुत्तरे इति गां दद्यात् ओं अचकृते तद्गदानमतिष्ठासि द्यार्थं हिरण्यमग्निदेवतं
यथानाम गोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणां तुभ्यमहं संप्रददे इति यथाशक्ति दक्षिणां दद्यात् एवं भूमि हिरण्यादिदानमपि अस्मिन्दिने दशप्र
भूति आत्रियाभोजयेत् तान्यपि लोषयेत् तत्र दिने विहितमपि पंचगव्यपानं शिष्टाना चरंति इति न लिखितम् अथानोदककुंभदानम्

तत्र एकादशहोत्राद्वैतत्वाच्चमप्राञ्जुखउपविश्य कुशतिलजलान्यादाय ओं पितृगताहरहरन्नोदकुंभोयस्थितिस्वगताश्चमेधयद्वा
जन्यफलसमफलप्राप्तिकामोऽद्यादि पितृमरणदिनावधिकाशोचावच्छिन्नदिनेन वत्सरं यावत्प्रत्यहं पित्रे सान्नोदकुंभदानमहं करिष्ये
इति जलपूर्णकुंभमुपनीय संकल्पं कुर्यात् ततोऽप्यस्यादि कृत्वा मोढकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतदृढमासंते म
यादीयेतेतवोपतिष्ठतामित्यासनमुत्सृज्य सद्यतं व्यंजनमन्त्रमुपनीय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतसंस्तुभ्यं सान्नोदकुंभस्तेभयादीयेते
तवोपतिष्ठतामित्युत्सृजेत् तदुभयं पात्रब्राह्मणाय प्रतिपादयेत् अशौचेऽपि पातेऽप्ययं दत्तव्य इति सपिंडेने कृते वर्षाभ्यंतरे ओं अद्यामु
कगोत्रपितरमुकशर्मन्निदमासनंतुभ्यं स्वधा ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन् यं सान्नोदकुंभस्तुभ्यं स्वधेति वाक्यं कुर्यात् त
तो मोढकादीन्यादाय ओं अद्य दृष्टैतत्सन्नोदकुंभदानप्रतिष्ठार्थमिदं रजतं चंद्रद्वैवतं पशानामगोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणां दत्तुम
हमुत्सृजे इति प्रत्यहं सन्नमुदककुंभं दत्त्वा दक्षिणां दद्यात् अत्र द्वादशहोत्राद्वैतकार्यमितिकेचित् तदपि एकादशहवत् अ
थ मासिकत्राद्वैतप्रयोगः तत्र त्रयाद्वैतपूर्वदिने एकभक्तादिकं विधाय प्रातः श्वेतवस्त्रयुग्मेन स्नात्वा मध्यदिने पुनः स्नात्वा कृतमित्येकि
य आचांत उपविष्टः पूर्वोपकल्पितप्रज्वालितं प्रदीपं स्यापितगौरसर्षपतिलारक्षोघ्नं त्र्यंशं देशमागत्य ओं सिद्धमिति एष्टु कुशत्रया
जलेन ओं अपवित्रः पवित्रो वा सर्ववस्थागतोऽपि वा यः स्मरेत्सुंदरीकां संसवाह्याभ्यंतरः शुचिः ओं पुंडरीकाक्षः पुनाति सुचार्यं त्र
द्वैदेयद्रव्याण्यात्मानं च सिंचेत् ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य प्रेतत्वं विमुक्तिहेतुषोडशश्राद्धांतर्गतमथ ममासिकश्राद्ध
महं करिष्ये इति संकल्पं कुर्यात् एकादशमासाभ्यंतरेऽधिमासपातेषोडशपदस्थाने सप्तदशपदं प्रयोज्यं ततः स्त्रिगंयं नीजयित्वा

ओं देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च नमः स्वाहायै स्वधायै नित्यमेव नमो नम इति त्रिर्जपेत् ततोऽप्यसम्यादिकृत्वा मोटका-
 दिकमादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकमेतप्रथममासिकश्राद्धद्रुमासनं ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामित्यासनमुत्सृजेत् ओं अग्रहताऽ-
 असुराऽक्षां सिचिहिषदइति वाचावर्तेन श्राद्धदेशे तिलाविकीरेत् तत आयंतुनः पितरवृत्तिं पठेत् ततः पुटकादौ पवित्रं दा-
 क्षिणाग्रं धत्वा ओं शन्नो देवीरिति मंत्रेण तत्र जलं क्षिपेत् ओं तिलोमिसोमदेवत्यो गोसर्वे देवा निर्मितः प्रयत्नमद्भिः एतः स्वधया पितृ-
 ह्मोकाग्नीणाहिनः स्वाहेति तिलात्रक्षिप्य तूष्णीं गंधपुष्पं च निःक्षिपेत् ततस्तदर्घ्यपात्रं बहस्ते कृत्वा पवित्रमन्त्रपात्रोपरि उत्तरा-
 ग्रं धत्वा तदुपरि किंचिदुदकांतरं दत्वा ओं यादिव्याऽआध्रः पयसा संवभृवुर्यां ओं अंतरेक्षाऽउत पार्थिवीर्यो हिरण्यवर्णो पद्मियास्तान-
 तः आपः शिवाः सः सोनामुहवाभवन्तु इति पठित्वा दक्षिणहस्तेन मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकमेतप्रथममासि-
 कश्राद्धं एष हस्मार्घस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पवित्रोपरि जलं दद्यात् ततः पवित्रादिसहितमर्घ्यपात्रमासनवामपार्श्वे ओं
 पित्रे स्थानमसीति सुखी कुर्यात् पुनर्मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकमेतप्रथममासिकश्राद्धं एता निगंधपुष्पधूपदी-
 पतांबूलयज्ञोपवीतवासांसिते मया दीयंते तवोपतिष्ठतामिति गंधादिकमुत्सृजेत् तत आसनस्य भोजनपात्रसहितस्य चतुर्दिशं
 चतुरस्रं मंडलं कृत्वा श्राद्धीपान्नाग्रभागं घृतव्यंजनं तिलजलमुतं पुटकादौ कृत्वा ओं इदमन्नमेतद्रूत्वा मिथितभ्यो नम इत्युत्सृजे-
 त् ततस्तस्मात्पान्नादिस्थितमन्नं हस्ताभ्यामादाय मनाक् स्थित्वा पितरंध्याय न् भोजनपात्रे उपनयेत् पुरुषत्वं त्रिसममन्नं परि वि-
 ष्य भूमिं पान्नांतरं शुभ्यं जनानाम्युपकल्प्य पुटकस्थितं घृतं जलं चोपनीय अन्नोपरि हस्तद्वयगृहीतपात्रेण मधुदत्त्वा ततः ओं मधु

वातादस्यादित्यं च ओं मधुमधुमध्विति च जपेत् ततो व्यस्तहस्ताभ्यामन्नपात्रमालम्भ्य ओं एथि वीति पात्रं द्यौरपि धानं ब्राह्मणस्य मुखेऽभ्यर्च्य
मतेऽभ्यर्च्य जुहोति स्वाहा ओं इदं विष्णुर्विचक्रमेने धानि दधे पदम् समूढमस्य पात्रं सुरे कृष्णकव्यमिदं रक्षमदीपमिति पिठित्वा
वर्मेन पाणिना पात्रमयजन् दक्षिणहस्तांगुष्ठमन्नजलघृताग्नेषु ओं इदमन्नम् ओं इमा आपः ओं इदमाज्यम् ओं इदं कविरिति निःक्षिप्य
ओं अपहताः असुराः क्षात्रं सिवे दिषद् द्रव्यं नोपरितिलाच्च कीर्यं दक्षिणहस्तेन मोढकादीभ्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रपितरमुकगोत्रं
तमथ ममासिकं प्राद्वद् इदमन्नं सोपकरणं ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामित्युत्सृजेत् ततो गायत्री मधुघ्राता इत्यादिसृचं ओं मधुमधु
मध्विति च जपेत् अन्नहीनमन्नं पठेत् ततः कुशेषूपविश्य पुनर्गायत्री मधुघ्राता इत्यादि कृचं मधुमधुमध्विति च जपेत् रक्षाघ्नम
त्रान् कृणुष्वपाज इत्यादिकान् जपेत् भूमौ तिलान् स्निह्यापि च्यमंत्रं पुरुषसूक्ताप्रतिरयादीनि पवित्राणि यथाशक्ति जपेत् ओं नम
स्तुभ्यं विरूपाक्षे तिस्रो कर्मपि च पठेत् उच्छिष्टसन्निधावास्तत्त कुशत्रयां भूमिं प्रोक्ष्य च्यमंत्रं ततस्तिलमुतमन्नं वारिणा स्नाय्य ओं अ
नग्निदधाये जीवाये प्रदग्धाः कुले मम भूमौ दत्तेन तव्यं तु तप्ताया तु यंगतिं इति तदन्नं कुशत्रयं विधिरुत् ततः सव्यं कृत्वा च मय हरे
स्यत्वा पसव्यं कृत्वा पिंडस्थानं निर्माय तन्मध्ये वामहस्तोपातदक्षिणहस्तगृहीतदर्भं पिंजुमीमुत्तेन प्रादेशमात्रमय हतेत्यादिना ।
द्विरव्यदर्भं पिंजुलीमुत्तरतस्तस्य जलं ततो रेखोपरि ओं ये रूपाणीति मंत्रेणां गारं भ्रामयित्वा ततो रेखोपरि ओं अद्या मुकगोत्रपितरमुकगोत्रं
पमूलसकलं न कूशत्रयं दक्षिणाग्रमास्तीर्य सव्येन देवताभ्य इति त्रिजपेत् ततोऽप सव्यं कृत्वा पुनः कृत्वा लंगधपुष्पाणि कृत्वा
मोढकादीन्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रपितरमुकगोत्रं प्रथममासिकं प्राद्वपिण्डस्थानेऽत्रावने निक्षेपेत् तेषां दीयते तवोपतिष्ठता ।

मिसवनेजनं कुशे परिदद्यात् ततस्तिलघृतमधुयुतेनान्नेन पिण्डं कृत्वा घृतमधुभ्यामभिघार्य दक्षिणहस्तेन मोटका दीनिचा-
दाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतप्रथममासिक आद्धे एष पिण्डस्तेमया दीयते तवोपतिष्ठतामिति वाममङ्गान्वाख्य दक्षिण
हस्तेनावनेजनस्थाने पिण्डं दद्यात् ततोद्भूतलेकं प्रोक्ष्य सव्यं कृत्वा चम्य हरिस्तत्त्वा अपसव्यं कृत्वा दक्षिणाभिमुखः ओम्
त्रयितर्मादयस्व यथाभागमाहुषाय स्विति परेत् तत उत्तरं अभिमुखीभूय श्चासं नि यम्य पितरं भास्करमूर्तिं ध्यायन् मुखं पर्यावर्त-
यन् अमीमदंतयिता यथाभागमाहुषायि हेति परेत् ततोऽवनेजनपात्रं दत्ता वशिष्ठजलयुतं वामहस्ते कृत्वा दक्षिणहस्ते
मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतप्रथममासिक आद्धे पिण्डे न प्रत्यवने नि द्युते मया दीयते तवोपतिष्ठ-
तामिति प्रत्यवनेजनं पिण्डोपरि दद्यात् ततो नीवीं विस्रंस्य सव्यं कृत्वा चम्य अपसव्यं कृत्वा वामेन पाणिना धतं स्त्रं दक्षिणे
नादाय उभाभ्यां पिण्डोपरि एतत्ते पितरौ वा सदृतिस्त्रं धत्वा मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतप्रथममासिक
आद्धे पिण्ड एतद्वासस्तेमया दीयते तवोपतिष्ठतामिति स्त्रं समुत्सजेत् ततस्तूष्णीं गंधपुष्पादिकं दद्यात् ततः पिण्डशेषान्नें पि-
ण्डसमीपे विकीरेत् ओं शिवा आयः सं त्विति जलं ओं सौमनस्यमस्त्विति पुष्पं अक्षतं चारिष्टमस्त्विति तंडुलान्न पात्रोपरि क्षिप्य
तमोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितरमुकप्रेतस्य प्रथममासिक आद्धे दत्तैतदन्नयानादिकमुपतिष्ठतामित्यस्योद्-
कं दद्यात् ततः सव्यं कृत्वा ओं अघोरः पितास्त्विति दक्षिणं दिशं पश्यन् पिण्डोपरि पूर्वोभांजलधारं दद्यात् ततः पूर्वोभिमुखीभू-
य ओं गोत्रं नो वर्धतां दाता रे नो भि वर्धन्तां वेदाः संतस्मिरे वचेत्यादिनाशीः प्रार्थनं कुर्यात् ततोऽपसव्येन पिण्डोपरि सयं विज्ञानं कु-

आ० शान्धत्वा पुटकादिस्य जलेन ओं क्रज्जं वदंती रमंतं घृतं ययः कोलालं परिस्तुतं स्वधास्य तर्प्य तमेयितरमितिकुशोपरि दक्षिणा
 वि० गंजलधारं दद्यात् ततः पिण्डमाघ्रां योऽथापयेत् पिण्डाधारकुशानुत्सुकं च वह्नौ क्षिपेत् अर्घपात्रमुत्थाप्य मोढकादीन्यादय
 ४१ ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य कृतैतत्प्रथममासिकं आहूतिं प्रैष्येति धर्मदंडं जतं च द्रुदैवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मण
 यदक्षिणां दातुमहमुत्सृज इति दक्षिणां दद्यात् ततः स्वयं कृत्वा ओं देवताभ्य इति त्रिजपेत् ततोपसव्यं कृत्वा पाणिना दीपं
 निर्वाप्य हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य सव्यमाचमनं च कुर्यात् ओं प्रमाददिति पठित्वा विष्टुं स्मरेत् आहूय वस्तूनि ब्राह्मणाय प्रति
 पादयेत् जले वा क्षिपेत् प्रायेणापात्रकमेव मासिकं आहूतं कुर्वेतीत्यत्र पात्रकप्रयोगो लिखितः त्रिपक्ष आहूतमपि कर्तव्यं मितितत्त्वमासिकवत्
 एवमेव द्वितीयमासिकं तृतीयमासिकं चतुर्थमासिकं पंचममासिकं षष्ठममासिकं षष्ठममासिकं सप्तममासिकं अष्टममासिकं नवममासिकं
 दशममासिकं कैकादशमासिकं नवार्धिकं द्वादशमासिकं आहूतं तत्प्रक्षेपेण प्रयोगः कृत्वा अधिमासपाते एकादशमासिकानंतरं
 द्वादशमासिकं ततः पुनर्वाधिकं तत्तत्त्रयोदशमासिकं आहूतिः क्रमः स पात्रकमासिकं आहूतं करणे ब्राह्मणनिर्माणत्वा गतप्रश्नपाद
 र्घदानाचमनीयदानब्राह्मणोपवेशनप्रश्नप्रतिवचनमोवाचनब्राह्मणविसर्जनादिविशेष आहूतप्रयोगवद्व्यदिति० अथ
 सपिण्डन आहूतप्रयोगः तत्र चाधुनिकाः प्रेत आहूतिरित्युक्ता द्वादचतुष्टयमपात्रकमेव कुर्वेतीति तथैव लिख्यते तत्र पूर्वदिने निगमि
 यमेकवारं भुक्त्वा एतौ सर्वभुक्तजनगृहे विप्रनिवेशनं गत्वा दक्षिणप्लवगेभ्योपलिप्ताभ्यां भूमावाचन उपविश्य ब्राह्मण उदङ्मुखं
 पवेश्य कृताय सव्यः पुष्यचंदनं तांबूलानि ब्राह्मणकरे दत्वा दक्षिणकरेण ब्राह्मणजानुसृष्ट्वा ओं अस्यां एवावमुकगोत्रस्य पितु

रमुक्तेतस्य श्वः सपिण्डीकरण आह्वकरणममंत्रये इत्यामंत्रणं कुर्यात् ओं आमंत्रितोस्मीति प्रतिवचनम् ततः ओं अ
 कोधनेनेत्यादि ओं सवीयासविनिर्मुक्तैकामन्त्रो धविर्वर्जितेन भवितव्यं भवतानः श्वस्तेने आह्वकर्मणीति ब्राह्मणं नियमान् आवये
 त् यच्च विघ्नेन रजनीमास्यतितद्गसर्वमेतत्करिष्यामीति तत्प्रतिवचनम् ततोऽग्निमदिने प्रातः श्वेतवस्त्रमुग्मेन स्नात्वा मध्यदिने
 पुनः स्नात्वा कृतमित्यक्रियः आह्वकृता आह्वनिषिद्धे तवेलायां गोमयोपलिप्तामाहृतपाकस्थाने तिलाचिकीर्ष्यपरितस्त्रुगान्वंध
 यित्वा सपिण्डद्वारा नूतनभाण्डैः स्वयं वा पाकमारभेत् आह्वभूमियं च गव्येनोपलिय ज्वलद्गारैः संशोध्य गौरमृत्तिकया छाद्यति
 तैः सर्वपैश्च विकिरेत् द्विजं कारितं श्मश्रुनस्वच्छेदनमभिगम्य दंतधावनम् ताम्रपात्रैस्तैलोद्धर्तेनान्युपनीय स्नानार्थं दत्तजलं तं स्ना
 तं यजमानसर्वर्गेनाहूतमाचांतं मध्याह्ने शुचिराचांतः सुक्लद्विवासा उपविश्य गोमयोपलिप्तायां भूमौ वा भावर्त्तेन कृतं गोमूत्रम
 डलायां ओं भूम्येनमः द्रव्यस्य तपुष्ये च्छिरच्यित्वा भूमौ कुशत्रयमासीर्ष्य तदुपरि तिष्ठन् ओं स्वागतमिति स्थितं ब्राह्मणं पृच्छेत्
 ओं सुस्वागतमिति तेनोक्ते ओं इदं ते पाद्यमिमुपनीय विनीतः सन् पुनः पुनरभिनं च पात्रत्राह्वणपादौ प्रक्षालयेत् ततः पुटके ऽर्घ
 दत्त्वा दक्षिणाभिमुखोऽपस्यं कृत्वा मोढकादिकमादायार्घपात्रं वामहस्ते कृत्वा ओं अद्यासुकगोत्रपितरसुकप्रेतसपिण्डीकर
 ण आह्वणार्घ्ये पादार्घ्यस्नेमयादीयते तवोपतिष्ठतामिति पादार्घ्यं दद्यात् तत आचमनीयजलं पात्रस्थमभिनीय शिरसा भिवंधा
 जानुनीविश्राव्य ओं इदं ते आचमनीयमित्याचमनीयजलं ब्राह्मणा यदत्त्वा स्वयंपादौ प्रक्षाल्याचम्य तमाचमयाग्ने कृत्वा आह्वदेश
 मागच्छेत् पूर्वगत्रौ निमंत्रणासंभवे तस्मिन्नेवाह्वि आह्ववेलायां पूर्वोक्तविशेषणविशिष्टं यजमानसर्वर्गेनाहूतं पूर्ववक्तं गोमूत्र

आ० तिलघृतचंजनयुतमन्त्रं ओं इदमन्त मेतद्ब्रूयामि पितृभ्यामनुमदुतिदक्षिणमुखमुत्सृजेत् ततः सव्यं कृत्वा ताम्रपात्रादिकं गृहीत्वा ते
 वि० नान्नमादाय मनाक् स्थित्वा देवान् आयायन् पात्रे परिबिष्यात् व्यंजना निघृतं जलं च तत्रोपनीयान्नोपरि मधु दत्त्वा ओं मधुवाता इति
 ४३ त्र्यच्वा ओं मधुमध्वि मन्त्रे रन्मभिमन्त्रयेत् ततश्च जुहोस्वाभ्यामन्नपात्रमालभ्य ओं ष्विक्वीते पात्रं क्षौरपिधानं ब्राह्मणस्य मु
 र्वेऽअमृतं अमृतं जुहोमि स्वाहा ऐन्द्रं देविष्णुर्विचक्रमेने धानि दधे पदम् समूढमस्य पाशं सुर इति च पठित्वा ओं कृष्ण हव्यमिदं
 क्षमदीयमिति पठित्वा ओं इदमन्नमित्यन्ने ओं इमा अपदुति जले ओं इदमाज्यमिति घृते ओं इदं हवि रिति पुनरन्ने दक्षिणकांगुष्ठ
 मावेश्य ओं यवोसीत्यन्नोपरि यवान्निक्षिप्य कुशत्रयवजलान्यादाय ओं अद्यासु क गोत्रस्य पितुरसु क प्रेतस्य सपिण्डी कारण
 निमित्तकासु क गोत्रेणितामह प्रपितामह वृद्धप्रपितामहासु कासु क शर्मणां आद्दु संवं धिनो विष्वे देवा एतद्दो न्नं सोपकरणं
 मइत्यन्नमुत्सृजेत् एवं देवकाण्डं निर्वर्त्य हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य कुशवृक्षदुःकादिकं पुनर्गृहीत्वा प्रेतश्चाद्ध देशमागत्योपविश्य अ
 पसव्यादि कृत्वा दक्षिणाभिमुखो मोढकादीन्यादाय ओं अद्यासु क गोत्रेणितसु क प्रेतसपिण्डी कारण आद्दु दमासनं ते मया दीय
 ते तवोपतिष्ठतामिति वित्रे आसनं मोढकरूपं तिलजलप्रोक्षितमुत्सृजेत् पुनर्मेढकादिकमादाय ओं अद्यासु क गोत्रस्य पितुरसु क
 प्रेतस्य सपिण्डी कारण निमित्तकां आद्दुःसु क गोत्रस्य पितामहस्यासु क शर्मण इदमासनं ते स्वधा इति स्थानत्रये कृत्वा सनत्रुस
 र्वपश्चिमस्थानस्थितमासनं पितामहायोत्सृजेत् पुनर्मेढकादीन्यादाय ओं अद्यासु क गोत्रस्य पितुरसु क प्रेतस्य सपिण्डी कारण नि
 मित्तकां आद्दुःसु क गोत्रस्य प्रपितामहस्यासु क शर्मण इदमासनं ते स्वधा इति मध्यममासनं प्रपितामहायोत्सृजेत् पुनर्मेढकादि

कमादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिण्डीकरणनिमित्तक आह ॥ मुकगोत्रस्य हृद्प्रपितामहस्यामुकशर्मणः
 दूदमासनं ते स्वधेति सर्वत्र पूर्वमासनं दृढप्रपितामहायोत्सजेत् ततः पितामाहादीनुद्दिश्य ओं पितृ न ह मावाहयिष्य इत्युक्त्वा
 उशनस्त्वानिधीमह्यशुशन्तः समिधीमहिउशनुशतः आवहपितृहृद्विषेऽअत वेदति पितामहादीनावाह्य ओं अपहर्ते
 त्यादिउभयत्र आहृस्मै ने तिलान्विकीर्य्य ओं आयनुनः पितर इत्यादिमंत्रं जपेत् ततोऽर्घपात्रं चतुष्टयेऽनबन्धिनं दक्षिणा
 ग्रं पवित्रं प्रसेकं धत्वा ओं शन्नो देवीरिति प्रसेकं जलं क्षिप्त्वा ओं तिलो सीति स्वाहा तेन मंत्रेण प्रत्येकं ते स्वेव तिलान्प्रक्षिप्य गंधपुष्प
 ते स्वेव तूष्णीं प्रक्षिप्य प्रेतार्घपात्रं च महस्ते कृत्वा पवित्रपात्रं ब्राह्मणकोरुत्तं गंधत्वा तदुपरि किंचिज्जलांतरं दत्वा ओं यादि
 व्या आपदति पठित्वा मोदकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतस्य पिण्डीकरण आहृ एष ह स्मा र्घसे मया दीयते तवो
 पतिष्ठतामिति पार्श्वब्राह्मण हस्ते पवित्रोपरि अर्घजलं ददुत्सजेत् अवशिष्टजलं सहितार्घपात्रं ब्राह्मणाग्नेनि दध्यात् पित्वा
 महार्घपात्रं च महस्ते कृत्वा पवित्रं भोजनपात्रे धत्वा तदुपरि जलांतरं दत्वा ओं यादिव्या इत्यादि पठित्वा मोदकादीन्यादाय ओं अ
 द्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिण्डीकरणनिमित्तक आह ॥ मुकगोत्रपितामहमुकशर्मन्नेषते ह स्तार्घः स्वधेति पूर्ववद
 र्घं दद्यात् अवशिष्टजलं युतमर्घपात्रं मग्ने धारयेत् ततः प्रपितामहा र्घपात्रं च महस्ते कृत्वा पवित्रं भोजनपात्रे धत्वा तदुपरि ज
 लांतरं दत्वा ओं यादिव्या इत्यादि पठित्वा मोदकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिण्डीकरण निमित्तक
 आह ॥ अमुकगोत्रप्रपितामहामुकशर्मन्नेषते ह स्तार्घः स्वधेत्यर्घं दत्तुर्ववदुत्सजेत् तदर्घपात्रं च अवशिष्टजलं युतमग्ने स्या

परैत् तृतीयाध्यायं वा महत्सु कृत्वा पवित्रं भोजनपात्रे धत्वा तदुपरि जलांतरं दत्वा ओं यादिया इति पठित्वा मोटकादी न्यादा यो
 अद्या मुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिण्डीकरणमितिकश्चादेः प्रमुकगोत्रहृदप्रपितामहमुकशर्मन्नेषते हस्तार्धः स्वधे
 त्ति पूर्ववद्धर्ममुक्ते जेत अवशिष्टजलमुतार्धपात्रमग्रे स्थापयेत् ततः सव्यं कृत्वा आचम्य अपसव्यं कृत्वा पुटकत्रयमग्रे धत्वा
 प्रेतार्धपात्रं गृहीत्वा ओं ये समानाः सुमनसः पितरे यमएज्येते षां ह्येवोक्तः स्वधानमो यज्ञे दिवेषु कल्प्यताम् ये समानाः सुमन
 सो जीवा जीवेषु मामकाः तेषां ७७ श्रीर्म्मयिकल्पतामस्मिं ह्येवोक्तं शत० समाः इति मन्त्राभ्यां प्रेतार्धपात्रस्य जल तृतीयभाग
 पुटकांतरे धत्वा पुनरपि मंत्रं न ह्यं पठित्वा ७ पर तृतीयभागं पुटकांतरे धत्वा प्रेतार्धपात्रस्य तृतीयभागजलं पुटकांतरे धत्वा ॥
 तूष्णीं प्रथमपुटकस्थे विभक्तजल तृतीयभागं प्रेतार्धपात्रे कृत्वा पवित्रपुष्पसहितं प्रेतार्धपात्रमादा यो ये समाना इति मंत्रं
 ह्वयेन प्रेतार्धपात्रस्य तृतीयभागजलं पितामहार्धपात्रस्य जले मेलयेत् एवमपरपुटकस्थितार्धतृतीयभागद्वयं क्रमेण हस्तैकं
 प्रेतार्धपात्रे कृत्वा मंत्रं न ह्यं पठित्वा प्रपितामहार्धपात्रस्य जले हृदप्रपितामहार्धपात्रस्य जले मेलयेत् ततः प्रेतार्धपात्रं प्रा
 ह्मणवामपार्श्वे ओं पित्रे स्थानमसीति न्युजं कृत्वा स्थापयेत् हृदप्रपितामहार्धपात्रस्य जलादिकं प्रपितामहार्धपात्रे कृत्वा तत्सर्वं पिताम
 हार्धपात्रे कृत्वा पितामहार्धपात्रमुत्तानं प्रपितामहपात्रोपरि धत्वा तद्वयमुत्तानं हृदप्रपितामहार्धपात्रोपरि धत्वा पात्रत्रयमेकदैव
 पितामहासनवानपार्श्वे ओं पितृभ्यः स्थानमसीति न्युजं कृत्वा स्थापयेत् एवं स्थापितमर्धपात्रचतुष्टयं दक्षिणापर्यंतं न चालयेत् ततो मो
 टकादिकमादा यो अद्या मुकगोत्रपितरमुकप्रेतसपिण्डीकरणश्चादेः एता निगंधपुष्पधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासांसि ते मया

दीयंतेतवोपतिष्ठंतामितिषित्रेगंधादीनिदद्यात् पुनर्मोटकादीन्यादाय ओंअद्यामुकगोत्रस्यपितुरमुकप्रेतस्यसर्पिंडीकारणनिमित्त
कआढेअमुकगोत्रपितामहामुकशर्मन्नेतानिगंधपुष्पधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासांसितेस्वधेति पितामहायगंधादीन्युत्तरेजत
एवंप्रपितामहायहृदप्रपितामहायचगंधादीन्युत्तरेजत यथाक्रमेणततःपितृब्राह्मणहस्तेस्वहस्तेनओंएषगन्धद्रुतिचंदननिवेद
येतओंसुगंधिद्रुतितेनोक्तंओंएतानिपुष्पाणीतिनिवेदयेतओंसुपुष्पाणीतितेनोक्तंओंएषधूपद्रुतिनिवेदयेतओंसुधूपद्रुतितेनो
क्तंओंएषदीपद्रुतिदीपनिवेदयेतओंसुदीपद्रुतितेनोक्तंओंद्रुमेयज्ञोपवीतेद्रुतिनिवेदयेतओंसुयज्ञोपवीतेद्रुतिप्रसुक्तेओंएतानि
वासांसीतिनिवेदितेओंसुवासांसीतितेनोक्ते ब्राह्मणायप्रतिपादयेत् पुष्पाणिशिखातिरिक्तदेशेनधारयेत्ततःपात्रब्राह्मणचतु
र्दिशंचतुष्कोणमंडलंजलेनकुर्यात् अपरंपितामहादित्रिकेचतुष्कोणमंडलंकुर्यात्ततःसंबंक्तत्वाग्निद्रुवउपविश्य पातितदक्षि
णजानुस्नात्रपात्रादौर्ध्वजनस्सारवर्जितंसंघृतमन्नं कृत्वापुटकादिस्यजलेहस्तेनओंअग्रमेकव्यवाहनाय स्वाहा ओंशोभायपितृभते
स्वाहा इत्याहुनिद्रुयंतदन्नंचजुहुयात्ततःअपसंबंक्तत्वाऽवशिष्टमन्नंपितामहादिपात्रेकिंचित्किंचिद्दद्यात् पिंडार्थेचावशेषयेत्॥
ततोहस्ताभ्यांताम्रपात्रमादाय तेनानंरुहीत्वा प्रेतपात्रेध्यायन्परिविष्यात् एयकपुटकादिस्थितानिष्टुतजलव्यंजनानिचोपन
येत् ततस्तेनैवचक्रमेणपितामहादिपात्रत्रयेप्रत्येकमन्नादिपरिवेषणंकुर्यात्ततःप्रेतपात्रादिस्यितान्नेषुप्रत्येकंमधुदद्यात् त
तःप्रत्येकमभिमंत्रयेत्ओंमधुवाताऽन्नानयतेमधुस्ररन्तिसिन्धवःमाद्धूर्निःसन्त्वोषधीःओंमधुनक्तमुतोषसोमधुमत्यार्थिवर्ध
रजःमधुचौरस्तुनःपितामधुमान्नोवनस्यतिर्मधुमांशः॥असुत्तर्यःमाद्धूर्गावोभवन्नुनःओंमधुमधुमध्वितिमंत्रैः ततः प्रेता

पूर्ववा मे न पाणिना पात्रमत्यजन् चुलुकं गृहीत्वा भुंजीत हासक्रोधत्वग्दिकं न कुर्यात् वंजनार्थं हस्तादिना पिसंज्ञानं कुर्यात् आर्द्रका
तोदर्थे घासीनः सप्रणवव्याहृतिका गयत्री ओं मधुवाता इत्यादि ऋचं ओं मधुमधिति च जयेत् गयत्री ब्राह्मणमनुश्रावयेत्
ओं कृणु स पाज इत्यादी नृक्षो घ्राणं चान् पठित्वा भूमिं तिलैः एस्त्रीर्य्य आर्द्धे य ब्राह्मणं पितरूपतया ध्यात्वा ओं उदीरतामि त्यादि पित
मंत्रान् ओं स ह ह शीर्षं ह्रस्वादिपुरुषसूक्तम् ओं आशुः शिशुन इत्यादिकमप्रतिश्रमन्या निच शिवसंकल्पप्रभृती निपवित्राणि ऋ
ग्यजुः सामानिरुचिर्न विप्रभृती निच यथा शक्ति जयेत् ओं नमस्तुभ्यं विरूपास इति श्लोकमपि पठेत् वीणाध्वनिभिर्ब्रह्मणं हर्षयन्
वंजनगुणान् इदमस्तु मित्रादि ऋजमेण कीर्तयन् यत्र यत्रैच्छेत् पलभ्यते तस्य तत्तदुपनयनम् मंदं मंदं भोजयेत् ततस्तत्तत् ब्राह्मणशस्त्रा
पितामहपात्रमन्निधात्वा स्तत्र दक्षिणमकुशत्रयां भूमिं प्रोक्ष्य सर्वप्रकारकमन्नमादाय सतिलघृतं जलेनाप्राप्य ओं अनभिग्रहं ध्या
ये जीवाये मद्गधा कुले मम भूमौ दत्ते न तप्यन्तु तन्नायां तु परंगतिमि त्यास्तत्र कुशे परि तदन्नं विकिरेत् ततः सव्यं कृत्वा चामेत् ह
रिं स्मत्वा अग्रसव्ये न पात्र ब्राह्मणाय ओं इदं ते प्रत्यायो गानमिति जलगंडु पंदत्वा ओं स्वदितमिति पृष्ट्वा ओं सुखदितमिति ते नैके
ओं पिण्डमहं करिष्ये इति पृच्छेत् ओं कुरुष्वेत्यनुज्ञातः पात्र ब्राह्मणाय च मनार्थं पात्रं दापयेत् ततः प्रेतपिण्डदानार्थमेकामपरं पि
तामहादि त्रिकपिण्डदानार्थमेकहस्तमितां चतुरस्रां चतुरगुलौच्छितां सैकतां दक्षिणस्रवां पिण्डकां निर्माय तेन मध्ये वा मे न पाणिना
दर्भं पिंजुलीं गृहीत्वा दक्षिणहस्तेन कृत्वा सन्मूलेन सव्ये पगृहीत दक्षिणपाणिना ओं अयं हता इत्यादि पठित्वा दक्षिणग्रंथं वा प्रादे
शम माणां स कदुह्नित्व्यदर्भं पिंजुलीं मुत्तरस्यादि शिद्विमेत् एवं मे वा परपिण्डकायामप्येकारेणा कु र्यात् ततः पूर्वपिं डिकारे वा

परि उंयेरूपाणिप्रतिमुंचमानाऽअसुराऽसन्तः स्वधयाचरन्ति परपुणे निपुणे ये भन्त्यग्निं दृष्ट्वोकां अणुदात्वस्मादिति मंत्रेणांगारं आ
मयित्वा दक्षिणतः द्धिपेत एवमेवापरैरवायामंगारं भ्रामयेत् तत उभयत्रैखाया सुयमूलसकृद्धृनान्दक्षिणागान् कुशान् स्त्रणुयात् ॥
ततः सव्यं कृत्वा उं देवताभ्य इति निर्जपेत् ततोऽप सव्यं कृत्वा पुटकं चतुष्टये जलतिलगंधपुष्पाणि कृत्वा एकं पुटकं वामहस्ते कृत्वा
मोटकादीनां दाय उं अद्या मुकगोत्रयितर मुकगोत्रसपिण्डीकरण आद्वेपिण्डस्थानेऽन्नावेने निस्त्व ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति
पूर्वपिंडिकां छिन्नमूलोपरि अवने जनं दद्यात् ततोऽपरं पुटकं वामहस्ते कृत्वा मोटकादीन्या दाय उं अद्या मुकगोत्रसपिण्डीकरण
तस्य सपिंडीकरणं निमित्तक आद्वेपिण्डस्थानेऽमुकगोत्रपिता महा मुकशर्मन्नावेने निस्त्व ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति
त कुशमूलसन्निधाने पिता महायावने जनजलं दद्यात् ततोऽपरं पुटकं वामहस्ते कृत्वा दक्षिणहस्ते नमो टकादीन्या दाय उं अद्या
मुकगोत्रसपिण्डीकरणं निमित्तक आद्वेपिण्डस्थानेऽमुकगोत्रपिता महा मुकशर्मन्नावेने निस्त्व ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति
स्यास्त त कुश मध्ये प्रपिता हायावने जनजलं दद्यात् ततोऽपरं पुटकं वामहस्ते कृत्वा मोटकादीन्या दाय उं अद्या
तुरमुकगोत्रस्य सपिंडीकरणं निमित्तक आद्वेपिण्डस्थानेऽमुकगोत्रपिता महा मुकशर्मन्नावेने निस्त्व ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति
कुशगोत्रे दद्यात् पिता महायावने जनजलं दद्यात् ततः सर्वकं जनतिलमध्वज्य सहितान्नेन प्रेतं पिंडं सर्वव्यं जनतिलजलमध्वा
ज्यदुत शेषान्नेन पिण्डत्रयं च निर्माय चतुरः पिण्डान् मधुघृताभ्यामभिधार्य प्रथमं प्रेतं पिंडं दक्षिणहस्ते नमो टकतिलजलानि च
दाय उं अद्या मुकगोत्रयितर मुकगोत्रसपिण्डीकरण आद्वेपिण्डस्थाने मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पूर्वपिंडिकायां कुशे परि

भिन्ने पिंडं दद्यात् ततो परमो टका दीनिचादाय उं अद्या मुक गोत्रस्य पितुरमुक प्रेतस्य सपिंडीकरण निमित्तक आह मुक गोत्र पिता महा मुक श
र्मन्नेष पिंडस्वे स्वधेति द्वितीय पिंडिका यां प्रथमावने जनस्थाने पिता महाय पिंडं दद्यात् पुनर्मो टका दीनि पिण्डं चादाय उं अद्या मुक गो
त्रस्य पितुरमुक प्रेतस्य सपिंडीकरण निमित्तक आह मुक गोत्र पिता महा मुक शर्मन्नेष ते पिंडः स्वधेति प्र पिता महाया परवने जनस्था
ने पिंडं दद्यात् पुनर्मो टका दीनि पिंडं चादाय उं अद्या मुक गोत्रस्य पितुरमुक प्रेतस्य सपिंडीकरण निमित्तक आह मुक गोत्र दृढप्रपि
ता महा मुक शर्मन्नेष ते पिंडः स्वधेति दृढप्रपिता महाया परवने जनस्थाने पिण्डं दद्यात् ततः पिता महादि पिंडास्तरण कुश मूले उले
य भाग भुजस्तप्यं त्वितिकरं अस्म्य सव्यं कृत्वा च म्य हर्षिं स्मरेत् ततोऽप सव्यं कृत्वा दक्षिणाभिमुखः पितरमुद्दिश्य उं अत्र पितर्मादय
स्वयया भागमाहवाय सेति पठित्वोत्तराभिमुखो भूत्वा आसंनियम्य भास्वरमूर्तिं पितरं ध्यायन् सुखं दक्षिणां दिशं प्रत्यावर्तयन् उं अ
मीमदंत पितरो यथाभागमाहवायिवेति पठेत् पिता महादीनं हिश्य दक्षिणा मुखः उं अत्र पितरो मादय ध्वं यथाभागमाहवाय ध्वमि
ति पठेत् उत्तराभिमुखो भूत्वा आसंनियम्य भृतुष्ठान् भास्वरमूर्तिं निपिता महादीन्याय न्युखं दक्षिणां दिशं प्रत्यावर्तयन् उं अमीमदंत पि
तरं यथाभागमाहवायिवेति पठेत् ततः प्रत्यवने जनपात्रं वा महस्ते कृत्वा मो टका दीन्यादाय उं अद्या मुक गोत्र पितरमुक प्रेत
सपिंडीकरण आह पिण्डः अत्र प्रत्यवने निस्त्वते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पित्रे प्रत्यवने जनं दत्वा पिता महावने जनपात्रं वा मह
स्ते कृत्वा मो टका दीन्यादाय उं अद्या मुक गोत्रस्य पितुरमुक प्रेतस्य सपिंडीकरण निमित्तक आह पिण्डः मुक गोत्र पिता महा मुक
शर्मन्नेष तस्य वने निस्त्वते स्वधेति पिता महाय प्रत्यवने जनजलं दद्यात् प्र पिता महावने जनपात्रं गृहीत्वा मो टका दीन्यादाय उं अ

आ० द्यामुकगोत्रस्यपितुरमुकमेतस्यसपिण्डीकरण निमित्तकआहृपिण्डेऽमुकगोत्र प्रपितामहामुकशर्मन्त्रप्रत्यवनेनिश्चतेस्वधेति
 वि० प्रपितामहप्रत्यवनेनजन्मदद्यात् ततोऽवशिष्टपुत्रकमादाय मोटकादीनिवादाय उँअद्यामुकगोत्रस्यपितुरमुकमेतस्यसपिण्डीकर
 णनिमित्तकआहृपिण्डेऽमुकगोत्रहृदप्रपितामहामुकशर्मन्त्रप्रत्यवनेनिश्चतेस्वधेति हृदप्रपितामहप्रत्यवनेनजन्मदद्यात्॥
 ततोनीवीबिस्त्रस्य सव्यं कृत्वाचम्य हर्षिष्कृत्वा अयसव्यं कृत्वा वामेन पाणिना धृतं सूत्रं दक्षिणेनादाय उँ एतते पितर्वास इत्युभाभ्यां ह
 स्ताभ्यां पितृपिण्डोपरि सूत्रं धारयेत् पूर्ववत्पुनः सूत्रमादाय उँ नमो वः पितरः शोषाय नमो वः पितरः शोषाय नमो वः पितरः शोषाय नमो
 वः पितरः स्वधाये नमो वः पितरः पितरोद्योगय नमो वः पितरः पितरोद्योगय नमो वः पितरः पितरोद्योगय नमो वः पितरः पितरोद्योगय नमो
 उँ एतहः पितरोवास इति संज्ञं पठित्वा मत्स्येकं पिण्डोपरि सूत्रं धारयेत् ततो मोटकादीन्यादाय उँ अद्यामुकगोत्रपितरमुकमेतस
 पिण्डीकरण निमित्तक आहृपिण्डेऽमुकगोत्रपितामहामुकशर्मन्त्रेतेवासः स्वधेति सूत्रं पिता महायोत्सृजेत् मोटकादीन्यादाय उँ
 अद्यामुकगोत्रस्यपितुरमुकमेतस्यसपिण्डीकरण निमित्तक आहृपिण्डेऽमुकगोत्रप्रपितामहामुकशर्मन्त्रेतेवासः स्वधेति प्रपिताम
 हायोत्सृजेत् पुनर्मोटकादीन्यादाय उँ अद्यामुकगोत्रस्यपितुरमुकमेतस्यसपिण्डीकरण निमित्तक आहृपिण्डेऽमुकगोत्रहृदप्र
 पितामहामुकशर्मन्त्रेतेवासः स्वधेति हृदप्रपितामहापसूत्रमुत्सृजेत् ततः प्रत्येकं पितृपिण्डादिषु गंधपुष्पघृपदीपतांबूलानि दद्या
 तततः पिण्डसमीपे तत्पिण्डशेषानं विवर्ति ततः पिण्डे बुद्ध्यादिकमपनीय हस्तद्वयेन सुवर्णं हजतकुशनादाय उँ शेषमाना इत्यादि
 मंत्रं ह्वयं पठित्वा प्रेतपिण्डं त्रिधा विभजेत् वारहं पंचपाठः ततः प्रथमपिण्डभागमादाय उँ शेषमानाः सुमनसः पितरः यमगृज्येते पांछोकाः

स्वधानमोयशो देवेषु कल्प्यताम् ये समानाः सुमनसो जीवा जीवेषु मामकाः तेषां श्रीर्मधिकल्प्यतामस्मिं ह्येको के शतं सभाः इति
 मंत्रद्वयेन यितामहं पिण्डे नियोजयेत् एवं द्वितीयं पिण्डभागमादाय मंत्रद्वयेन प्रयितामहं पिण्डे नियोजयेत् एवं तृतीयं पिण्डभागमा
 दाय मंत्रद्वयेन वृद्धप्रयितामहं पिण्डे नियोजयेत् ततः प्रेतभागेन सह पिण्डत्रयं प्रत्येकमेकीकृत्य समं वतुलं कुर्यात् ततः प्रेतपूर्व
 कं पितामहादीनुद्दिष्टपिण्डत्रये ऽर्घ्यपुष्पधूपदीपनैवेद्यां बूला निदद्यात् ततः सव्येन देवान् पात्रे ओं शिवा आयः संतु इति ज
 लंदत्वा अपसव्येन पितृवाह्मणहस्ते पूर्वमंत्रेण जलं दद्यात् ओं संत्विति प्रतिवचनम् ततः पितामहाद्यन्नपात्रे शुभ्रप्रत्येकं जल
 दद्यात् अनेनैव क्रमेण ओं सौमनस्यमस्त्विति देवान् पात्रे पुष्पम् ततो ऽपसव्येन पितृब्राह्मणहस्ते अनेनैव मंत्रेण पुष्पम्
 ततः पितामहाद्यन्नपात्रत्रिके ऽनेनैव मंत्रेण प्रत्येकं पुष्पं दद्यात् ततः सव्येनाक्षतं चारिष्टमस्त्विति देवान् पात्रे तंडुलप्रक्षेपः
 ततो ऽपसव्येन प्रेतं आहूपात्रब्राह्मणहस्ते ओम् अक्षतं चारिष्टमस्त्विति तंडुलप्रक्षेपः ततः ओं अस्त्विति ब्राह्मणप्रैतिवचनम्
 पितामहाद्यन्नपात्रे त्रिकेपि प्रत्येकं ओं अक्षतं चारिष्टमस्त्विति तंडुलप्रक्षेपः ततो मोदकादीन्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रस्य पि
 तुरमुकप्रैतस्य पिण्डीकरणनिमित्तकं आहूऽमुकगोत्रस्य पितामहस्यामुकशर्मणो दत्तैतदन्नपानादिकमक्षय्यमस्त्विति
 पितामहायाक्षयोदकं दद्यात् पुनर्मोदकादीन्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रैतस्य पिण्डीकरणनिमित्तकं आहूऽ
 मुकगोत्रस्य पितामहस्यामुकशर्मणो दत्तैतदन्नपानादिकमक्षय्यमस्त्विति मयि पितामहायाक्षयोदकं दद्यात् एव वृद्धप्र
 पितामहायाक्षयोदकं दद्यात् ततः सव्यं कृत्वा कृताजलिस्मरणाः सुमना दक्षिणां दिशं पश्यन् ओं अघोरः पितरः संत्विति पि

तामहादिपिंडत्रयोपरिपूर्वाग्रांजलधारां दद्यात् ओं संत्विति ब्राह्मणप्रतिवचनम् अत्रवारिधाणदानमाचारत् अन्यथा तु पाठमात्रम्
ततः प्राङ्मुखो गच्छेन्नो वर्द्धन्तामिति पठेत् ओं वर्द्धन्तामिति प्रतिवचनम् दातारे नो भि वर्द्धन्तां वेदाः संततिरेव च अद्वाचे नो माव्यगमद्व
द्वेयं च नो सु अन्नं च नो बह्वभवेदतिथींश्च लभे महि यावितारश्च नः संतु मा च याचि प्रकंचन एताः सत्याशिषः संत्वितियाचेत ॥
ओं संत्विति प्रतिवचनम् ततोऽपसंभ्रं कृत्वा पिण्डोपरि सपवित्रं कुशत्रयं दक्षिणग्रामास्तीर्य ओं नमो वाचयिष्ये इति ब्राह्मणवृष्या
त ओं वाच्यतामित्यनुज्ञातः ओं धिन्नेनमः उभ्यतामिति ब्राह्मणवृष्यात् ओं अस्तु नमः इति ब्राह्मणे वदेत् ततो वा महस्नो ह्रुतं जलपात्रं
दक्षिणेनादाय ओं ऊर्ज्ज्वहन्ती रग्नं ह्रुः तम्ययः कीलालम्यारिस्तु तम् स्वधास्य तर्प्यं यत मे पितृ निति पित्रा दीनुद्दिश्य सपवित्रकु
शोपरि दक्षिणाग्रांजलधारां दद्यात् ततो नम्रीभूय पिंडानां प्रायोत्यापयेत् पिंडाधार कुशानुत्सुकं च वह्नौ प्रक्षिपेत् सव्येन देवार्घ्या
नं संचात्य अपसव्येन पित्रा चर्घ्या चाण्युत्तानीकृत्य दक्षिणां दद्यात् ततः सव्येन कुशत्रयं जलं दक्षिणां दद्यात् ततो अद्यामु
कगोत्रस्मपितुरमुकमेतस्य भूपिण्डीकरणनितकश्चाद्देऽमुकगोत्रपितामहं हृद्प्रपितामहं हृद्प्रपितामहानाममुका मुकशर्मणा
श्चाद्देऽसंवंधिनां विश्वे धो देवानां कृतै तच्छ्राद्धं प्रतिष्ठार्थं मिदं हिरण्यमग्निदेवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणां दातु महस्त्वजे
इति प्राङ्मुखऽस्त्वजे त्रैलोक्येऽपसंभ्रं कृत्वा दक्षिणामुखो भोक्तुं तिलजलान्यादाय दक्षिणां चादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्मपितुरमुकमे
तस्य कृतै तत्सपिण्डीकरणश्चाद्देऽप्रतिष्ठार्थं मिदं रजतं च द्रवै तममुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय दक्षिणां तु भूमहं संप्रदेद इति
दक्षिणां पितृ ब्राह्मणैरे दद्यात् ओं स्वस्तीति प्रतिवचनम् पुनस्तथैव दक्षिणां दद्यात् ओं अद्यामुकगोत्रस्मपितुरमुकमेतस्य

सपिण्डीकारनिमित्तक आदे कृतैतदमुकगोत्रपितामहमुकशर्म आह प्रतिष्ठार्थमिदं जतं चंद्रदैवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणा
यदक्षिणादातु महभुत्सजे इति पितामह आह दक्षिणा दद्यात् पुनर्दक्षिणा द्रव्यादिकमादापुं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकमे
तस्य सपिण्डीकारणमिति तत्तदमुकगोत्रप्रपितामहमुकशर्म आह प्रतिष्ठार्थमिदं जतं चंद्रदैवतं यथानामगो
त्राय ब्राह्मणाय दक्षिणादातु महभुत्सजे इति प्रपितामह आह दक्षिणा दद्यात् पुनर्दक्षिणा द्रव्यादिकमादापुं अद्यामुकगोत्रस्य
पितुरमुकमेतस्य सपिण्डीकरण निमित्तक आदे कृतैतदमुकगोत्रद्वद्वप्रपितामहमुकशर्म आह प्रतिष्ठार्थमिदं जतं चंद्रदै
वतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणादातु महभुत्सजे इति द्वद्वप्रपितामह आह दक्षिणा दद्यात् ततः सव्यं कृत्वा ओं विश्वेदे
वाः प्रीयन्तामिति देवविसर्जनं कृत्वा अपसव्यं कृत्वा पितृ आह ब्राह्मणम् ओं निर्ऋं कारं स्वस्मिन् ह्रीतिवदेत् स्वस्तीति तेनोक्ते स्वस्म
स्तु इति पितृ ब्राह्मणं विसृज्य गृहीतपितृ ब्राह्मणं गुह्यं गृहीतो दकपात्रो वह्निर्मंत्रणस्थानमागत्य ब्राह्मणस्यापयित्वा ओ
आमावाजस्य प्रसजो जगम्या देमे द्यावा एथिवी विश्वरूपे आमागन्तां पितरमातरं चामासो मोऽमृतत्वेन गम्यादिति प्रदक्षिणी कु
र्वन् पूर्ववदुदकधारया त्रिर्घेष्टयेत् ततः प्रणम्या द्यौपादाननुव्रज्य प्रदक्षिणी कृत्वा भिवादयेत् ततः सव्यं कृत्वा ओं देवताभ्य इ
ति त्रिर्जपेत् ततो गृहं प्रविश्य सव्यापसव्याभ्यां देवपितृ आह दीपान् पाणिभ्यां निर्वीपयेत् ततः सव्येन पाणिपादप्रक्षालनमाच
मनं च कुर्यात् ततः ओं प्रमादादित्यादि पठित्वा एतत्फलकामो विद्मं सुरेत अपर आह चतुष्टयद्रव्यप्रतिपत्तिं ब्राह्मणाय कुर्या
त् पण्डान् जले प्रतिपादयेत् उच्छिष्टमाज्जनं कुर्यात् वैश्वदेववत्पन्नं तदंशप्रभृतिं त्रिभयान् यथाशक्ति भोजयेत् इति भि

आ० भिलित्वा सहभोजयेत् ॥ इति आह विवेके सपिण्डनपद्धतिः ॥ सपिंडीकरणकालव्यवस्थायामपि वत्सरभ्यन्तरे चैतानि षोडश आह्वानि
 वि० केनचिद्विस्मरणादिना न कृतानि तेन ह्येकोकादश्या तन्मताद्देवो षोडश आह्वानि कर्तव्यानीति मितासरा आह्वपक्षवयोर्लिखितम्
 ४८ युक्तं चैतत् एकोद्विष्टरूप आह्वस्य ह्येकोकादश्या विधानात् एवं चैकोद्विष्टरूपत्वात् अथ चाधिकारिण कृत षोडश आह्वसं कल्पे
 सपिण्डनम कृत्वा विपने कनिष्ठेनावशिष्ट आह्वानिकार्योणीति आह्वप्रदीपः एषु सर्वेषु प्रेत आह्वानि दिषु शेषान् भोजनं कर्तव्यं
 यदा ह देवलः एकोद्विष्टस्य शेषं तु ब्राह्मणाय समुत्सृजेत् तत् परंतु भुंजीत स्वयं मंगल भोजनम् अस्वार्थः प्रेत आह्वार्थं यत्किंचि
 त्साधितं मोदनादितत्सर्वं ब्राह्मणायैव प्रतिपादयेत् नो ह्यारयेत् स्वयं मंगल भोजनं कुर्यात् एष कृपाकसाधितान् भोजनं कुर्यात् एष कृपाकस्य म
 गलस्वरूपत्वात् सपिण्डने पिता महादि आह्व शेषान् सैकपाकसाधितत्वात् प्रेत आह्व शेषान् स्वदेवत्यागः सपिण्डनानंतरं वर्षद्वयं वावत् आह
 दत्त शेषान् स्यापि भोजनं न कर्तव्यम् तथा च आह्वान् भोजननिषेधे शातातयः न व आह्वानं संग्रह भोजनम् नारीणां प्रथमे गर्भमुक्ता
 चाद्रायणं चरेत् चाद्रायणं न व स्याद्दे पराकोमासिके मतः मासत्रयेति ह्यच्छुः स्यात् पाण्यासे ह्यच्छुः एव हि आदिके ह्यच्छुः पादः स्यादेकाहः पुन
 रादिके अत ऊर्ध्वं न दोषः स्यात् शेषस्म च चर्चनं यथा आज्ञन व आह्वमेकादशाह आह्वमग्राभ्याज कालं प्रसिद्धमेवं संग्रह भोजनम् चंद्रसूर्ययोर्
 पराकाले भोजनम् नारीणां प्रथम गर्भसंस्कार भोजनम् आदिके प्रथमं संवत्सरिके पुनरादिके द्वितीयं संवत्सरिके तदुपकरणवस्त्रादि
 ग्रहणं वर्षद्वयेपि कुर्यात् तीति समाचारः स्त्रीभूद्रकर्तृकेऽस्मिन् आह्वे स्वधास्थाने नमः पदप्रयोगः कर्तव्यः स्त्रियः सपिण्डने जीवति पत्योश्च
 आदिभिः सपिण्डनं कार्यम् मृते पत्यौ पतिश्च मृगदिभिः सह मे लनं कार्यम् पतिपुत्ररहितायाः सपिण्डनमेव निषिद्धम् तथा च मार्कण्डेय

पुरणे सपिण्डीकारे तासां पुत्राभावेन विद्यते अत्र पुत्राभावदत्तुपलक्षणम् यतिपुत्राभावे इति द्रष्टव्यम् पतिकर्तकस्य स्त्री सपिंडनस्य विधा-
 नात् एवं सपत्नीपुत्रे विद्यमाने स्त्रियः सपिण्डनं भवति वहीनामैकपत्नीनां यद्येकापुत्रिणी भवेत् सर्वस्तेनैव पुत्रेण पुत्रिण्यामनुव्रवीत् इ-
 तिसपत्नीपुत्रवत्याः पुत्रिणीत्यादिदेशेनापुत्रत्वाभावात् एवं वैवर्णिकजातस्य मूद्रस्य सपिंडनं निषिद्धम् नीयते तु सपिंडत्वे येषां मूद्रकु-
 लोद्भवैः सर्वे मूद्रत्वमायां तियदि स्वर्गजितोपिते इति शंखलिखितवाक्यात् यत्र च सपिंडनं निषिद्धं तत्र ब्रह्मपुराणे क्त षोडशशब्दैः प्रेत-
 त्वविमुक्तिः तथा च ब्रह्मपुराणे नृणां तु त्यक्तदेहानां श्राद्धाः षोडशसंख्यया चतुर्थे पंचमेव नवमेकादशे तथा ततोद्वादशभिर्मसैः श्राद्ध-
 द्वादशसंख्यया कर्तव्यं मुचिभिस्तेषां ततो विमांश्च भोजयेदिति अत्र च मृतकार्येषु मरणदिनावधिकदिनमासादिगणनाच्चतुर्थदिनादि-
 त्वमरणदिनावधिकमेव ज्ञेयम् तथा चाशौचाभ्यंतरेऽपि चतुर्थदिनादिषु श्राद्धं कर्तव्यं अत्र च वर्षे यावत् सपिंडनकालेषु निषिद्धं न सन्न स-
 भवे निषिद्धं न स्मर्त्त सपिंडननिषेधात् तत्रापि ब्रह्मपुराणीय षोडशश्राद्धानि कर्तव्यानीति बहुषु निबंधेषु लिखितम् लोकास्तु निषिद्धं
 न स्मर्त्त सपिंडनकारेण पित्रादिगतकुलदोषाभावात्स्वमात्रगतानिष्टसंभवा न्न सन्नानुरोधं नाचरेति अत्र वीर्याः सपिंडकर्तृकषो-
 डशश्राद्धविधिर्लिख्यते तत्र सपिंडेनां शौचाभ्यंतर एव चतुर्थदिने श्राद्धं कर्तव्यम् तत्र प्रथमतो स्थिसंचयनिमित्तकमेकोदिष्टकृत्वा
 ऽस्थिसंचयं कृते पुनस्तात्वा श्राद्धं कर्तव्यम् तत्र मध्याह्ने शुचिश्चांतो यजमानसर्वेर्णानाहृतं ब्राह्मणं स्नातमावां तं गोमयोपलिप्तायाम्
 उपादृद्भिर्भूमौ गोमूत्रेणापसव्यवत् कृतमंडलायाम् ओं भूभ्ये नम इति निरस्तपुष्पपूजितायामास्त तदस्तिनाग्रकुशत्रयायां ति-
 ष्ठन् स्वागतमितिष्टच्छेत् ओं सुस्वागतमितितेनोक्ते उभावप्युपविशतः ततः पुटके जलं कृत्वा ओं इदं ते पाद्यमिदमुपनीय पात्रब्राह्म-

आ० गपादयोर्दद्यात् ततोऽपसव्यं कृत्वा पुष्यचंदनतांबूला निब्राह्मणाय दत्त्वा ब्राह्मणदक्षिणजानुदक्षिणकरेण स्पृष्ट्वा ओं अद्यामुकगोत्रा
 वि० याः सपिण्डाया अमुकमेतायाश्चतुर्थदिनश्चादृक्करणयभवंत ब्राह्मणमहमत्र ये ओं आमंत्रितोस्मीति प्रवचनम् ओं अन्नो धनेनेत्या
 ५० दिना ओं सर्वो यासविनिर्मुक्तो नैसादिना च नियमान् श्रावयेत् ओं भवितव्यमिति तेनोक्ते जलतिलगंधपुष्पाणि पुष्करैकृत्वा ओं अद्यामु
 कगोत्रे सपिण्डेऽमुकमेते चतुर्थदिनश्चादृक् षपादार्घ्यं स्नेमयादीयेत तवोपतिष्ठतामिति मोदकादिना पादार्घ्यं दद्यात् तत आचम
 नीयजलं नमस्कृत्य जानुनी विस्त्राव्य ओं इंद्रं ते आचमनीयमिष्याचमनीयं समर्पयेत् ततः सत्वेन स्वयमाचम्य तमाचमय्याग्रे कृत्वा
 श्राद्धदेशमागच्छेत् तत्र प्राङ्मुख उपविशेत् ओं सिद्धमिति वदेत् तत्रासनेऽत्रास्वेति ब्राह्मणमंगुशेन गृहीत्वा सकुशे आसने उत्तरा
 भिमुखमुपवेशयेत् पादयोस्तले दक्षिणांगुशं यदद्यात् आसनसमीपे तु तिलतैलेन रक्षादिपंस्थापयेत् ततः ओं अपवित्र इत्या
 दिपठित्वा ओं पुंडरीकाक्षः पुनात्विति कुशत्रयजलेन सर्वाणि श्राद्धीयद्रव्याणि सिंचयेत् ततः कुशत्रयतिलजलान्यादाय ओं अद्या
 मुकगोत्रायाः सपिण्डाया अमुकमेतायाः प्रेतत्वविमुक्तिकाम अद्यादियथाकालं षोडशश्राद्धान्यहं करिष्ये इति संकल्प्येत पुनः
 कुशत्रयतिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रायाः सपिण्डाया अमुकमेतायाः प्रेतत्वविमुक्तिहेतु षोडशश्राद्धान्तर्गतचतुर्थदिन
 श्राद्धमहं करिष्ये इति वदेत् ओं कुरुष्वेति प्रवचनं ओं गायत्री जपमहं करिष्ये इति ओं कुरुष्वेति तत्प्रवचनम् ततः सप्रणवव्या
 हृति गायत्रीं विजपित्वा ओं देवताभ्य इति विजयेत् ततोऽपसव्यं कृत्वा गोदकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रे सपिण्डेऽमुकमेते
 चतुर्थदिनश्चादृक् दमासनं ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामित्यासनमुत्सृजेत् तत ओं अपहृता इत्यादिना श्राद्धदेशे वा मावर्तेन ।

तिलान्विकिरिततत्त आर्यतुनइतिमंत्रं जपेत्ततोऽर्घपात्रेपवित्रं कृत्वा ओं शन्नो देवीरिति जलं तिलोपीति स्वाहांतेन तिलान्वस्त्रातूष्णीं गंधपु
त्रे स्मिपेत्ततोऽर्घपात्रं वा महोत्सोक्तत्वा पवित्रं पात्रं ब्राह्मणकर्त्रे उत्तरगंधत्वा तदुपरि उक्तांतरदत्ता ओं यादिया इति पठित्वा मोटकादीन्यादाय
ओं अद्यामुकगोत्रे सपिण्डेऽमुकमेते चतुर्थ्यदिन आह एष ह स्तार्घसे मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति विमकर्तेऽर्घजलं ददुत्सजेत् ततस्त
दर्घपात्रं पवित्रं सहितं ब्राह्मणायामपार्श्वे ओं सपिण्डायै स्थानमसीति न्युजीकरणम् ततो मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रे सपिण्डे
ऽमुकमेते चतुर्थ्यदिन आह एता निगंधपुष्पधूपदीपतांबूलसिंदूरवासांसिते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति गंधादीनुत्सजेत् ततः
पात्रस्य चतुर्दिशं चतुर्कोणमंडलं कुर्यात्ततः आह्वयान्न व्यंजनाग्रभागं गृहीत्वा छततिलजलसहितं तदन्नं ओं इदमन्नमेतद्र
स्वामि पितृभ्यो नम इति मोटकादिना दद्यात् ततः कराभ्यां तान्न पात्रमादाय तेनानंगृहीत्वा मनःकस्थित्वा सपिंडाय ध्यात्वा भोज
नपात्रे पुरुषतृप्तिस्ममन्नं परिषिष्यात् पुटकांतरेषु व्यंजनानि घृतं जलं चोपनीय अन्नोपरि पुटकादिना हस्ताभ्यां मधु दद्यात् ओ
मधुवाताऋताय ते इति च्यवं मधुमध्वि ति च जपेत् ततो व्यस्मानुत्तानपाणिभ्यामन्नपात्रमालभ्य ओं एषि वीते पात्रमिष्यादि
जपित्वा ओं इदं विष्णुरिति पठन्न मत्तरूपतयान्नं विचिंत्य ओं कृष्णकर्म मिदमिति पठित्वा ओं इदमन्नं ओं इमा आप ओं इदमा
ज्यं ओं इदं कवि रिति पात्रं ब्राह्मणदक्षिणहस्तांगुष्ठमन्नजलं छतन्नेषु निवेश्य ओं अपहृता इत्यादिना न्नोपरि वहुं स्मितान्वि कीर्य
वा मेन पाणिना पात्रमत्यजन् ओं अद्यामुकगोत्रे सपिण्डेऽमुकमेते चतुर्थ्यदिन आह इदमन्नं सोपकरणं ते मया दीयते तवोपतिष्ठता
मित्यन्नमुत्सजेत् ओं भवान्प्राशयत्विति ब्राह्मणाय जलं गंडुषं दद्यात् ततो गार्ग्यमीमधुवाता इत्यादि च्यवं ओं मधुमधुमध्वि ति च ज

पित्वा ओं अन्नहीनमित्यादिपठित्वा ओं यथासुखं नुषस्वेति ब्राह्मणं वृथात् ब्राह्मणो वा मे न पाणिना यात्र मत्सजन्तों कार्पुर्वै भुञ्जीत तल्ल
 क्रोधादिकं वर्जयेत् व्यंजनाद्यर्थं हस्मादिना संज्ञा मपि न कुर्यात् आढकर्तृदभेदासीनो गयत्री मधुघातादिकं जपेत् ब्राह्मणं गाय
 त्री मनुश्चावयेत् ओं ह्यनुष्वयाज इत्यादि स्तोत्रं चानुपठेत् भूमौ तिलान्विकीर्य ब्राह्मणं सपिंडं रूपतया ध्यायेत् ओं उदीरतामित्यादि
 मंत्रान् ओं सहस्रशीर्ष इत्यादि पुरुषसूक्तं ओं आमुः शिशान इत्यादिकं मंत्रं तिरथं मन्या निच शत रुद्रेयं रुचिस्तव भर्तृनीति पवित्राणि ज
 पेत् ततः ओं न मस्तुभ्यं विरूपाक्षेत्यादि श्लोकं मपि पठेत् वीणादिभिः ब्राह्मणं हर्षयेत् ॥ व्यंजनं गुणानुक्तीर्तयन् मंदं मंदमुपनयन् ब्रा
 ह्मणं भोजयेत् ततः संतप्तं ज्ञात्वा उच्छिष्टं सन्निधावास्तु तदंक्षिणाग्रकुशत्रयां भूमिं प्रोक्ष्य मधुतिलैस्तव्यं जनयुतं मन्त्रं जलेनास्त्रा
 व्य ओं अनग्निदग्धादिति मंत्रेण कुशेष परिअन्नं विकिरेत् ततः सव्यं कृत्वा चम्य विष्णुस्मरेत् अपसव्यं कृत्वा इदं ते प्रत्योपाशानमि
 ति जलगंडं ब्राह्मणाय वत्वा ओं स्वदितमिति एच्छेत् ओं सुस्वदितमिति नेक्ते ओं पिंडं महं करिष्य इति एच्छेत् ओं कुरुष्वेत् सनुज्ञाते ह
 समाचर्य मितां पिंडिकां मृत्तिकामयीं निर्मय तन्मध्ये प्रादेशं मितारं रेखां वा मे न पाणिना दर्भं पिंजुलीमादाय हस्ताभ्यां गृहीत्वा तन्मू
 लेन दक्षिणाग्रं रेखां कुर्यात् दर्भं पिंजुलीमुत्तरस्यां दिक्षिप्तेत् यरूपाणीति तत्रां गारभ्रामणं कृत्वा गारं दक्षिणस्यां दिक्षिप्तेत् रेखा
 परिउपमूलं सकृत् क्षूनां कुशान् दक्षिणाग्रानासीर्य सव्यं कृत्वा ओं देवताभ्य इति विजपेत् अपसव्यं कृत्वा जलतिलगंधपुष्पाणि पुट
 के कृत्वा वा महस्तेन तमादाय दक्षिणहस्तेन मोटकादीन्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रे सपिंडेऽमुकं प्रेते चतुर्थ्यं दिनं प्राद्विंशं स्थाने च
 वने निस्वते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति कुशमध्येऽवने जनं दद्यात् ततो मोटकादीन्यादाय पिंडं चादाय ओं अद्या मुकगोत्रे स

पिंडेऽमुकप्रेतेचतुर्थदिनश्चाह एष पिण्डस्तेमयादीयतेतवोपतिष्ठतामिति कुशमध्ये पिण्डं दद्यात् तत आस्तु तं कुशमूले करमोक्ष
संब्यं कृत्वा चम्य हरेत्स्वा ओं अत्र स पिंडे मादयस्व यथाभागमाहवायस्वेति दक्षिणमुखः पठेत् तत्तद्वदः मुखी भूयश्चासंनियम्य ॥
भास्वरमूर्तिध्यायन् ओं अमीमदंत स पिंडे यथाभागमाहवायि हेति पठन् मुखं प्रत्यावर्तयेत् मोदकादीन्यादाय वामहस्ते चनेजन
पुष्कंधत्वा ओं अद्यामुकगोत्रेऽस्य पिण्डेऽमुकप्रेतेचतुर्थदिनश्चाह त्रयस्य वने निश्च ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पिंडोप
रिप्रत्यवनेजनं दद्यात् ततो नीवी विसृज्य परिधाय संबं कृत्वा चामैत् अपसंबं कृत्वा वामेन पाणिनो हृतं सूत्रं दक्षिणेनादा
य ओं एतत्ते स पिंडे वास इति पिंडोपरि हस्ताभ्यां दद्यात् मोदकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रे स पिंडेऽमुकप्रेतेचतुर्थदिनश्चाह पि
ण्डे एतद्वासस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति सुतुज्जेत् ततो गंधपुष्पधूपदीपतांबूलैः पिंडमर्चयेत् पिण्डशेषानं पिंडसमीपे वि
क्षिरेत् ओं शिवा आपः संत्विति आचांतं ब्राह्मणकरं जलदानं ओं संत्विति प्रतिवचनम् ओं सोमनस्य मस्त्विति पुष्पम् ओं अस्त्वि
ति प्रतिवचनम् ओं अस्तं चारिश्मस्त्विति तदुलदानं ओं अस्त्विति प्रतिवचनम् मोदकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रायाः स
पिण्डाया अमुकप्रेतायाश्चतुर्थदिनश्चाह दत्तैतदन्नपानादिकमुपतिष्ठतामित्यस्योदकदानं ब्राह्मणकरं दद्यात् ओं उपति
ष्ठतामिति प्रतिवचनम् ततः संबं कृत्वा सुमना समनना दक्षिणां दिशं पश्यन् ओं अधारं स पिंडास्त्विति पूर्वो ग्राजलधारं दद्या
त् ओं अस्त्विति प्रतिवचनम् पूर्वाभिमुखो भूत्वा ओं गोत्रं नो वर्द्धतामित्याशिषं ब्राह्मणं याचेत् ओं वर्द्धतामिति तेनोक्ते ओं दाता ए
वो भिवर्द्धतामित्यादिनाशीः प्रार्थनम् ओं संत्विति प्रतिवचनम् अपसंबं कृत्वा पिंडोपरि सपवित्रं कुशनास्तीर्थं दक्षिणाग्रम्

आ० ओं न भो वाचमि ष्ये इति ब्राह्मणं ब्रूयात् ओं वाचमि तस्युक्तं ओं सपिण्डायै नमः उच्यते मिति वेदे तं ओं असु नम इत्युक्ते पुनर्कादि स्थितं जलं
 वि० हसाभा मादाय ओं ऊं ऊं व ह नौ रिति मंत्रेण सपवित्र कुशे परिदक्षिणाग्रवाभिधारां दद्यात् ततो नम्रीभूय पिंडमाग्रायो त्यापये
 ५२ त् पिंडाधार कुशानुलुप्तं च व ह नौ निःक्षिपेत् अर्घपत्रमुत्तानीकृत्य ततो मोहकादिकं दक्षिणाद्रव्यं वादाय ओं अद्यामुक्तं गोत्रायाः सपि
 डाया अमुक्तं प्रेतायाः कृतैस्तच्चतुर्थं दिनं श्राद्धं प्रतिष्ठार्थं मिदं जतं चंद्रदेव तममुक्तं गोत्राया मुक्तं शर्मणे ब्राह्मणाय दक्षिणां तुभ्य
 मंहं संप्रदं दे इति दद्यात् ओं निरंकारं स्वस्ति ब्रूहीति ब्राह्मणं वदेत् स्वस्मीति ब्राह्मणेनोक्ते स्वस्त्यसु इत्युक्त्वा ब्राह्मणहस्तागु
 ष्ठं ह्रीत्वेत्यामयेत् तं गृहीत्वा जलपात्रं च गृहीत्वा निमज्जणस्थाने स्थापयेत् ओं आमावाजस्य प्रसवो जगम्या दे मे द्या वा षष्ठि
 वीविश्वरूपे आमागंतां पितरमातरा चामासो नोऽमृतत्वेन गम्यादिति मंत्रेण वाभिधाराया ब्राह्मणं त्रिवेदयेत् प्रणम्या हो
 पादाननुब्रज्य प्रदक्षिणीकृत्य नमस्कुर्वात् तत उपविश्य तत्रैव सव्यं देवताभ्य इति त्रिजं पेत ततः श्राद्धं देशमागत्य पाणिभ्यां
 दीपं निर्वाप्य सव्यं कृत्वा हस्तौ पादौ प्रक्षाल्या चम्य तत्तु ओं प्रमादादित्यादि पठित्वा श्राद्धपूर्तिकामो विष्णुस्मरेत् पिण्डादिकं
 जले क्षिपेत् उच्छिष्टापनयने कुर्वात् दशप्रभृति श्रौत्रियान् भोजयेत् त्वंधुभिर्मिलित्वा स्वयं भुंजीत अनेनैव प्रकारेण पंचम
 दिने पंचमदिनं श्राद्धं नवमदिने नवमदिनं श्राद्धं एकादशदिनं श्राद्धं कुर्यात् चतुर्थदिने विगोत्रो यक्षि श्राद्धं क
 र्ततदा तस्यां शौचांत द्वितीयदिनत्वात् तत्र श्रयादानं च न पुरुषदानं दंपतिपूजनं हवोत्सर्गं कपिलादानं निकुर्यात् सपिंडो यदि श्राद्धं क
 र्ततदा तेनैकादशहोऽं शौचांत द्वितीयदिने श्रयादानं दंपतिपूजनं हवोत्सर्गं दिकं च कर्तव्यं भवतीति अनेनैव प्रकारेण प्रथममासगार

भ्यद्वादशमासपर्यन्तमिति मासशेषे सति स्याद्देवप्रथममासिक द्वितीयमासिक तृतीयमासिक चतुर्थमासिक पंचममासिक षष्ठमासिक सप्तममासिक अष्टममासिक नवममासिक दशमासिकैकादशमासिक द्वादशमासिकानि कर्तव्यानीति अधिकमाससंभवे त्रयोदशमासिकानि कर्तव्यानि अस्मिन् ब्रह्मपुराणीयकाल्ये मासिकानामपहृष्यकारणं न भवति प्रमाणाभावादिति ॥ इति श्री आह्विवेके मध्यक्रियापरिच्छेदस्तृतीयः ३ ॥ अथापात्रकैको द्विष्ट आह्वप्रयोगः ॥ तत्र पूर्वदिने कृतनियमः आह्वदिने प्रातर्वस्त्रयुग्मेन कृतस्नानः पंचगव्योपलेपनज्वलदंगारभ्रामणगौरमृतिकाच्छादनेः आह्वभूमिसंस्कारं कृत्वा च त्रिदिनां वेष्टयित्वा तिलगौरसर्षपैरवकीर्ण्य पित्रासनस्थानाह्वमभागे आह्वदेयवस्तून् स्यासाद्य कृतस्नानादिर्मध्याह्ने शुचिः शुक्लद्विवासाः पादौ प्रक्षाल्या च ग्न्य आह्वे दशमागच्छेत् तत्र स्वयंपाकं कुर्यात् सपिण्डस्त्रीद्वारा वा पाचयेत् ततः पाके हते रक्षादीयं निधाय पुनरग्न्यमाडगृह्य उपविशेत् तत्र अन्यकृतेषां के सिद्धमिति एष्टु ओं अपविन्नः पवित्रो वे स्यादि ओं पुंडरीकाक्षः पुनात्विति पठित्वा कुशत्रयजलैः आह्वे सून्यभिषिंचेत् ततः कुशत्रयतिलजलान्यादाय ओं अद्या मुकमासीयामुकपक्षीयामुकतिथौ अमुकगोत्रस्य पितुरमुकशर्मणः सावत्सरिकैको द्विष्ट आह्वमहं करिष्ये इति संकल्पं कुर्यात् ततो गायत्रीं विज्रियित्वा ओं देवताभ्य इत्या दिविर्जयेत् ततोऽपसंभ्यं कृत्वा दक्षिणामुखः पातितवामजानुः मोरकादीन्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रस्य पितुरमुकशर्मणः सावत्सरिकैको द्विष्ट आह्वे दशमासनं ते स्वधेति पूर्वाय कल्पितं मोरकरूपमासनं तिलजलमोक्षितं दक्षिणाग्रं पितृतीर्थे नोत्सजेत ओं अपहृतं ते स्यादिना भोजनपात्रे तिलान् विकीर्य ॥ ओं आयंतु न इत्यादि पठित्वा ततोऽर्घ्यकरणम् ॥ पुढकादौ दक्षिणाग्रं पवित्रं धत्वा ओं शन्नो देवीरिति मंत्रेण जलं प्रक्षिप्य ओं तिलोर्म

आ० तितिलानप्रक्षिप्य गंधपुष्पे तूष्णीं क्षिपेत् ततोऽर्घपात्रं वामहस्ते कृत्वा भोजनपात्रे पवित्रमुत्तर्गं ग्रथत्वा तदुपरि उदकानां रंदत्वा उं या
 वि० दिव्यादुति यदित्वा उं अद्या मुकगोत्रपितरमुकशर्मनं सांवत्सरिकैकोद्विष्टादृष्टहस्तार्घः स्वधेति पवित्रोपरि जलं यथापतितमे
 ५३ वमुत्सृजेत् ततः पवित्रयुतं तदर्घपात्रमवशिष्टजलयुतमेवासनवामभागे उं पित्रे स्थानमसीति नुजो कुर्यात् दक्षिणादानप
 र्यन्नं नोद्वेत् न चालयेत् ततो गंधादि दद्यात् ततो मोटकतिलजलान्यादाय उं अद्या मुकगोत्रपितरमुकशर्मनं सांवत्सरिकै
 कोद्विष्टादृष्टहस्तार्घः स्वधेति गंधादीन् दद्यात् ततो जलेन भोजनपात्रासनयो
 श्वतुर्द्विशं मंडलं कृत्वा सव्यजनं स धत्ततिलजलमन्नं किंचिद्ग्रागमुद्धृत्य मोटकादिना उं इदमन्नमेतद्भस्वामिपितृभ्योनमः
 इति भूस्वामिने नमं दद्यात् ततः सिद्धमुष्णमन्नं रजतादिपात्रस्य करं भावादय पितरं ध्यापन् मंदं मंदं परि वैषणं कुर्यात् ततः पु
 रुषाहारं क्षममन्नं परि विष्य यथासंभवं व्यंजनमन्नं जलं छत्तं च पात्रांतरस्य तत्रोपनीय अन्नमधुना भिघार्य उं मधु द्यातेत्यादि ३
 च मधुमधुमध्वित्ति च जपित्वा पात्रमालभेत् ततः सव्येन हस्तेन पात्रं पश्चिमभागे स्पृशन् तदुपरि गतदक्षिणहस्तेनाधोमुखेन पूर्व
 भागे पात्रं स्पृशन् उं एषि वीते पात्रमित्यादि उं इदं विष्णुरित्यादि उं कृष्णकव्यमिदं रक्षमदीयमिति पठित्वा चामेन पाणिना पात्रं
 स्पृशन्नेव दक्षिणं पाणिमुद्धृत्य उं इदमन्नं उं इमा आपः उं इदमाज्यं उं इदं दं कविरित्यन्ने जले छत्ते पुनरन्ने चांगुष्ठं निक्षिप्य उं अपह
 तेत्यादि नानोपरितिलान्विकीर्य मोटकतिलजलान्यादाय उं अद्या मुकगोत्राय पित्रेऽमुकशर्मणे सांवत्सरिकैकोद्विष्टादृष्टहस्तार्
 नं सोपकरणं स्वधेत्सृजेत् ततो वामहस्तमप्युद्धृत्य उं अन्नं हीनमित्यादि पठित्वा उं गायत्रीं त्रिजपेत् कुशेषूपविश्य उं मधुवातेत्या

विजयेत्ततः कृणुष्वपाजद्व्याद्यारक्षोघ्नीर्नृचोजपित्वाभूमौतिलान्विकीर्षं पितरंध्यात्वा ओंउदीरतामवरद्व्यादिपित्तमंत्रान् स
 हस्रशीर्षोद्व्यादिपुरुषसूक्तम् ओंआमुः शिशानद्व्यादिकमप्रतिरथंचजयेत् यथाशक्त्यान्यान्यपिपवित्राणिजयेत् रुचिसवादी
 निचजयेत् ओंनमस्तुभ्यं विरूपाक्षनमस्तेनेकचक्षुषे नमः यिनाकहस्तायवज्रहस्तायवैनम इतिपठित्वा उच्छिष्टसमिपेदप्ति।
 गार्ग्यकुशत्रयमास्तीर्य जलेनसित्वा किंचिदन्नं सद्यततिलं जलसित्तमादाय ओंअनग्निदग्धाद्व्यादिमंत्रस्यफलमुद्दिश्य कुशो
 परिअन्नं विकिरेत् ततः सव्यंकृत्वा ॥ चम्पुहं रिस्तृत्वा गार्ग्यं मधुवाताद्व्यादिकं मधुमधुमधित्तिचजयेत् ततोऽपसव्यंकृत्वा ह
 स्तमात्रचतुरंगुलोच्छ्रितदक्षिणक्षत्रपिण्डिकायां प्रादेशमात्रं परिमाय दर्भपिंजुल्यादक्षिणंगुष्ठतज्जनीधत्तमूलयावानह
 स्ताबुष्टतर्जनीधत्तोपरिभागया ओंअपहताऽअसुररक्षां सिवेदिषदद्विति प्रादेशमात्रमुद्दिश्य दर्भपिंजुलीमुत्तरस्यां दिशि
 त्यजेत् ओंयेरूपाणीत्यादिनां गार्भ्रामयित्वा अंगारंदक्षिणस्यां क्षिपेत् ततस्तत्र च्छिन्नमूलकुशत्रयमास्तीर्य सव्यंकृत्वा देवता
 भ्य इति त्रिर्जयेत् ततः अपसव्यंकृत्वा तिलजलंगंधपुष्पाणि पुटके कृत्वा पुटकं चामहस्ते घत्वा मोटकं तिलजलान्यादाय ओंअ
 द्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन् सांवत्सरिकैकोदिष्टश्चाह्वं पिंडस्थानेऽत्रावने निक्ष्वते स्वधेति छिन्नमूलकुशोपरि अर्चने जनं द
 द्यात् किंचिज्जलं पुटके ऽवशेषयेत् ततः तिलजलव्यंजनघत्त मिश्रैरनैः पिंडं विल्वापमं निर्माय मधुघत्ताभ्यामभिघार्य
 मोटकं तिलजलसहितमादाय सव्योपगृहीतदक्षिणहस्तेन ओंअद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन् सांवत्सरिकैकोदिष्टश्चाह्वं
 एषते पिण्डः स्वधेति छिन्नमूलकुशोपरि पिंडं दद्यात् ततः कुशमूलेन तूष्णीं करं प्रोक्ष्य सव्यंकृत्वा हिरं स्मत्वा अपस

ॐ अत्र पितरमादयस्त्वयथाभागमाह्वयस्वेति पठित्वा उत्तरं भिक्षुस्वीभूयश्चासंनियम्य पितरं ध्यायन् पुन
 र्दक्षिणाभिमुखो भवन् ॐ अभीमदन्न पितर्यथाभागमाह्वयस्वेति पठेत् ततः पूर्वदत्तावशिष्टजलमुत्तमस्य वने जनजलपा
 त्रमादाय ॐ अद्यामुकगोत्र पितरमुकशर्मन् सांवत्सरिकैको द्विष्टश्चाद्वेपिंडेः त्रयस्य वने निक्ष्वेते स्वधेति पिंडोपरि प्रत्यवने
 जनं दद्यात् ततो नीवीं विसृज्य सव्येनाचम्यापसव्यं कृत्वा वामेन पाणिना सूत्रमादाय दक्षिण करेण धृत्वा ॐ नमस्ते पितरसा
 य नमस्ते पितः शोषाय नमस्ते पितर्जीवाय नमस्ते पितः स्वधायै नमस्ते पितर्घोराय नमस्ते पितर्मन्यवे नमस्ते पितः पितर्नमस्ते
 गृहान्नः पितर्देहि स तस्ते पितर्देष्टु इति पठित्वा ॐ एतं ते पितर्वास इति पिंडोपरि सूत्रं दद्यात् ततो मोदकं तिलजलान्यादाय ॥
 ॐ अद्यामुकगोत्र पितरमुकशर्मन् सांवत्सरिकैको द्विष्टश्चाद्वेपिण्डे एतं ते वासः स्वधेति सूत्रमुत्सृजेत् ततः पितरमुद्दिश्य पिंडे
 तूष्णीं गंधपुष्पधूपदीपतांबूलानि दद्यात् ततः शिवायः संत्विजलम् ॐ सौमनस्य मस्त्विति पुष्पम् ॐ असंतं चारिष्ट मस्त्वि
 त्ति तंडुलान् भोजनपात्रे स्मिपेत् ततश्च मोदकं तिलजलान्यादाय ॐ अद्यामुकगोत्रस्य पितरमुकशर्मणः सांवत्सरिकैको द्विष्टश्चा
 द्वेदतै तदन्नपात्रादिकं मस्य मुयति हतामित्यस्योदकं दद्यात् ततः सव्यं कृत्वा दक्षिणामुखः ॐ अघोरः पितास्त्विति पिण्डोप
 रि पूर्वग्रांजलधारं दद्यात् ततः पूर्वाभिमुखः कृतांजलिः सुमनाः ॐ गेजं नो वर्द्धतां दातारो नो भिवर्द्धतां वेदाः संततिरेव च अद्या
 च नो माव्यगमद्वहुदं यंच नो स्तु अन्नं च नो बहु भवेदतिथींश्च लभेमहि या पितरश्च नः संतु माचयाचिष्मकंच न एताः सत्या आ
 श्रियः संतु इत्याशीः प्रार्थनं कृत्वा अपसव्यं कृत्वा सपवित्रकुशत्रयं दक्षिणाग्रं पिण्डोपरि धृत्वा ॐ ऊर्जं ब्रह्मतीरभृतमिति

मंत्रेण कुशोपरि दक्षिणांगं जलधारं दद्यात् तो न म्री भूय पिण्डमाग्रायोऽथापयेत् पिण्डाधारकुशानुलुम्कं च वद्मोक्षिपेत् अर्घ्यपात्रमुता
 नीकृत्य दक्षिणां दद्यात् तथा भोटकादीन्यादाय रजतं च ओं अद्यामुक्तं न स्य पितुर्मुक्तं शर्मणः कृतं तत्संवत्सरिकैको हिष्ठ आह प्र
 तिषार्थं मिदं रजतं च द्रुदेवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणां दानु महमुत्सजे यद्युपस्थितं रजतं न भवति तदारक्तिकाभित
 रजतं च द्रुदेवतमिति च प्रादिवाक्यं कर्तव्यं इदं पदं न दातव्यमिति शेषः ॥ ततः ओं अभिरम्यतामिति विसर्जनम् ततः सचं कृत्वा देवा
 ताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च नमः स्वाहायै स्वधायै नित्यमेव नमो नम इति त्रिः पठेत् ततोऽप्यसचं कृत्वा पाणिभ्यां दीपयति
 वीपचेत् ततो ह स्तोपादौ प्रक्षाल्य सचं कृत्वा च भ्य ओं ब्रह्मणे स्वाहा ओं प्रजा ओं गत्याभ्यः स्वाहा ओं कश्यपाय स्वाहा ओं अनुमत
 ये स्वाहा ततो हुतशेषानेन वलिदानं ओं पर्जन्याय नमः अद्यो नमः एषिद्ये नमः उदकं संधात्रे नमः विधात्रे नमः हार्ययोः वाय
 वे नमः इति प्रतिदिशं ओं भ्रातृभ्यो नमः ओं अवाच्ये नमः ओं प्रतीच्ये नमः ओं उदीच्ये नमः प्रति ओं ब्रह्मणे नमः ओं अंतरिक्षायः सूर्याय ॥
 इति मध्ये ओं विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः ओं विश्वेभ्यो भूतेभ्यो नमः ओं उषसे नमः ओं भूतानां पतये नमः इत्युत्तरे तरं ततः प्राचीनावीती दक्षि
 णाभिमुखः याति तत्त्वामजानुः पितृतीर्थेन दक्षिणस्यां दिशि ओं पितृभ्यः स्वधानमः इति दद्यात् ततो वलिशेषान्नलिप्तप्राचं प्रक्षाल्य
 यक्ष्मे तत्ते निर्धेन नमः इति चायव्यां दिशि दद्यात् देवामनुष्याः पशवो वयांसि सिद्धाः सयसो रगदैत्यसंघाः प्रेताः पिशाचास्तपुवः
 समस्मां ये चान्नमिच्छंति प्रयागदत्तम् पिपीलिकाः कीटपतंगकाद्याः शुभुक्षिताः कर्मनिबंधवद्धाः प्रयांतु ते तत्प्रिमिदं मयान्न
 तेभ्यो विरुष्टमुखिनो भवंतु येषां न मातान् पितान् वंधुर्न चान्नसिद्धिर्न तथान्नमस्ति तत्तत्प्रयेन्नं भुवि दत्तमेतत्तेषां तत्प्रिमिदं

तं जुहोमि स्वाहा ओं इदं विष्णुर्विचक्रमेने धानिदधे पदम् समूहमस्य पा० सुरे ओं कृष्णकच्यमिदं क्षमदीयमिति यठे त ततो दक्षिणहस्तमु
 त्स्मरेत्तदंगुष्ठं ओं इदमन्नमित्यन्ने ओं इमा आप इति जले ओं इदमायमिति घृते ओं इदं कविभिरिति पुमान्ने निने शयेत ओ अपहताः असुराः सा
 ० सिवेदिषद्वयने तिलान् सिपेत् ततो मोदकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रायैः मुकदेव्ये सावत्सरिकैः कोद्विष्टा इदमन्नसो
 पकरणैस्त्वधा इत्यन्नमुत्सृजेत् ततः पात्रं त्यजेत् ओं अन्नहीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च यद्भवेत् तत्सर्वमच्छिद्रमस्त्विति पठित्वा गायत्री
 त्रिर्जपित्वा कुशेषूपविश्य ओं मधुवातेति जपेत् ततः कृणुष्व पाजद्वयाद्याः सोम्री ऋचोजपेत् तिलान् भूमौ विकीर्य मातरं ध्यात्वा ॥
 ओं उदीरतामवरद्वयादिपित्र्यमंजान् सहस्रशीर्षे त्यादि पुरुषस्तुम् ओं आसुः शिशान इत्यादिकमप्रतिरयं अन्यानि च मंत्राणि जपे
 त् ततः उच्छिष्टसमीपे कुशत्रयमालीर्य जले नम्रोऽस्य सव्यं जनमन्नं स घृतं स तिलं जलमोक्षितमादाय ओं अवग्निदग्धाये जीवाये यद
 ग्धां कुले मम भूमौ दत्ते न तप्यन्तु तन्नायांतु पंगं गतिमिति कुशोपरि अन्नमुत्सृजेत् ततः सव्यं कृत्वा चम्य हरिं स्मृत्वा गायत्री मधुवा
 तेति च जयेत् अप सव्यं कृत्वा वेदिकां कृत्वा पिण्डस्थाने प्रादेशमात्रं ओं अयहताः असुराः ० सिवेदिषद्व इति मंत्रेण दर्भं पिंजुत्या
 उच्छिरेत् दर्भं पीजुलीभैः शम्यां सिपेत् ततः ओं ये रूपाणि प्रतिमुञ्चमानाः असुराः संतः स्वधया चरन्ति पणपुरे निपुरे ये भरत्यग्निप्रश
 ह्नौ काव्यगुदाय स्मृद्दिति मंत्रेण रेखायामंगारं भ्रामयित्वा दक्षिणस्यां दिशि स्मृजेत् ततस्तत्र छिन्नमूलकुशनालीर्य सव्यं कृत्वा देव
 ताभ्य इति त्रिजपेत् ततोऽप सव्यं कृत्वा पुनर्केजलतिलपुष्पगंधान् कृत्वा मोदकतिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रे मातरमुकदे
 विसावत्सरिकैः कोद्विष्टा इति पण्डस्थानेऽत्रावने निस्वते स्वधेति छिन्नमूलकुशोपरि अवने जनं दद्यात् ततस्मिलघृतसहितानेन

पिण्डं कृत्वा मधु घृताभ्यामभिघार्य मोदकतिलजलपिण्डादाय ओं अद्यामुकगोत्रे मातरमुकदेविसंवत्सरकैकोटिष्टमादृष्टतेपि
 षडस्वपेति पिण्डं सम्योपगृहीत्वा दक्षिणहस्तेन कुशोपरि दद्यात् ततः कुशमूले करं प्रोक्ष्य सव्यं कृत्वा द्विचम्य हस्तिं त्वा अपसव्यं कृ
 त्वा दक्षिणामुखः ओं अत्र मातमीदृश्यस्व यथाभागमाहवायस्वेति पठेत् उदङ्मुखीभूय स्वासं मातरं ध्यायन् पणवर्तमानः ओं अमीमदत्ता
 माता यथाभागमाहवायि हेति पठेत् ततोऽवने जनावशिषजलसहितं पुटकमादाय मोदकतिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रे मातर
 मुकदेविसंवत्सरिकैकोटिष्टमादृष्टित्त्वं प्रत्यवेनेति स्वते स्वधा इति प्रत्यवेने जनं दद्यात् ततो नीवी विसं सव्यं कृत्वा चम्य अप
 सव्यं कृत्वा वा मेनया गिना धृतं सूत्रं दक्षिणेन चादाय ओं नमस्ते मातामसाय नमस्ते मातर्जीवाय नमस्ते मातः स्वघात्रे
 नमस्ते मातर्घोराय नमस्ते मातर्मन्यवे नमस्ते मातर्मतर्नमस्ते गृहान् लोमातर्देहि स तस्ते मातर्देष्टु इति पठित्वा एतत्ते मातर्वास इति मंत्रेणा
 पिण्डोपरि सूत्रं धत्वा मोदकतिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रे मातरमुकदेविसंवत्सरिकैकोटिष्टमादृष्टते एतत्ते वासः स्वधेति स्तन
 मुत्सृजेत् ततः पिण्डं धूप्य धूपदीपतां बूला निनृष्णीदत्वा ओं शिवा आपः संस्विति जलं ओं सौमनस्य गस्त्विति पुष्पमुं ओं अक्षतं वारिष्ट
 मस्त्विति तं दुलाम् भोजनपात्रे निक्षिपेत् ततो मोदकतिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्राया मातुर्मुकदेव्याः संबत्सरिकैकोटिष्टमा
 दृष्टे दत्ते तदन्नादि कमहोममुपतिष्ठतामित्यस्योदकमुत्सृजेत् ततः सव्यं कृत्वा दक्षिणामुखः ओं अघोरमातास्तु इति पिण्डोपरि पृ
 ष्ठां जलधारं दद्यात् ततः पूर्वोभिमुखः कृतांजलिः ओं गोत्रं नो वर्द्धतां दातांशे नो भिर्वर्द्धताम् वेदाः संततिरेव च अह्ना च नो गाय गम
 द्बहुदेयं च नो स्त्विति अर्चनं च नो बहुभवेदतिथीन्मूलभेमहि याचितारश्च नः संतुमा च याचि अर्कं च न एताः सत्या आशिषः संतु इत्या

श्रीः आर्थं कुर्वन्त ततोऽपसं कृत्वा सपवित्रकुशत्रयं पिंडोपरि आसीर्य जंजलीं हनीरन्तं घृतं पयः कीलालं परिस्तुतम् स्वास्थ्यतर्प
 यतमेमातरमिति कुशोपस्त्रिंक्षिणाग्रं जलधारां दद्यात् ततो नम्रीभूय पिण्डमाघ्रायो स्यापयेत् पिण्डाधारकुशानुस्तु कंच हौ निक्षिप्या
 र्धपात्रमुत्तानीकृत्य दक्षिणं दद्यात् ततो मोदकतिलजलान्यादाय ओं प्रद्यामुकगोत्रायामातुरमुकदेव्याः सांवत्सरिकैर्कोटिद्विष्टा
 द्भ्रष्टिष्ठार्थं रक्तिकापरिमितं जतंचंद्रदेवं तं यथानामगोत्राय ब्राह्मणयदक्षिणां दातुमहमुत्सजे इति यथावैभवं दद्यात् ओं अ
 भिरम्यतामिति विसर्ज्य नम्रततः संवत्सरां ओं देवताभ्य इति विजयेत् ॥ ततोऽपसं कृत्वा हस्ताभ्यां दीपं निर्वप्य हस्तौ पादैः प्रक्ष
 ल्य सव्येनाचम्य ओं प्रमादास्तुर्वतां कर्ममच्यवेताधरेषु यत् स्मरणादेव तद्विष्णोः संपूर्णस्यादिति श्रुतिरित्युक्ता आह संपूर्णैर्कोमो
 विष्णुस्मरेत् ततः आर्क्षयवस्तूनि ब्राह्मणाय प्रतिपादयेत् जले वा क्षिपेत् तत इष्टैः सह शेषभोजनम् एवं पत्न्यादिभ्रातृपत्न्यादि
 संवंधिना मोहनेनैव विशेषः शस्त्रादिहतनिमित्तकैः एकोद्विष्ट एष एव प्रयोगः सांवत्सरिकपदं तत्र न दातव्यम् तद्यथा आश्विन
 वृश्चिकचतुर्दश्यातिथयामुकगोत्रायामातुरमुकदेव्या एकोद्विष्ट आह मंहं करिष्य इति संकल्पं कुर्यात् ओं अद्यामुकगोत्रे मातुरमुकदेवि
 एकोद्विष्ट आह इदमासनं ते स्वधा इत्येवमाद्युत्सर्गवाक्यम् इत्येकोद्विष्ट प्रयोगः ॥ अथ स्त्रीकर्तृक आह प्रयोगः ॥ स्नाता शुक्लवस्त्र
 युगधारिणी मध्याह्ने सुसमावृता यज्ञगव्योपलेपितं ज्वलदंगारशोधितं गौरमृत्तिकाछादितं यथा प्रादेशासादितं आदी यद्रव्यज्व
 लितदीपं विकीर्णं तिलगौरसर्षपं आह देशमागत्या च म्यासने प्राड्मुखी उपविशेत् पाचिकांतरपक्षे सिद्धमिति पाचिकां एच्छेत्
 अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावशांगतोपि वा यः स्मरेत् पुण्डरीकाक्षं पुनस्त्विति कुशत्रयजलेन आ

द्विपद्रव्याणि सिंचेत् ततः कुशत्रयतिलजलान्यादाय ॥ अद्यामुकगोत्रस्य पत्युः मुकशर्मणः सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्चाद्दमहंका-
 रिष्ये इत्तिसंकल्ययेत् ततः देवताभ्यः इति निर्जयेत् ततो दक्षिणाभिमुखीयातितवामजानु मोढकतिलजलान्यादाय ॥ अद्यामु-
 कगोत्रपतेः मुकशर्मन् सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्चाद्दमसंनैतेनमः इति पितृतीर्थेन मोढकरूपमासनमुत्सृजेत् ततस्तूष्णीं
 भोजनपात्रे तिलान् मक्षिष्य अर्घपात्रे पवित्रधारणं जलप्रक्षेपस्त्रिलगंधपुष्पप्रक्षेपश्च ततोऽर्घपात्रं वामहस्ते कृत्वा पवित्रमु-
 त्तरगंभोजनपात्रे धत्वा तदुपरि उदकांतरंदत्वा मोढकादीन्यादाय ॥ अद्यामुकगोत्रपतेः मुकशर्मन् सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्चाद्द-
 र्षपतेहस्ताधीनम इत्यर्घ्येयवित्रोपरि ददुत्सृजेत् ततोऽवशिष्टजलपवित्रसहितमर्घपात्रमासनवामभगे पत्येस्थानमसीति
 न्युज्जीकुर्यात् ततो गंधादिदानम् मोढकतिलजलान्यादाय ॥ अद्यामुकगोत्रपतेः मुकशर्मन् सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्चाद्देहानि
 गंधपुष्पधूपदीपतांबूलयेनोपवीतवासांस्मितेनमः ततो जलेनासनसहितं भोजनपात्रं मंडलेन वेष्टयेत् आदीयान्नाग्रभागंस-
 व्यंजनं स तिलजलं पुढकादौ कृत्वा मोढकादीन्यादाय इदमन्नमेतद्भूस्वामि पितृभ्यो नम इति भूस्वामिनेऽनंदं दद्यात् ततस्त्रात्रपात्र-
 स्थितमन्नं करंभ्यामादाय पतिंध्यायतीपरिवेषयेत् जलं घृतं व्यंजनं पुढकांतरस्य तच्चेपनीय अन्ने मधुदत्ता मधुमधुमधि-
 त्तिचर्जयेत् तत उभाभ्यां कृत्वा स्नाभ्यां हस्ताभ्यां भोजनपात्रमालभ्यालममृततया चिंतयेत् कृष्णकथमिदं रक्षं महीयमिति पठित्वा
 दक्षिणहस्तमुत्तोल्य तच्छृणुमि दमन्नं इमा आपः इदमाज्यमित्यन्नजलघटेषु निक्षिप्य इदं कवि रिति पुनरनेनं शुभं निक्षिप्य ॥
 अन्तोपरितिलाविकीर्णं मोढकादीन्यादाय ॥ अद्यामुकगोत्रपतेः मुकशर्मन् सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्चाद्दमन्नं सोपकरणेन

मः द्युन्तमुत्तजैत् ततोवामहसमप्युतोल्यान्तहीनमित्यादिपठित्वाततोभूतोलान्विकीर्षदभेषूपविष्य नीलकं पठस्तुतिस्त्रिसवारी
निपठेत् अशक्तौनमस्तुभ्यंक्विपाक्षइति श्लोकमपि पठेत् तत उच्छिष्टसन्निधावास्तुत कुशत्रयांभूमिप्रोष्य सतिलजलेप्रोक्षितं सव्यजनघ
तमन्नमादाय अनग्निदग्धापठित्वा कुशोपरि कुशदिनाविकिरेत् ततः आचम्य हरिस्मत्वा दक्षिणमुखी पिण्डस्थाने प्रादेशमात्रं परिमायकर
द्वयतर्जन्यं गुण्ठयत् तत्तल्लयादभं पिंजुत्यातदुह्मिष्य दभं पिंजुलीमुत्तरतः स्मियेत् ततस्मत्रज्वलदं गंभ्रमयित्वा दक्षिणस्यां दिशि क्षियेत्
ततस्मत्रच्छिन्नमूलकुशत्रयमास्तीर्य प्राञ्चुखी देवताभ्य इत्यादि त्रिः पठेत् ततो दक्षिणमुखी पुटके तिलजलगंधपुष्पाणि कृत्वा पाणिना मो
टकाभ्यादाय ॥ अद्यामुकगोत्रपते ॥ मुकशर्मन् सांवत्सरिकैको हिष्ट आह पिण्डस्थाने ॥ त्रावने निस्वतेनमः इति कुशोपरि अवनेजनं द
द्यात् ततस्मिलजलव्यंजनमधुघृतयुतान्नेन पिंडं निर्माय मधुघृताभ्यामभिघार्य मोटकादीनि चादाय ॥ अद्यामुकगोत्रपते ॥ मुकशर्म
न्सांवत्सरिकैको हिष्ट आह एष ते पिंडो नमः इत्यवनेजनं कुशोपरि वामान्वाख्य दक्षिणपाणिना पिंडं दद्यात् ततो द्विगचम्य हं स्मृत्वा ततः
उत्तराभिमुखोभूय द्वांसंनियम्य पतिं ध्यायती दक्षिणमुखी भवेत् ततो दत्तावशिष्टजलयुतमवनेजनपात्रं मोटकादीनि चादाय ॥ अद्यामु
कगोत्रपते ॥ मुकशर्मन्सांवत्सरिकैको हिष्ट आह पिंडे ॥ त्रप्रत्यवने निस्वतेनमः इति प्रत्यवनेजनं दद्यात् ततो नीवीं विस्रंस्या चम्य दक्षिणा
मुखी वामेन पाणिना सूत्रमादाय दक्षिणेन पिंडोपरि धत्वा ॥ अद्यामुकगोत्रपते ॥ मुकशर्मन्सांवत्सरिकैको हिष्ट आह पिण्डे एते ते वा सो न
मः इति मोटकादिना सूत्रमुत्सृजित् ततः पिण्डे गंधादि दत्तं ततः शिवा आपः संत्विति जलं सौमनस्यमस्त्विति पुष्पम् अस्रं चारिष्टम
स्त्विति तंडुलान्मोजनयान्ने प्रक्षिप्य मोटकादीन्यादाय ॥ अद्यामुकगोत्रस्य पत्न्युत्सृजकशर्मणः सांवत्सरिकैको हिष्ट आह दत्तै तदन्नपाना

विक्रमस्य मुपतिष्ठतामित्यस्योदकं दद्यात् ततः पिंडो परिअघोरः पतिरस्तु इति पूर्वांगं जलधागं दद्यात् ततः प्राङ्मुखो कृतं जलिः गोत्रं नो
 वर्द्धतामितीति पठित्वा एतां सत्याः आशिवसंस्तियाशिवः प्रार्थयेत् ततः पिंडो परिदक्षिणामुखी स पवित्रकुशत्रयं दक्षणाग्रमास्तीर्य तदुप
 रिदक्षिणाग्रं जलधागं दद्यात् ततो नम्रीभूय पिंडमाघ्रायेत्यापयेत् पिंडाधारकुशानुत्सुकं च बहौ भिक्षिषेत् ततोऽर्घ्यपात्रमुत्तानी द्वास्यद
 क्षिणादानं अद्यामुकगोत्रस्य पत्न्युरमुकशर्मणः कृतैतत्संवत्सरिकैको हि एव प्राहुः प्रतिष्ठार्थं रक्तिकापरिमितं रजतं च द्रवैव तं यथा
 नामगोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणां दातुं महमुत्सजे ॥ इति दक्षिणां दद्यात् ततोऽभिरम्पतामिति विसर्जनं ततः प्राङ्मुखो देवताभ्यर्च्य इति
 त्रिःपठेत् ततो दक्षिणामुखी हस्ताभ्यां दीपं निर्वीर्य्य ततो हस्तौ पादौ प्रक्षाल्याचम्य प्रमादाकुर्वतामित्यादि पठित्वा आहुः संपूर्णं कामत
 यां विष्णुस्मरेत् ततः आहोय वस्तु ब्राह्मणायार्थयेत् अभिसिवासिषेत् तत इष्टैः सह भोजनम् एवमेव शस्त्रहतादिनिमित्तकमादि
 न कृष्णचतुर्दश्यां तिथौ आहुः कर्तव्यम् सांवत्सरिकपदे तत्र न दातव्यं तद्यथा अद्य आश्विन कृष्णचतुर्दश्यां तिथौ अमुकगोत्रस्य पत्न्यु
 रमुकशर्मण एको हि एव प्राहुः महं करिष्ये इति संकल्पः अद्यामुकगोत्रपतेऽमुकशर्मणेनेको हि एव प्राहुः इदमासनं तेन मः इत्येवमादि
 ताः सनादिदानम् एवमेव मूद्रकर्तैको हि एव प्राहुः प्रयोगः ॥ अथापात्रिकपार्वण प्राहुः प्रयोगः ॥ अपरा ण्डे स्नातः सुक्ताद्विवासाः सु
 चिराचम्य बस्त्रादिनां वेष्टितं प्राहुः देशमागच्छेत् ततः प्राङ्मुख उपविश्य सिद्धान्तसंभवे सिद्धमिति पाचिकां एष्टु ओं अपवित्र इत्यादि प
 ठित्वा ओं पुण्डरीकाक्षः पुनात्विति कुशत्रयानीतजलेः प्राहुः वस्तुनि सिंचेत् रक्षार्थं दीपं निधाय गौरसर्वपैरवकीर्य्य ओं नमोनमस्त
 नो विंद सुगणायु रूषोत्तम इदं प्राहुः हृषीकेश एतत्सर्वतो दिशः प्रार्थयेन्नमः अवाच्येन्नमः प्राचीनमः उदीच्येन्नमः यवपुष्येः भूम्येन्नमः

इतिभूमिन्निःसंपूज्यपादयोः कुशत्रयं दत्त्वा ततः कुशत्रयं तिलजलैः संकल्पं कुर्यात् ॐ अद्यामुकमसीयामुकपक्षीयामुकतिशायवमुका
 गोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहद्वप्रमातामहद्वप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणाम
 पञ्चकपार्वणश्राद्धमहं करिष्ये ततो गायत्रीं विजिपित्वा ॐ देवताभ्य इत्यादि विजिपेत् तत उत्तरं अभिमुखो दक्षिणोत्तरक्रमादासादित कुश
 त्रयात्मकासनद्वयं प्रथमं दक्षिणमासने सयवमुत्सृजेत् ॐ अद्यामुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां पार्वण
 श्राद्धसंवन्धि नो विष्णवे देवा इदं मांसं न चो नमः इति कुशत्रयं यवजलैरुत्सृजेत् एवं ॐ अद्यामुकगोत्राणां मातामहप्रमातामहद्वप्रमाता
 महानाममुकामुकशर्मणां पार्वणश्राद्धसं वंधिनो विष्णवे देवा इदं मांसं न चो नम इत्यपरमुत्सृजेत् ततोऽप्यसं वंधित्वा याति तवामजानु
 दक्षिणभिमुखो द्विगुणमुग्रकुशत्रयं तिलजलान्यादाय पूर्वपश्चिमासादित मोदकरूपाणि षडासनानि तिलजलमोक्षितानि प्रत्ये
 कं पित्रादिभ्यः पश्चिमत आरभ्य उत्सृजेत् तत्र क्रमः ॐ अद्यामुकगोत्रस्य पितुरकुमशर्मणः पार्वणश्राद्धे इदं मांसं तं स्वधा एवम्
 पितामहप्रपितामहयोः ॐ अद्यामुकगोत्रमातामहामुकशर्मणः पार्वणश्राद्धे इदं मांसं तं स्वधा एवमेव प्रमातामहद्वप्रमातामह
 योर्दद्यात् ततः संव्यं कृत्वा ॐ विष्णवे देवानहमावाहयिष्ये इत्युक्त्वा ॐ विष्णवे देवासऽआगतमृणुतामर्द्धमर्द्धं हवम् एदं वह्निर्निषी
 दतेत्यादिना देवानावाह्य ॐ पद्मोऽसि यवयास्मै द्वे पा यवया रातो रिति यवान्विकीर्य ॐ विश्वे देवाः मृणुते त्यादिजयेत् ॐ आगच्छं तुम
 हा भागविष्णवे देवामहावलाः ये यत्र योजिताः श्राद्धे सावधाना भवंतु ते इति श्लोकं च पठेत् ततोऽप्यसं वंधित्वा दक्षिणभिमुखः ॐ पितृ न ह
 मावाहयिष्ये इत्युक्त्वा ॐ उग्रं तत्स्त्वानिधीमद्युशन्तः समिधीमहि उग्रं नुशन्तः प्रावह पितृ न ह विषेऽ अतर्वे इत्यादिना पितृनावाह्य ॥

ओं अग्रहताऽ अमुरारक्षाऽ सिवेदिपदः इत्यादिनापात्रेषु तिलान्विकीर्य ओं आयनुनः पितरः सोम्यासो गिप्रध्याताः पथिभिर्देवयानैः
 अस्मिन्त्यज्ञे स्वधया मदंतो धिब्रुवन्ते वल्गुस्मा नित्यादिपठेत् ततः सव्यं कृत्वा देवाघर्षपात्रद्वये पवित्रे धत्वा अपसव्येन पित्राघर्षपा
 त्रेषु प्रसेकं पवित्रं धत्वा सव्येन देवाघर्षपात्रद्वये ओं एतौ देवीरभिरुपऽ आयो भवन्तु पीतये शंभ्यो रभिरुवन्तुनः इत्यादिना जलं प्रक्षिप्य
 अपसव्येन पित्राघर्षपात्रषट्कुं जनेनैव मंत्रेण जलं पितृतीर्थे निक्षिपेत् ततः सव्यं कृत्वा ओं यवो सियवयास्म हेवो यवयारतीरिति
 देवाघर्षपात्रद्वये प्रसेकं यवान् प्रक्षिप्य अपसव्येन पित्राघर्षपात्रेषु प्रत्येकम् ओं तिलो सिसोम देवस्यो गोसवो देवो निमित्तः प्रत्नमद्रिः
 एतः स्वधया पितृह्ने कान्त्रीणाहिनः स्वाहा इतितिलान् प्रक्षिपेत् ततः सव्येन देवाघर्षपात्रद्वये तूष्णीमेव गंधपुष्पे प्रक्षिप्य अपसव्ये
 न पित्राघर्षपात्रेषु प्रक्षिपेत् ततः सव्यं कृत्वा एवं देवाघर्षपात्रं वा महस्ते कृत्वा तत्र स्थितं पवित्रे देवभोजनपात्रे पूर्वोक्तं धत्वा तदुपरि किं
 चिदुदकांतरं दत्वा ओं यादिव्या आपः पयसा संवभूवुर्यो आन्तरिक्षा उत्तपार्थि वीर्यो हिरण्यवर्णो यस्मिन् यास्तान् आपः शिवाः सः सोमना
 सुहवा भवंतु इति पठित्वा यवकुशजलान्यादाय ओं अद्या मुकगोत्राणां पितृपितामहं प्रपितामहानाममुका मुकशर्मणां पार्वणश्राद्ध
 संवंधिनो विश्वे देवा एषं ते हस्तार्घ्यो नमः इत्याघं दददुत्सृजेत् एवमेव मातामहादिदेवभ्योऽपि दद्यात् ततोऽप्यसव्यं कृत्वा पित्राघर्षपात्रं वा
 महस्ते कृत्वा पितृभोजनपात्रे दक्षिणाग्रं पवित्रे कृत्वा तदुपरि किं चिदुदकांतरं दत्वा ॥ ओं यादिव्या आपः पयसा संवभूवुर्यो आन्तरिक्षा
 उत्तपार्थि वीर्यो हिरण्यवर्णो यस्मिन् यास्तान् आपः शिवाः सः सोमना सुहवा भवंतु इति पठित्वा मोदकतिलजलान्यादाय ओं अद्या
 मुकगोत्रपितर सुकपार्मन् पार्वणश्राद्ध एषं ते हस्तार्घ्यः स्वधेति अर्घं दददुत्सृजेत् एवमेव पितामहादिपंचभ्यो दद्यात् ततः सव्यं कृत्वा

आ० त्वापवित्रसहि तमवशिष्टजलयुतंदेवार्घपात्रद्वयं यथाक्रमं प्रत्येकं देवासनदक्षिणपार्श्वे ओं विष्णवे देवेभ्यः स्या नमसीत्युक्ताऽऽता
 वि० नमेवधारयेत् अपसव्यं कृत्वा किंचित् प्रपितामहार्घपात्रं स्थितं पवित्रादीनि पितामहार्घपात्रे कृत्वा तानि सर्वाणि पित्रर्घपात्रे कृत्वा
 ६० त्वापित्रर्घपात्रं पितामहार्घपात्रोपरितदुभयं प्रपितामहार्घपात्रोपरि धत्वा पितृवामपार्श्वे ओं पितॄभ्यः स्या नमसीति मिलितान्येव
 तुलीकुर्यात् एवमेव मातामहार्घपात्राणि मेलयित्वा मातामहवामपार्श्वे ॥ ओं मातामहप्रमातामहद्वंद्वप्रमातामहेभ्यः स्या नम
 सीत्यर्घपात्राणि तुलीकुर्यात् तथा स्थापितानि च तानि दक्षिणादानपर्यंतं नोद्धरेत् न चालयेत् ततः सव्यं कृत्वा गंधादिदत्त्वा यव
 कुशजलैः संकल्पकुर्यात् ओं अद्यामुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणं पार्वणश्राद्धसंवंधिनो विष्णवे
 चास्ता निगंधपुष्पभूषदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासं सिवो नम इति यथासंभवमुत्तरेजत् एवमेव मातामहादि देवेभ्योऽपि दद्या
 त् ततोऽप्यसव्यं कृत्वा गंधादिदत्त्वा मोदकतिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मणं पार्वणश्राद्धस्ता निगंधपुष्पभूष
 दीपतांबूलयज्ञोपवीतवासंसिते स्वधेति पित्रे गंधादिदद्यात् एवमेव पितामहादिपंचभ्योऽपि दद्यात् ततो जलेन भोजनपात्रसहि
 तमासनवैष्टित्वा मंडलानि कुर्यात् ततः श्राद्धदेयान्नाग्रभागमानीय सद्यंतं तत्सव्येनैव प्राड्मुखः पुटकादिस्थितजले आहूतिह
 यं जुहुयात् ओं अग्रेयकमवाहनाय स्वाहा ओं सोमाय पितृमते स्वाहा ततो जलघृतसहितं तिलव्यं जनयुतमन्मयसव्येन ओं इ
 दमन्नमेतद्भस्वामि पितॄभ्यो नम इति दद्यात् ततो हृतशेषमन्नं किंचिद्विक्त्वा तिलव्येन देवपात्रद्वये अपसव्येन पित्रादिपात्रेषु दत्त्वा
 पिण्डार्थं किंचिद्रवशेषयेत् तत उक्तं एमन्नं सिद्धमभवापुरुषाहारसमं प्रत्येकं परि विष्य यथासंभवमुपकारं जलं घृतं च त

नोपनीयसव्येनदैवे अपसव्येनपित्रादिपत्रेषु मध्वन्नोपरित्वा प्रत्येकं उंमधुवाताऽऽमृतायतेमधुसूरं तिसिन्धवः माध्वीन्तः सन्त्वोषधीः
 उंमधुनक्तमुतोषसोमधुमस्यार्थिवर्ठः रजः मधुद्यौरस्तुनः पिता उंमधुमान्नोवनस्यतिर्मधुमा ॥ ५ ॥ असुसूर्यः माध्वीर्गावोभवन्तुनः
 उंमधुमधुमध्वितिवजयेत् ततः सव्येन उत्तानपाणिभ्यां देवपात्रं स्पृष्ट्वा उं ष्विवीते पात्रं द्यौरपिधानं ब्राह्मणस्य मुखेऽअमृतेऽअमृ
 तं जुहोमि स्वाहा उं इदं विष्णुर्विचक्र मेत्रे धानि दधे पदम् समूढमस्य पांशुसुरे इति पठित्वा उं कृष्णहव्यमिदं रक्षमदियमिति पठित्वा
 उं इदमन्नमित्यन्ने उं इमा आप इति जले उं इदमाज्यमिति घृते उं इदं हविरिति पुनरन्ने दक्षिण करं गुष्ठमावेश्य उं यवोसि यवयास्म
 द्वेषो यवया एतीरितियवानन्ने प्रक्षिप्य उं अद्यामुकगोत्राणां पितृपितामहमपितामहानाममुकशर्मणां पार्वणश्राद्धसंवाधिना ॥
 अवे देवा एतद्वन्नं सोपकरणं नमः इति कुशत्रययवजलैरुत्सृजेत् एवमेव मातामहादिदेवभ्योऽपि दद्यात् ततोऽप्यसकृत्वा दक्षिणामु
 खः पातितवामजानुः पितृपात्रं न्युञ्जाभ्यां व्यस्ताभ्यां पाणिभ्यां स्पृष्ट्वा उं ष्विवीते पात्रं द्यौरपिधानं ब्राह्मणस्य मुखेऽअमृतेऽअमृतं जुहो
 मि स्वाहा उं इदं विष्णुर्विचक्र मेत्रे धानि दधे पदम् समूढमस्य पांशुसुरे इति पठित्वा उं कृष्णकव्यमिदं रक्षमदियमिति पठित्वा उं
 इदमन्नमित्यन्ने उं इमा आप इति जले उं इदमाज्यमिति घृते उं इदं कविरिति पुनरन्ने दक्षिण करं गुष्ठमावेश्य उं अपहृताऽअमु
 राक्षां सिवेदिषद इत्यन्नोपरितिलां चिकीर्ष्य मोदकतिलजलान्यादाय उं अद्यामुकगोत्राय पितृवै अमुकशर्मणे पार्वणश्राद्ध एतत्तेन
 सोपकरणं स्वधेति पित्रे नमुत्सृजेत् एवमेव पितामहादिभ्योऽपि दद्यात् यद्येकपात्रं भवति तदा ष्विवीयात्रमिति मंत्रः पुनर्न पठनीयः
 ततः अन्नहीनं किं ग्राहीनं विधिहीनं च यद्रवेत् तत्सर्वमच्छिद्रमस्तु इति जपेत् ततो गायत्रीं विजयेत् ततः कुशेषूपविश्य उं मधुवाता ॥

आ० इति च चं जन्म रक्षोघ्नीः उं ह्येणुषयजद्रयाद्याऽचः पठित्वा भूमिं तिलैस्त्वकिरेत उं उदीरतामवरऽउत्यरसऽउन्मध्यमाः पितरः सोम्याः
 वि० असुम्यऽइं युरवकाऽऽमृतज्ञास्तेनोवतु पितरो हवेषु द्रयादिपितृमंजान् उं सदस्वशीर्षे त्यादिपुरुषसक्तं जयेत उं आशुः शिशानद्रयादिक
 ६१ मप्रतिरथं अन्यानि च पवित्राणि जपेत् पुण्येति हास मं ज्ञादीनि च जपेत् तत उच्छिष्टसन्निधा वास्तत कुशत्रयं भूमिं प्रोक्ष्य सर्वप्रका
 रमन्नमुद्धृत्य स तिलमेकीकृत्य उं अग्निदग्धाश्च जीवाये प्रदद्याः कुले मम भूमौ दत्तेन तस्य नुतु ज्ञायंतु परंगन्निमिति कुशोपर्यन्तमुत्त
 जेत ततः सव्यं कृत्वा च म्यं हरिं स्रत्वा गायत्री मधुवाता इति त्र्यचं मधुम धुमध्विति च जपेत् ततोऽपसव्यं कृत्वा पिण्डपातनार्थं निर्मितहस्त
 मान् च चतुरंगुलोच्छ्रित दक्षिणस्रव पिण्डका ह्रयमध्यस्थाने सव्यहस्त धं तो सरिभागेन दक्षिणहस्तस्य तमूलेन पवित्रेण उं अपहताऽअसुरा
 रक्षांश्चिवेदिषद इति मंत्रेण प्रादेशमात्रमुच्छिन्नेत् पवित्रमैशान्यादि शिष्टिपेत् ततऽउभयत्र उं ये रूपाणि प्रीतिमुंचमानाऽअसुराः सन्तः
 स्वधया चरन्ति परपुरो निपुरो ये भर्त्यग्निं दृष्ट्वो का न्य णुदात्तस्मादिति मंत्रेण ज्वलदंगारं प्रत्येकं भ्रामयेत् अंगारं दक्षिणतो निदध्यात्
 ततऽपमूलसकृदच्छिन्न दक्षिणाग्रकुशत्रयं रेखायामास्तु यात् ततः सव्यं कृत्वा उं देवताभ्य इति त्रिजपेत् ततोऽपसव्यं कृत्वा पुटकवद्दे
 जलतिलगंधपुष्पाणि कृत्वा एकं पात्रं वा महस्ते कृत्वा मोटक तिलजलान्यादाय उं अद्या मुकगोत्रपितरमुकशर्मन् नृपार्वणश्चादृ पिण्डस्थाः ॥ ३०
 नेऽज्ञावने निश्च ते स्वधा द्रयास्तत्तदर्थं मूलेऽवने जनं दद्यात् एवं पिता महायापयात्र मादाय कुशमधेत तीयं यात्र मादाय प्रपिता महा
 यकुशग्रे दद्यात् एवमेव य र पिण्डिकायामपि यथा क्रमं कुशेष्ववने जनादि दद्यात् ततः सव्यं जन तिलजलमध्वाज्य हुत शेषान्नेन षड्
 पिण्डान्निर्भीष मधुं घृताभ्यामभिघार्थं दद्यात् प्रथमं मोटक तिलजल पिण्डमादाय उं अद्या मुकगोत्रपितरमुकशर्मन् नृपार्वणश्चादृ एष

तेपिण्डः स्वधादृतिप्रथमावनेजनस्थानेपिण्डं दद्यात् एवं पितामहप्रपितामहयोः प्रत्येकं तत्तदवनेजनस्थानेपिण्डं दद्यात् एवमेव परपि
ण्डानपि द्वितीयपिण्डिकायां तत्तदवनेजनस्थानेमातामहादिभ्यो दद्यात् पिण्डदानं च सव्योपगृहीतदक्षिणहस्तेन कार्यं मृततः प्रपि।
तामहादूर्ध्वत्रयाणालेपभागभुजात् त्रिमुद्दिश्य ओं लेपभागभुजस्तु दत्तिपठित्वा पित्रादिकपिण्डाधारकुशमूलेकरं प्रोक्ष्य सव्यं
त्वात्रिणां ततोहर्मिंस्तत्त्वा अपसंबं कृत्वा दक्षिणामुखः ओं अत्र पितरो मादयध्वं यथाभागमावृषायध्वमिति यद्विवा वामावर्तेनो
दङ्गुलीभूय प्रीतमनाः श्वासं नीयम्य ते नैव यथापरावर्तमानाः पितृन्नास्व रमूर्तीध्यायन् अमी मदन्नापितरे यथाभागमावृषायिष
तद्वृत्तिजयेत् ततः पूर्वदत्तावशिष्टजलयुतमवनेजनपात्रमादाय ओं अद्यामुक्तं गोत्रपितरमुक्तशर्मन् पार्वणश्राद्धे पिण्डेऽन्नमसव
नेनिध्वते स्वधेति प्रथमपिण्डोपरि प्रसवनेजनं दद्यात् एवमेव तद्वनेजनपात्रैः पितामहादिभ्यस्तत्त्विजोपरि प्रसवनेजनं द
द्यात् ततो नीवी विस्रंस्य सव्येनाचम्य अपस्रम्य कृत्वा वामेन पाणिना नीयदक्षिणकरे स्तत्रं कृत्वा ओं नेमो वः पितरो रसायनमो वः पि
तरः शोषाय नमो वः पितरो जीवाय नमो वः प्रितः स्वधायै नमो वः पितरो रोगाय नमो वः पितरो रोगमत्यवे नमो वः पितरो रोगमो वोगहान्तः
पितरो दत्तसती वः पितरो देष्टव्यं इति यद्विवा एतद्दत्तः पितरो वास इत्तु स्त्रियाषट्पिण्डेषु स्तत्राणि धत्वा मोदकं तिलजलान्यादाय ओं अद्या
मुक्तं गोत्रपितरमुक्तशर्मन् पार्वणश्राद्धे पिण्डे एतत्तैवा सः स्वधेति स्तत्रमुक्तं जेत एवमपरपिण्डयं च केषु तत्तन्नाम्नोत्सृजेत् ततो ग
धेषु धूपदीपतांवृत्तानि प्रत्येकं पिण्डेषु दद्यात् ततः ओं शिवा आपः सन्ति तिलं सौमनस्यमस्त्विति पुष्पं ओं अक्षतं चारिष्टमस्त्व
तिलं डलान्नमयात्रे बुक्षिष्येत् ततो मोदकं तिलजलान्यादाय ओं अद्यामुक्तं गोत्रमपितु रमुक्तशर्मन् पार्वणश्राद्धे दत्तैतदन्नपान

आ० दिक्मसम्यमस्ति तुल्यजेत एवमेव पिता महादीनां मध्यं तनामं प्रत्येकमुत्सृजेत् ततः सव्यं कृत्वा दक्षिणां दिशं पश्यन् सुमनाः प्रि
 वि० वि० पि० ऐं अघोरः पितरः सत्त्वित्पठन् पूर्वग्रांजलधारां दद्यात् ततः कृतांजलिः प्राङ्मुख आशिवः प्रार्थयेत् गोत्रं नो बद्धं तां दातारो नो
 भिद्वं नो वेदाः सततिरेव च अद्भुतचनो मां व्यामह हृदयं च नो सु अन्वचनो बहु भवेदतिथीं श्रुत्वे महिषा चित्ताश्च नः संतु मा च या चि॥
 प्रकचन एताः सत्या आशिषः संतु तत्तः पसव्यं कृत्वा पिंडोपरि सय विचकुशना स्तोत्र्योऽं ऊर्जं बहूनी रम्यतुः तम्ययः कीलाल मयि
 सुतमस्त्वधस्य तर्पणं ते मे पितृ निमित्तं त्रेण सप विचकुशे परिदक्षिणां जलधारां दद्यात् ततः स्वस्थानस्थितानेव पिण्डान् मीभूया
 द्राप्येत्यापयेत् ततः पिण्डाधारकुशानुल्लुक्कं हयं च वहो हसिपेत ततः सव्येन देवार्घ्यपात्रद्वयं संचाल्याऽसव्येन पित्राद्यर्घ्यानाप्युत्ता
 नी कृत्य सव्येन कुशत्रययजलैर्देवदक्षिणां दद्यात् ऐं अद्या मुकगोत्राणां पितृमहमपि तामहानाममुका मुकशर्मणां पार्वण आ
 द्रसंवंधिनां विष्णुपादेवानां कृतैतत्पार्वण आद्रप्रतिष्ठार्थं हिरण्यमग्निदेवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणां दातु महमुत्सृजेत् एवं
 मातामहादि आद्रसंवंधि विन्धे देव ब्राह्मणाय दक्षिणां दद्यात् ततोऽपसव्येन मोटक तिलजलान्यादाय पित्रादि आद्रदक्षिणां दद्यात्
 ऐं अद्या मुकगोत्रस्य पितुरमुकशर्मणः कृतैतत्पार्वण आद्रप्रतिष्ठार्थं भिदं रजतं चंद्रदेवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणां दातु म
 हमुत्सृजेत् एवं पितामहादि आद्रसंवंधि विदक्षिणां दद्यात् हिरण्यरजतासंपत्तौ यथासंभव मन्यदपि फलमूलादिकं दक्षिणां दद्यात् ॥
 उवाजे वा जेवत वा जिने नो धेनेषु विप्राऽअमृताऽऽमृतज्ञाः अस्मद्व्यः पिवत मादाय धं तज्ञाया तपयिभिर्देवयानैरिति पित्रादीन् वि
 सर्जयेत् ऐं विन्धे देवाः प्रीयंता मिति देव विसर्जनम् ततः सव्येन देवताभ्यः पितृभ्यश्चेति त्रिजपेत् ततोऽपसव्येन रक्षादीपं निर्वाप्य ॥

सर्वं कृत्वा ह स्तोपादौ प्रस्ताव्या च य उं प्रभादात् कुर्वतां कर्म प्रच्यवेता ध्वरेषु यत् स्मरणं देव तद् द्विष्योः संपूर्णं स्यादिति श्रुतिरिति यद्विवाक
संपूर्णं तार्थं बिष्णुं स्मरेत् आदीपद्रुमाणि ब्राह्मणा य प्रतिप्रादयेत् तदभावे जले वा क्षिपेत् ततो वैश्वदेव वलिकर्मणी कुर्यात् तदुक्तं स्वा
हंतास्ताजले बागौ कुर्यात् चालुहं मे भूमात् ब्रह्मा प्रजापतिर्गह्वाः कश्यपो नु मतिस्तथा १॥ चतुर्थ्यं तैजलं क्षिप्वा वैश्वदेव वलिं च
रेत् पर्जन्य आपः पृथिवी धातापि च विपूर्वगः २ चतुर्वायुः प्राच्यवाची प्रतीची चाप्युदीच्य पि ब्रह्मानरि सप्तर्षीश्च विश्वे देवास्त
तः परं ३ विश्वे भूता उवाश्चापि भूतानां च पतिस्तथा अप्समव्येन स तिलं पितृभ्यश्च स्वधानमः ४ सनकादिसप्तमर्त्येभ्यो हंत कर्हो
पवीतवान् पक्ष्मे तते च सव्येन जलं निर्णेज ननमः ५ दद्यात्काकाश्च चंडालाः पतिताः पापमं गिनः ततः कीटय तं गाश्च गावः श्वानौ ततः परं
ई चतुर्थ्यं तानुपादाय नमो नान् क्रमतः यठेत् देवा मनुष्याः पशवो वयं सिद्धाः सयस्ते रागं दैत्य संघाः प्रेताः पिशाचास्तखः समस्ता ये च
न्ममिच्छं प्रिमया प्रदत्तं १ कीटाः पतंगास्तखश्च नृसाज लेय ले ये क्रिद्मं क्षिजीवाः ते तृप्तिमायां तु मया प्रदत्तं तेभ्यो विसृष्टं भुवि चानमेतत्
२ पिपीलिकाः श्रृगपिंगकाद्यावुभुक्षिताः कर्म निवंधवद्वाः प्रयां तु ते तृप्तिमिदं मयानं तेभ्यो विसृष्टं सुखितो भवंतु ३ येषां न मातान
पितान् धूर्तान् न सिद्धि नोत्थान गस्ति ४ प्रयत्नं भुवि दत्तं ते चान्न तृप्ता मुदिता भवंतु ५ शंखः सोमं व्यवृत्तिगोभ्यस्ततः श्वाना
वितिष्ठभ्यः इंद्रो निवापसाना च शनकैर्निक्षिपेद्भुवि ततः ब्राह्मणान् भोजयेत् इति नैमित्तिक आह वलिदानमिति यस्मिन् स्मृत्या च नानो
त्पद्यते यो यज्ञक्रियादिषु न्यूनं संपूर्णतायां तिस्र्यो वंदेत मच्युतम् ॥ इति पार्वण आह विधिः ॥ एष विधि रूपा गगनवान् भद्रमक्षणी
र्थं प्राप्तिनिमित्तकादि आदिषु बोद्धव्यः तीर्थं प्राप्तिनिमित्तकादि आदेषां हनार्घो भाव इति विशेषः अथाभ्युदयिक आहम् तत्र म

[illegible]

प्रा० ॥ ततः ओं अद्यामुकं गोत्राणां मातृपितामहीप्रपितामहीनाममुका मुकं देवीनां नां दीमुखीनामाभ्युदयिक आह स्वंधिनो विश्वे देवा इ
 व० ॥ सिमं वोनमः दत्तिकुशं चरुं पंचसपवित्रसपवमासनं दक्षिणत आभ्योत्सृजेत् एवं यथोत्तरं ओं अद्यामुकं गोत्राणां पितृपितामहप्र
 पितृपितामहानाममुका मुकं शर्मणां नां दीमुखीनां आभ्युदयिक आह स्वंधिनो विश्वे देवा इदं मासनं वोनमः ओं अद्यामुकं गोत्राणां मा
 तामहप्रमातृमहदृष्टप्रमातामहानां नां दीमुखीनामाभ्युदयिक आह स्वंधिनो विश्वे देवा इदं मासनं वोनमः ॥
 ओं अद्यामुकं गोत्राणां नां दीमुखीनां आभ्युदयिक आह इदं मासनं तेनमः एवं पितामहीप्रपितामहीनामासनं दद्यात् ओं
 अद्यामुकं गोत्राणां नां दीमुखीनामाभ्युदयिक आह इदं मासनं तेनमः एवं पितामहप्रपितामहप्रपि ओं अद्यामुकं गोत्राणां माता
 महांशुमं नां दीमुखीनामाभ्युदयिक आह इदं मासनं तेनमः एवं प्रमातामहदृष्टप्रमातामहयोरपितृपितामहं ओं विश्वान् दे
 वानहमावाहपिष्येदसुक्ता ओं विश्वे देवासः आगतं शृणुताम इमं हवम् एवं हि निषीदत इत्यावाह्यं यवोसियवयासह
 वोयवयागती रिति देवयात्रेयवान्विकीर्य ओं विश्वे देवाः शृणुते मर्हं हवम् मे येऽन्तरिक्षेऽप्यद्य विश्वेऽग्निनिह्वा इत वायज
 नाऽअसद्यास्मिन् वह्निषिमादयध्वम् ओं आगच्छं तु महांभागा विश्वे देवामहावलाः येयत्र योजिताः आदेसावधाना भवंतु ते इ
 ति पठेत् ओं नां दीमुखीनामाभ्युदयिक आह इदं मासनं तेनमः एवं पितामहप्रपितामहप्रपितामहं ओं विश्वे देवा इदं मासनं वोनमः ॥
 वेऽअत वेद इति पितृनावाह्यं ओं अपहताऽप्रसुरारक्षाऽसि वेदिषद इति मात्रीदिपात्रेयवान्विकीर्य ओं आयन्तु नः पितरः सोम्या
 सोमिष्याताः पशिभिर्देवयानैः अस्मिन्यज्ञे स्वधयामदन्नोधिमुवन्तु ते वन्त्वस्मानिति पठित्वा ततोऽर्घ्यकरणं तत्र देवपूर्वकं

सर्वेष्वर्घपात्रेषु पवित्राणि कृत्वा ओं शन्नो देवीरभिषय आभो भवन्तु पीतये शंख्योरभिस्रवन्तु न इति जलं क्षिपेत् ततो देवार्घपात्रेषु ओं यवो
क्षिपवया स्रद्धे को यवया एतीरिति यज्ञानक्षिपेत् मात्रादिपात्रेषु ओं यवो सिसोम देवत्यो गोसवो देवनिर्मितः प्र त्वमद्भिः शक्तः युक्ष्यान्नादी
मुखाह्नो कान् मीणाहिनः स्वाहेति मन्त्रेण यवान् क्षिपेत् ततः प्रत्येकं गंधं पुष्पे तृष्णी क्षिपेत् ततः प्रथमं देवपात्रं वामहस्ते कृत्वा तत्र
स्यं प्रवित्रं भोजनपात्रे निधाय तदुपरि किञ्चिद्दुदकांतरं दत्वा ओं यादिव्या आपः पयसा संवभुवुर्यां ओं त्रिरिक्षाः उत पार्थिवी र्भ्यो हिरण्य
वर्णीय इति यास्तान् आपः शिवाः संश्रु स्योनाः सुहवा भवत्विति पठित्वा कुशत्रययजला न्यादाय ओं अद्या मुकगोत्राणां मातृपिताम
ही मपितामहीनाम मुकामुकदेवीनां नांदीमुखीनां आभ्युदयिक आह संवधि नो विष्वे देवा एष वो हस्ता र्घो नमः एवमेव पित्रादि आह दे
वैभ्यो मातामहादि देवैभ्यश्च हस्तार्घं दद्यात् ततो मातुरर्घपात्रमादाय पूर्ववत्कृत्वा ओं यादिव्या इत्यादि पठित्वा कुशदीन्यादाय ओं अद्या
मुकगोत्रेणातरमुकदेवि नांदीमुखि आभ्युदयिक आह एष ते हस्ता र्घो नमः एवं पितामही प्रपितामहो रपि दद्यात् ततः पित्राद्यर्घपा
त्रमादाय सर्वं पूर्ववत्कृत्वा कुशदीन्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रं अत्रितरमुकशर्मन्नांदीमुखाभ्युदयिक आह एष ते हस्ता र्घो नमः एवमेव ।
पितामहादि पंथं यो हस्तार्घं दद्यात् ततो शिशुजलपवित्रयुतं प्रथमं देवार्घपात्रमादाय ओं विष्वेभ्यो देवैभ्यः श्रान मसीति देवासन
दक्षिणभागेऽङ्गानं स्थापयेत् एवमपरं देवार्घपात्रद्वयं तत्र दासनं दक्षिणभागेऽङ्गानं स्थापयेत् ततः पितामही प्रपितामही पात्रद्वय
पितृपवित्रादिमन्त्रार्घपात्रे निधाय मात्रार्घपात्रं पितामह्यर्घपात्रोपरि तत्प्राञ्चं प्रपितामह्यर्घपात्रोपरि धत्वा कक्षिण करेण दाय ओं मा
तृभ्यः स्थानमसि मात्रासनं वामभागेऽङ्गीकुर्यात् एवं पितृपवित्राद्यर्घपात्राणां मेलनं कृत्वा पित्रासनं वामभागे ओं पितृभ्यः स्थानमसौति

श्री० अर्घपानागिभुजो कुर्यात् एवमवमातामहाद्यर्घपानागिभुजो मातामहप्रमातामहद्वयमातामह
 वि० अर्घममसीति मुब्दी कुर्यात् ततो गंधादिदानं तत्रक्रमः ॐ अद्यामुक्तं गोत्राणां मातृपितामहीप्रपितामहीतामसुका मुकदेवीनां ना
 देमुसीनामाग्रयिक आहुसंवेधि नो ऋदेवा एता निगंधपुष्पधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासां सिवो नमो एवं पित्रादिदेवेभ्यो मा
 तामहादिदेवेभ्यश्च दद्यात् ततः ॐ अद्यामुक्तं गोत्रे मातरसुका देविनां दीमुखि आभ्युदयिक आहु एतानि गंधपुष्पधूपदीपतांबूलसिंदूवा
 सां सिवै नमः एवं पित्रादिप्रपितामहीभ्यामपि गंधादिदानं ततः ॐ अद्यामुक्तं गोत्रपितरसुका शर्मन्नादी शुखाभ्युदयिक आहु एता
 निगंधपुष्पधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासां सिते नमः एवं पित्रादिप्रपितामहीभ्यामपि गंधादिदानं ततोऽस्ति न सर्वासो निभोजनपात्र
 संहिता निवतु फोण्डलेन वेष्टयेत् ततः सजले पुटका दोहसेनैव रघु तमन्त्रं ॐ अग्नये कव्यवाहनाय स्वाहा ॐ सोमाय पितृमते
 स्वाहा इत्याहुतिद्वयं जुहुयात् ततोऽप्यस्य कृत्वा दक्षिणा मुखः पातितवामजानुर्मोदकं तिलजलान्यादाय ॐ इदमन्नमेतद्रस्वामि
 पितृभ्यो नमः इति भूस्वागिने किंचिदन्नं दद्यात् ततः सव्यकृत्वा आहुत्सु रघु तशेषमन्नं देवपूर्वकपात्रेषु किंचिदन्नं पिंडा
 र्थं किंचिदन्नं शेषं यत् ततो न्यदन्नं यथासंभवं सर्वत्र परि विष्य घृतं जलं च तन्नोपनीय पात्रमालभेत् तत्रक्रमः उत्तानपाणिभ्यां प्रथ
 मं देवपात्रं स्पृष्ट्वा ॐ ष्वितीते पानं द्यौषधिपानं ब्राह्मणसमुखे प्रमतेऽभमं तं जुहोमि स्वाहा इति पठित्वा ॐ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रधा
 निदधे पदम् समुहमस्य पांशु रे ऋक् ऋग्व्यमिदं रक्षमदीपमिति पठित्वा ॐ इदं न भित्यन्ने ॐ इमा आप इति जले ॐ इदं माज्यमि
 ति घृते ॐ इदं हविरिति पुनरन्ने इति दक्षिणां गुष्ठमा रेप्य ॐ यवो सियवयास्महे षो यवया एतीरिति यवान्विकीर्य कुशदीप्यादाय ॥ ३ ॥

अद्यामुक्तगोत्राणां मातृपितामहप्रपितामहीनाममुक्तामुक्तदेवीनां दीमुखीनामाभ्युदयिकप्रादुर्भावसंबन्धिनोविश्वदेवाद्दमनं सोपक
 रणं चोन्नमभ्युदयिकमेव पात्रं भवति तद्वावमेन पाणिना यात्रमत्यजन्नेव ओं इदं विष्णुरित्यादिपठित्वा यवप्रक्षेपं कृत्वा कुशदीन्यादाय पित्रा
 द्युहनेखेन पित्रादिदेवेभ्योऽप्यन्नमुत्सृजेत् एवं मेव मातमहादिदेवेभ्यः भिन्नभिन्नपात्रप्रक्षेपं ओं इति विधीते पात्रमित्यादीनां सर्वेषामावृत्तिः
 ततो मातृपात्रमुत्तानाभ्यामेव करभ्यां स्पृष्ट्वा ओं इति विधीते पात्रमित्यादि इदं विष्णुरिति पठित्वा ओं कृष्णकव्यमिदं रक्षमदीयं ओं इदमन्न
 मित्यन्ने ओं इमा आप इति जले ओं इदमाज्यमिति घृते ओं इदं हविरिति पुनरन्नेदस्मिण करं गुणं ओं अपहताऽअसुररक्षाऽ
 स्मिन्नेदेषदइत्यन्नेपरियवान्विकीर्ण्य ओं अद्यामुक्तगोत्रे मातरमुक्तदेवीनां दीमुख्याभ्युदयिकप्रादुर्भावसंबन्धिनो सोपकरणं तेन मः ए
 व पात्रालंभनादिकं कृत्वा प्रत्येकं पितामहीभ्यामपि दद्यात् एवं पितृपात्रमालभ्य ओं इति विधीते पात्रमित्यादिपठित्वा पूर्व
 वत्सर्वं कृत्वा ओं अद्यामुक्तगोत्रपितरमुक्तप्रमन्नां दीमुख्याभ्युदयिकप्रादुर्भावसंबन्धिनो सोपकरणं तेन भद्रं इति पित्रे ननु मुत्सृजेत् एवं पि
 तामहोदिभ्यः पंचभ्योऽपि प्रत्येकमन्नमुत्सृजेत् ततः प्रांजलिः ओं अन्नहीनं क्रियाहीनं विधीनं च यद्देवेभ्यस्तत्सर्वमच्छिद्रमस्त्विति ज
 येत् दर्भेषूपविश्य गायत्रीं त्रिजपेत् ॥ धुमधुमध्विति जपेत् मधुवाता इत्यादि च जपेत् पितृमंजान् ओं अग्नितामवरद्वयादीन्
 जपेत् अन्यानि तु पुरुषसूक्तादीनि पवित्रीणि जपेत् ततः प्रांग्रग्रकुशत्रयभूमावास्तीर्य जले नमोऽस्य जलमोक्षितं स यवघृतमन्नं कु
 शुदिना ओं अनन्निदं दधौ येजो वाये प्रदग्धाः कुले मम भूमौ दत्ते न तत्तुल्यं तुल्यं पातु पंगतिमिति मंत्रेण कुशेण परिअन्नं विकिरेत् ॥
 तत आचम्य हस्तिभ्यां गायत्रीं त्रिजपेत् चतुरस्रां पिण्डयोग्यां भूमिं परिक्षुत्त उत शतैरक्रमेण स्थानत्रये प्रादेशमात्रं परिमाय ततः

प्रागग्रं रेखां दभीपंजुलीमूलेन उं अपहताऽअसुराक्ष्णं सिवेदिषददूतिरेखात्रयं कुर्पोतततः प्रत्येकं रेखात्रयोपरि उं येरूपाणि प्र
 भिर्मुच्यमाना असुराः सन्तः स्वधया चरन्ति परापुरे गेनिपुरे ये भरन्त्यग्निं शा ह्यौकान् प्रणुदात्वा स्मादिति मंत्रेणं गारुभ्रामयेत् तदु
 परिप्रत्येकं कुप्रचयनास्तीर्य उं देवताभ्यः पितृभ्यश्च मन्त्रयोगिभ्य एव च नमः स्वाहा ये स्वधा ये नित्यमेव नमो नमदूतित्रिजं पित्वा
 प्रत्येकं मन्त्रेन जन्तुं दद्यात् तत्र क्रमः ऋक्षं जलगंधपुष्पैर्न वस्त्रात्राणि पूरयित्वा यात्रमेकं वामकरे कृत्वा कुशक्षीन्यादाय उं अद्यामु
 क्तेनोत्रे मातरं कुकदेविनां दीमुखि आभुदयिकं आहूयिष्यते नमः इति सर्वदक्षिणं शुश्रूषय मूले मात्रे वने जन
 दद्यात् किंचिज्जलमवशेषयेत् एवं मेव वस्त्रांतरमादाय तं ऋषामधे पितृमह्यै अवने जनं दद्यात् तत्कुशत्रयं यग्निं प्रपिताम
 ह्यै अवने जनं दद्यात् ततश्चापरं यात्रमादाय कुशं दीक्षादाय उं अद्यामुक गोत्रं पितरमुक शर्मन्नां दीमुखामुदयिकं आहूयि
 ष्यते नमः इति मध्यस्थितं कुशं यमूले वित्रेऽवने जनं दद्यात् किंचिज्जलमवशेषयेत् एवं तत्कुशत्रयमध्या
 त्रयोः पितृमहं प्रपितामहं योरवने जनं दद्यात् ततः सप्त यात्रमादाय कुशं दीक्षादाय उं अद्यामुक गोत्रं मातामहामुक शर्मन्नां दी
 मुखाभुदयिकं आहूयिष्यते नमः इति मन्त्रेन निश्च्यते नम इत्यपरं कुशत्रयमूले मातामहायावने जनं दद्यात् एवं प्रमातामहं हृदयमा
 तामहं योरपि ततो यवदधिवदरघत्तं मिश्रान्तेन पिण्डान् निर्माय एकं पिण्डं कुशादींश्चादाय उं अद्यामुक गोत्रे मातरमुक देविनां
 दीमुखि आभुदयिकं आहूयिष्यते नम इति तदवने जनस्याने पिण्डं दद्यात् एवं मेव पितृमहं प्रपितामहं भ्यास्वीयस्वीया
 वने जनस्याने पिण्डं दद्यात् ततश्च तुर्थं पिण्डमादाय उं अद्यामुक गोत्रं पितरमुक शर्मन्नां दीमुखामुदयिकं आहूयिष्यते नमः

एवंपितामहप्रपितामहयोः ततः ॥ प्रमपिण्डमादाय ॐ अद्यामुकगोत्रमातामहामुकशर्मन्नादीमुखाभ्युदयिकआहृष्यते पिंडेनमः
इत्यवनेजनस्थानेपित्रेपिण्डं दद्यात् एवमेवपितामहादिपंचभ्यस्तत्तदवनेजनस्थानेषु प्रत्येकं पंचपिण्डान् दद्यात् ततोदर्भमुत्लेक
रं प्रोक्ष्याचम्यहर्षिस्मत्त्वा ॐ अत्रमातरोमादयध्वं यथाभागमाहवायध्वमितिपरित्वा उदङ्मुखीभूयश्चासंनियम्यतेनैव यः
थासुखं परवर्तयन् ॐ अमीमदंतमातरो यथाभागमाहवायिष्यतेतिजयेत् एवमत्रपितरोमादयध्वं यथाभागमाहवायध्व
मितिजस्त्रा उदङ्मुखीभूयश्चासंनियम्यतेनैव यथासुखं परवर्तयन् अमीमदंतैत्यादिजयेत् एवमेवमातामहादिपक्षेभं न ज
यः ततोऽवनेजनावशिष्टजलेन प्रत्यवनेजनं दद्यात् तत्रक्रमः ॐ अद्यामुकगोत्रेमातरमुकदेविनां दीमुखाभ्युदयिकआहृ
ष्यते प्रत्यवनेनिश्च्यतेनम इति तत्पिण्डोपरि दद्यात् एवंपितामहीप्रपितामहीभ्यां तथा ॐ अद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन्नादीमुखा
भ्युदयिकआहृष्यतेऽत्रप्रत्यवनेनिश्च्यतेनम इतिपिण्डोपरि प्रत्यवनेजनं दद्यात् एवमेव तत्तत्पिण्डोपरिपितामहादिपंचभ्यो दद्यात् ॥
ततोनीवीं विस्रंस्य चम्यहर्षिस्मत्त्वा सत्राण्याहृष्य ॐ नमोवोमातरः शोषाय नमोवोमातरो जीवाय नमोवोमातरः स्व
धायै नमोवोमातरो घोराय नमोवोमातरो मातरो नमोवो गृह्णान्त्तोमातरो दत्तसतोवोमातरो देवा एतद्दोमातरो वा
स इतिमातृणां पिण्डत्रयोपरिस्मृत्वं दद्यात् ततः ॐ नमोवंपितरोऽस्माय नमोवः पितरः शोषाय नमोवः पितरो जीवाय नमोवः पितरः स्वधा
ये नमोवः पितरो घोराय नमोवः पितरो मर्त्यवे नमोवः पितरः पितरो दत्तसतोवः पितरो देवा एतद्दः पितरो वास इ
त्यनेन वित्रादिपिण्डेष्वहोपरि प्रत्येकं स्मृत्वं दद्यात् ततः कुंशत्रययवजलान्यादाप ॐ अद्यामुकगोत्रेमातरमुकदेविनां दीमुखाभ्युद

यिक आदेष्टिष्टु एतेतेवासो नम इति स्तुतु जेतु एवंमेव पितामहो प्रापेतामहेभ्याम् उ अद्यामुकगोत्रपितृमुकशर्मन्नादमुखाभुद
 यिक आदेष्टिष्टु एतेतेवासो नमः एवं पितामहादिपंचभ्यः स्रुदद्यात् ततो गंधपुष्पधूपदीपतांबूलादिभिः प्रत्येकं पिण्डानभ्यर्च्य उं शिवा
 आपः संत्विति जलं उं सोम नमः स्विष्टि पुष्यं उं असतेनारिष मस्त्विति तंडलान् प्रत्येकं पात्रे सुनिक्षिप्य कुशादीन्यादाय उं अद्या
 मुकगोत्रायामातुरमुकं देवानां दीमुख्य आभुदयिक आदेष्टु तैतद्वनयानां दिभिः प्रीयतामित्यस्योदकमुत्सृजित् एवं प्रीतामहाः
 प्रपितामह्याश्चोदकं दद्यात् तथाऽद्यामुकगोत्रस्मपितुर्मुकशर्मणो नं दीमुख स्याभुदयिक आदेष्टु तैतद्वनयानां दिभिः प्रीय
 ताभितिभिन्ने एवं पितामहादिपंचभ्योऽस्योदकं दद्यात् ततोऽं अघोरमातरः संत्विति मातृपिण्डत्रयोपरि पूर्वप्रांजलधारं दद्या
 त उं अघोरः पितरः संत्विति पित्रादिपिण्डयद्वोपरि जलधारं दद्यात् ततः उं गोत्रं नो ब्रह्मतां दातारो न भिबर्हन्तां वेदाः संततिरेव च अद्वा
 च्नो माव्यगमद्वहूदे पंचनोस्तु अन्नं च नो बहु भवेदतिथीश्च लभेमहि पाचितास्त्वनः संतु माचया चिष्मकं च न एताः सत्या आशिषः
 संतु दसाणीः प्रार्थयेत् ततः सपवित्रकुशत्रयाणि प्रत्येकं मात्रादिपिण्डत्रये पित्रादिपिण्डत्रये मातामहादिपिण्डत्रये च धत्वा उं ऊर्जं
 दधनीभूतं घृतं पयः कीलालं परितुतम् स्वधास्य तर्प्य तमे मातृरिति मात्रादिपिण्डोपरि दक्षिणां जलधारं दद्यात् ततस्तथैव ॥
 उं ऊर्जं वहनी रित्यादिपठित्वा पित्रादिपिण्डयद्वोपरि जलधारं दद्यात् ततः पिष्टानां प्रायऽस्थाय पिष्टाधारकुशानुत्सुकं च बह्वौ स्ति
 येत् अर्घपात्राण्युत्तानीकृत्य दक्षिणां दद्यात् दक्षिणाद्रव्यं च फलमुलेफलमुलं वा प्रत्येकं तत्रक्रमः उं अद्यामुकगोत्राणामातृपिता
 महीप्रपितामहो नाम मुकामुके देवीनां नं दीमुखीनामाभुदयिक आदु संवंधिनां विश्वेषां देवानां कृतैतदाभुदयिक आदु प्रतिष्ठाय

मिमे फलमूलेवनस्पतिदेवते यथानामगोत्रायास्तृणायदक्षिणांदातु महसुत्तजे एवं पित्रादि आहूतं संवंधि विधेदेव आहूतं दक्षिणां मा
 तामहादि आहूतं संवंधि विधेदेव आहूतं दक्षिणां च दद्यात् ॐ अद्या मुकगोत्राया मातुः मुकदेव्यानां दीमुख्याः कृतैतदाभ्युदयिक आ
 हूतं प्रतिष्ठार्थमिमे फलमूलेवनस्पतिदेवते इत्यादि एवं पितामही प्रपितामहौरपि ॐ अद्या मुकगोत्रस्य पितुः मुकशर्मणो नोदि सु
 स्वसहृतेतदाभ्युदयिक आहूतं प्रतिष्ठार्थमिमे फलमूलेवनस्पतिदेवते इत्यादि एवं पितामहादि आहूतं दक्षिणां दद्यात् ततः ॐ वाजे वाज इत्या
 दिनामात्रादि विसर्जनम् ॐ विधेदेवाः प्रीयंतामिति देव विसर्जनम् ततो देवताभ्य दूति द्विजपः दीपनिर्वोपणं आवमनं प्रमादात्साहः ॥
 आहूतं यवकुलमतिपतिः इत्याभ्युदयिक आहूतं पदतिः ॥ अथ नित्य आहूतं प्रयोगः ॥ आचम्य उदङ्मुख उष विष्टः ॐ अपवित्रः पवित्रो वास
 वीवस्यांगतोपि वायः स्मरेत्पुण्डरीकाक्षं सवाह्याभ्यंतरः शुविमिति प्रष्टव्या ॥ ॐ पुण्डरीकाक्षः पुनर्वितिकुशत्रयजलेन आहूतं यद्रव्याणि
 सिंचेत् ततः कुशत्रय तिलजलान्यादाय ॐ अद्या मुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुका मुकशर्मणां मातामहप्रमातामहह
 हूतं प्रमातामहानाममुका मुकशर्मणां नित्य आहूतं महं कर्षिष्ये इति संकल्पं कुर्यात् ततस्त्रिगोत्रं यत्रीजह्वा ॐ देवतर्पिः पितृभ्यश्च महोयो
 मिभ्य एव च नमः स्वाहाये स्वधाये नित्यं ॥ देवनमो नमः इति त्रिजपेत् ततोऽपसव्यं कृत्वा पातितवामजानुर्भेदं कर्त्तुं जलान्यादा
 य ॐ अद्या मुकगोत्रपितरमुकशर्मणं नित्य आहूतं दूदमासु न ते स्वधेति तिलजलमोक्षितं मोदकं रूपमासुनं दक्षिणाग्रं पित्रे दद्या
 त् एवं मेव पितामहादिपंचभ्यः प्रत्येकमासनसुत्तजैस्त्र ॐ अपहताः असुराः सांशं सिवेदिषद इति आहूतं देशे तिलान् विकी
 र्य ॐ आपंतुनः पितरः सोम्या सोग्निष्वाताः पथिभिर्देवयानैः अस्मिन्यज्ञे स्वधया मदंतो धिब्रुवंतु ते वलस्मा निजयेत् ॥

॥ ततः ॐ अद्यामुकं गौत्रपितरमुकशर्मन् नित्यम्राद्ध एतानि गंधपुष्पधूपदीपतांबूलानिते स्वधा इति यथासंभवं पित्रे गंधादि दद्यात् ॥
 ॥ एवमेव पितामहादिभ्योऽप्युत्सजेत् ततो जलेन मंडलं चतुर्दिशं कृत्वाऽन्नपरिवेषणं कुर्यात् ततो मधु दत्त्वा
 ॥ ॐ मधु घाताऽन्नतापते मधुसुरं तिसिन्धुवः माद्वीर्नः ॥ त्वेषधीः ॐ मधु नक्तमुतोषसो मधु मत्स्यार्थिर्वर्जः मधु चो रस्तु नः पि
 ॥ तामधु गानो वनस्य तिमधु माः ॥ अस्रुः ॥ माद्वीर्गो वो भवन्तु नः ॐ मधु मधु मध्वित्यभि मंत्रयेत् ततो न्नात्र व्यस्त्याभ्यामा
 ॥ धो मुखाभ्यां पाणिभ्यां स्पृशन् ॐ ऐषि वीते पात्रं द्यौरपि धातुं ब्राह्मणस्य मुखे ॥ अम तेऽप्रम तं जुहो मिम्राहा ॐ इदं विष्णुर्विच
 ॥ क्रमेनैधानि दधे धदम् समूढमस्य पात्रं सुरे इति जज्ञा वामहस्तेनान्नपात्रमस्य जन ॐ कृष्णकव्यमिदं रक्षमदियमिति पठित्वा
 ॥ ॐ इदमन्नं ॐ इमा आपः ॐ इदमाज्यम् ॐ इदं हरित्यन्नजलघृतैष्यु नरन्ने च दक्षिणां गुणं निवेश्य ॐ अपहताऽअसुराऽसा
 ॥ स्त्रिवेदिषद् इत्यन्तोपरितिलान् प्रक्षिप्य मोदकादी न्यादाय ॐ अद्यामुकं गौत्रपितरमुकशर्मन् नित्यम्राद्ध इदमन्नं सोऽपकारं जते
 ॥ स्वधा इति पित्रे न्नुत्सजेत् स्वं पितामहादिभ्यः पंचभ्योऽप्यन्नमुत्सजेत् अन्नहीनं क्रियाहीनं च यद्रवेत् तत्सर्वमस्त्रि
 ॥ द्रमस्त्विति जपेत् ततो दर्भेषासीनः ततो गायत्रीम् मधु घाता इत्यादि च ॐ मधु मधु मध्विति च जपेत् ततः ॐ कृणु क्वयाजः प्र
 ॥ सिति नरं रथीया हि रजे वामवा ॥ इमे न निष्वीम नु प्रसिति न्द्रणानो स्नासि विध्य रक्षसस्तपिष्ठे तव भ्रमासऽआशु यापत न्य
 ॥ नु स्पृश धृषता शो सुचानः तपूऽभ्यग्ने जुहा पतङ्ग न संदितो विसृज विषगुल्काः ॥ प्रतिस्य शो विसृज ततू र्णितमो भवा पायुर्वि
 ॥ शोऽस्याऽग्नैर्दधः यो नो दूरेऽअघशठऽसो मोऽप्रत्यग्ने मा किं ऐव्य शि एदधर्षीत् ३ उदग्ने तिष्ठ प्रत्यातनुष्वन्यभिन्ना २ ॥ ॐ षता

तिमहेते यो नो गतिः० समिधानं० केनीचातन्धस्यतसन्मुक्कग ४ ऊर्द्धोभवप्रतिविद्याद्यासदाविष्णुषदैवान्यने अवस्थिरा
नुहिजातुजूनान्नामिष्ममडोहिशत्रून् अग्नेष्टुतेजसासादयामिद्वितिरक्षोघ्नीः ऋचः पठेत्ततस्मिलानभूमौ सिद्धाउंउदी
रतामिस्यादित्मंनान् सहस्रशीर्षेत्यादिपुरुषसूक्तं उं आशुः शिशानहृत्पादिकमप्रतिरथम् अन्यानिपवित्राणियथाशक्तिजयेत्
॥ मस्तुभ्यं विरूपाक्षनमस्तेनैकचक्षुषे नमः पिनाकहस्ताय वज्रहस्ताय वै नमः इति पठेत्ततः उं अद्यामुकगोत्राणां पितृपितृपितृमहप्र
थितामहानाममुक्तामुकशर्मणां तथाऽमुकगोत्राणां मातामहप्रमातामहदृष्टप्रमातामहानाममुका मुकशर्मणां हंतैतन्नित्यश्चाह
प्रतिष्ठार्थमेककीं किपीमूल्यकं रजतंचन्द्रदैवतं यथानामगोत्राय नमः ॥ यदस्मिणां दातुमहमुत्सृजे इति मोदकादिनादक्षिणा
दद्यात् ततः सर्वकृत्वा उं देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च नमः स्वाहाये स्वधायै नित्यमेव नमो नमः इति त्रिः पठेत् उं प्रमादा
त्कुर्वतां कर्म प्रच्यविताध्वरेषु यन् स्मरणादेव तद्विष्णोः संपूर्णं स्यादिति श्रुतिरिति पठित्वा विष्णुं स्मरेत् नित्यश्चाद्धीयमन्नं ब्राह्मणा
य प्रतिपादयेत्तज्जले वा क्षिपेत् ॥ इति श्रीभृङ्गविवेके उत्तरक्रियापरिच्छेदः ॥ इति श्रीमहामहोपाध्याय श्रीरुद्रधर्मस्तुतः प्राह विवेकः
समाप्तः ॥ सुभंभूयात् ॥ ॥ वाराणसीप्रसादस्य नियोगे न प्रयत्नतः ॥ काशी संस्तुतमुद्रायामङ्घ्रिः तोयं शिलासुरैः ॥ १ ॥ श्रीका
शीजीमे ज्ञानवापीके पूर्वपातकपरश्रीविष्णुनाथजीके मयस महाएजिबलाल दुवेजीके मकानमं काशी संस्तुतमुद्रायं न मे छपी
जिनकोलेनाहोय उनकोइसकार्यके संपादक श्रीबाबू वाराणसी प्रसादजीके पास याक चौरी गलीमे भाई प्रताप सिंहजीके
दुकान पर मिलैगी ॥ ॥ सन्धत १८३४ ॥ ५ अधिक जेष्ट कृष्ण ५ शुक्रवार ॥ सन् १८७१ ॥ ईस्वी ० तारिख १ जून ॥ श्रीरक्त ॥

८० पं० ४	आमप्राद्विपिंडादिकं आमन्त्रिणे	८० पं० ४	आहविघ्ने एकादश्यां प्राद्वि	८० पं० ४	नवान्त्रभक्षणप्राद्वि
१ ८ ४	जावालिकां प्रमाणं	१ १३ ६	निरुत्तीनां आवश्यकप्राद्विकालः	१ १६ १०	धनुषिप्राद्विनिषेधः
१ ८ ६	प्राद्विघ्ने आमप्राद्विनियमः	१ १३ १२	अथ अष्टकाः	२ १६ ११	शुक्लदिनेपि निषिद्धः
१ ८ १०	मूत्रेण तु अवश्यमेव कर्तव्यं	१ १४ १०	प्राद्विघ्नोपतिथिद्वये प्राद्विघ्नयोः प्राद्वि	२ १६ १३	पक्षयोः प्राद्विनियमः
१ ८ १२	अथ दंष्ट्रपतिपूजनम्	१ १४ ११	तत्त्वयुक्तम्	१ १७ ३	प्राद्विकालः
१ ८ २	द्वेषोत्सर्गविवेचनम्	२ १४ १	चतुर्दश्यां प्राद्विनिषेधः	१ १७ ५	प्राद्विनिषेधसमयः
१ ८ १	अथ द्वेषोत्सर्गकालः	२ १४ ६	वासुपुणवाक्यप्रमाणं	१ १७ ६	अथ कुतपसंज्ञः
१ ८ ४	द्वेषोत्सर्गयोगे यज्ञेन व्याख्यातः	२ १४ १०	शस्त्रहतानां एकोद्विंशतिप्राद्विनियमः	२ १७ १०	रात्र्यादौ प्राद्विनिषेधः
१ १० ७	द्वेषभाभिर्भक्षणमंत्रव्याख्या	१ १५ १	अथ रौक्लपः	२ १७ ४	अनन्तरवश्यां प्राद्वि
२ ११ ४	अथ माणवकस्याभ्युदयिके पंचमः	१ १५ ३	कामविशेषेतिथिविशेषः	२ १७ ७	प्राद्विप्रशस्तदेशः निषिद्धश्च
१ १२ १	अथ षोडशादिप्राद्विमथमादि	१ १५ १०	मघात्रयोदश्यां प्राद्वि अवश्यं	२ १७ ८	प्रशस्तब्राह्मणाः
२ १२ ६	मूत्रे तु विशेषपक्षः	२ १५ ११	गजच्छाया	२ १७ ११	निषिद्धब्राह्मणाः
२ १२ ७	त्रिपक्षादौ अशौचपाते विशेषः	१ १६ ३	गजच्छायादिदोषः	२ १७ ७	प्राद्विप्रशस्तकुशाः

२२६ १०	पंचगव्यपानं च	२४६ ८	प्रादुर्भोजने प्रायश्चित्तम्	२०५० ५०	अथाभ्युदयिक आह्नप्रयोगः
२२६ ११	इति प्रथम क्रिया परिशिष्टे दोह्वी	२४६ ८	अथ वीरयाः सपिंडकर्तृक षोडश	१ ६४ ७	अथ नित्य आह्नप्रयोगः ॥
२२६ १२	अथ एकादशः	१ ५० ६	अथ तृतीय परिच्छेदः ॥	१ ६८ ६	इति आह्नविवेकस्य सूचीयत्रं समाप्तम् सम्यूर्णमस्तु भू
२२६ १३	अथ दशोत्सर्गमयोगः	१ ५३ ४	अथापानकैकोद्विष्ट आह्न		
२२६ १४	अथ कपिलादानम्	१ ५५ ५	अथ वैश्वदेव वलिः		
२२६ १५	अथैकादश आह्नप्रयोगः	२ ५५ ३	पितृव्यादि आह्नप्रयोगः		
२२६ १६	अथाशौच द्वितीय दिने यथाशक्ति	२ ५५ ४	अथ मातृ आह्नप्रयोगः		
२२६ १७	अथान्नादक कुंभदाने	२ ५७ १०	अथ स्त्रीकर्तृक आह्नप्रयोगः		
२२६ १८	अथ द्वादश आह्नम्	१ ५८ १०	अथ भूद्रकर्तृक आह्नप्रयोगः		
२२६ १९	अथ मासिक आह्नप्रयोगः	१ ५८ १०	अथ पात्रिक गर्वण आह्नप्रयोगः		
२४१ १	त्रिपक्षमसि आचमन	१ ६३ २	वैश्वदेव वलिप्रकारः		
२४१ १०	अथ सपिंड आह्नप्रयोगः	१ ६३ १३	जीर्ण आह्नम्		
२४६ १	सपिंडीकरणकाल व्यवस्था	१ ६३ १३	अथाभ्युदयिक आह्न		

॥ इति श्राद्धविवेकः समाप्तः ॥

